

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 470

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 iunie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.199. — Ordin al președintelui Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice pentru stabilirea tarifului de monitorizare, modalitatea de declarare și achitare a cuantumului acestuia și aprobarea modelului și conținutului Declarației privind contribuția anuală datorată la bugetul Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice în anul 2026	2–3
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
18. — Ordin privind aprobarea venitului reglementat, a venitului reglementat corectat și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport.....	4–9
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Sentința nr. 228/CA/2024 — P.I. din 2.12.2024 a Curții de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal.....	10–16
Încheiere din 3 februarie 2026 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.....	17–18
Decizia nr. 753 din data de 11 februarie 2026 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal	18–29
ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A PRACTICIENILOR ÎN INSOLVENȚĂ DIN ROMÂNIA	
3. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România	30–48

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA PENTRU MONITORIZAREA ȘI EVALUAREA PERFORMANȚELOR ÎNTREPRINDERILOR PUBLICE

ORDIN

pentru stabilirea tarifului de monitorizare, modalitatea de declarare și achitare a cuantumului acestuia și aprobarea modelului și conținutului Declarației privind contribuția anuală datorată la bugetul Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice în anul 2026

În conformitate cu:

- art. 14 din Hotărârea Guvernului nr. 617/2023 privind organizarea și funcționarea Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice, cu modificările ulterioare;
- art. 4¹ alin. (4) și art. 4² alin. (9) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare;
- Referatul de aprobare nr. 8.271 din 20.05.2026 a ordinului pentru stabilirea tarifului de monitorizare, modalitatea de declarare și achitare a cuantumului acestuia și aprobarea modelului și conținutului Declarației privind contribuția anuală datorată la bugetul Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice în anul 2026, în temeiul prevederilor art. 9 alin. (1) și alin. (5) lit. e) din Hotărârea Guvernului nr. 617/2023, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Tariful de monitorizare în anul 2026 se stabilește în quantum de 0,09% din veniturile totale stabilite prin situațiile financiare anuale ale întreprinderilor publice, aprobate pentru exercițiul financiar 2025.

Art. 2. — Contribuția privind tariful de monitorizare se datorează la bugetul Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice.

Art. 3. — Întreprinderile publice de interes național și local a căror activitate intră sub incidența dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a transmite „Declarația privind contribuția anuală datorată la bugetul Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice în anul 2026” până la data de 15 iulie 2026, cu posibilitatea prelungirii acestui termen până la data de 31 iulie 2026.

Art. 4. — Pentru neîndeplinirea obligațiilor de declarare, transmitere și plată privind tariful de monitorizare, la împlinirea acestui ultim termen prevăzut la art. 3, Agenția pentru

Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice va proceda la notificarea scrisă a întreprinderilor publice în cauză.

Art. 5. — Se aprobă modelul și conținutul „Declarației privind contribuția anuală datorată la bugetul Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice în anul 2026”, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Contribuția prevăzută la art. 1 se achită până la data de 15 iulie 2026, cu posibilitatea prelungirii acestui termen până la data de 31 iulie 2026, în contul Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice — cod IBAN RO98TREZ70020F160300XXXX, deschis la Trezoreria Municipiului București.

Art. 7. — Persoanele juridice menționate la art. 3 vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se afișează pe pagina de internet a Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice.

Președintele Agenției pentru Monitorizarea
și Evaluarea Performanțelor
Întreprinderilor Publice,
Anișoara Ulcelușe

ANEXĂ

DECLARAȚIE
privind contribuția anuală datorată la bugetul Agenției pentru Monitorizarea
și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice în anul 2026

.....
(denumirea întreprinderii publice)
codul fiscal, localitatea, str. nr.,
bl., sc., ap., județul/sectorul, codul poștal, telefon/fax,
e-mail, conturi bancare,
Banca

I. Contribuția datorată la bugetul Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice în anul 2026, potrivit art. 1 din Ordinul președintelui Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice nr. 1.199/2026 pentru stabilirea tarifului de monitorizare, modalitatea de declarare și achitare a cuantumului acestuia și aprobarea modelului și conținutului Declarației privind contribuția anuală datorată la bugetul Agenției pentru Monitorizarea și Evaluarea Performanțelor Întreprinderilor Publice în anul 2026:

— lei —

Nr. crt.	Venituri totale stabilite prin situațiile financiare anuale ale întreprinderilor publice*, aprobate pentru anul 2025, prin Hotărârea AGA nr. și publicate pe site-ul Ministerului Finanțelor	Total sume datorate
Total		

II. Documentul de plată

— lei —

Nr. crt.	Nr. document de plată	Data debitării contului plătitorului	Sume achitate
Total			

Prezenta declarație constituie titlu executoriu prin neachitare la scadență, iar executarea se va face conform prevederilor legale în vigoare.

Sub sancțiunile aplicate falsului în acte publice, declar că am examinat această declarație și, în conformitate cu informațiile furnizate, o declar corectă și completă.

Numele

Prenumele

Data

Funcția

(director general sau altă persoană autorizată)

Semnătura și ștampila

.....

* Întreprinderile publice care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, cu modificările și completările ulterioare, și ale căror situații financiare aprobate diferă de situațiile financiare publicate pe site-ul Ministerului Finanțelor vor depune odată cu această declarație și „Situația profitului sau pierderii și a altor elemente ale rezultatului global pentru anul financiar încheiat la 31 decembrie 2025” care să ateste veniturile totale.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea venitului reglementat, a venitului reglementat corectat și a tarifelor de transport pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport

Având în vedere dispozițiile art. 178 alin. (2) lit. a) și ale art. 179 alin. (2) lit. e), alin. (4) și (6) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (1) lit. a) și m) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale dispozițiilor art. 81-88 din Metodologia de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de transport al gazelor naturale, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 7/2025, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 14 alin. (2) și art. 19 din Normele metodologice privind recunoașterea în tarifele reglementate de distribuție și transport a/al gazelor naturale a costurilor suplimentare cu achiziția de gaze naturale pentru acoperirea consumului tehnologic, realizate în perioada 1 ianuarie 2022-31 martie 2025, aprobate prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 128/2022, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă venitul reglementat și venitul reglementat corectat aferente anului de reglementare cuprins între 1 octombrie 2026 și 30 septembrie 2027, pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport desfășurată de Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A., prevăzute în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Se aprobă tarifele de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme și întreruptibile, pe termen lung și pe termen scurt, pentru grupul punctelor de intrare/ieșire (gr), precum și tariful volumetric pentru utilizarea Sistemului național de transport, pentru anul de reglementare cuprins între 1 octombrie 2026 și 30 septembrie 2027, prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) conțin componenta aferentă capitalizării costurilor suplimentare cu achiziția gazelor naturale necesare acoperirii consumului tehnologic al Societății Naționale de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A., prevăzută în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Tarifele pentru prestarea serviciilor de transport al gazelor naturale, prevăzute la alin. (1), nu conțin TVA.

Art. 3. — Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A. duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar compartimentele de resort din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestora.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 5 iunie 2026.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George Sergiu Niculescu

București, 3 iunie 2026.
Nr. 18.

ANEXA Nr. 1

Venitul reglementat și venitul reglementat corectat aferente anului de reglementare cuprins între 1 octombrie 2026 și 30 septembrie 2027, pentru activitatea de transport al gazelor naturale prin Sistemul național de transport desfășurată de Societatea Națională de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A.

Nr. crt.	Elementul de venit	Valoarea (mii lei)
Anul de reglementare 1 octombrie 2026-30 septembrie 2027		
1.	Venit reglementat, din care:	2.735.280,90
	— venitul aferent activității de transport	2.729.493,51
	— venitul aferent racordării la sistemul de transport al gazelor naturale	2.061,80
	— venitul aferent activităților conexe celei de operare a sistemului de transport al gazelor naturale	3.725,59
2.	Venit reglementat corectat	2.644.883,20

TARIFELE

de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport, ferme și întreruptibile, pe termen lung și pe termen scurt, precum și tariful volumetric pentru utilizarea Sistemului național de transport, pentru anul de reglementare cuprins între 1 octombrie 2026 și 30 septembrie 2027

1. Tarifele de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme, pe termen lung și termen scurt, pentru grupul punctelor de intrare/ieșire (gr), precum și tariful volumetric pentru utilizarea Sistemului național de transport, anul de reglementare cuprins între 1 octombrie 2026 și 30 septembrie 2027

Nr. crt.	Denumirea tarifului	Coefficientul de multiplicare	UM	Grup puncte intrare	Grup puncte ieșire
Tarife termen lung anual					
1.	Tarife ferme termen lung	1,00	lei/MWh/h	4,46	4,14
2.	Tarife ferme termen lung pentru punctele de înmagazinare	0,50	lei/MWh/h	2,23	2,07
Tarife termen scurt fără punctele de înmagazinare					
Tarife ferme termen scurt trimestrial fără punctele de înmagazinare					
3.	Tarife ferme termen scurt trimestrul I (octombrie-decembrie)	1,3	lei/MWh/h	5,80	5,38
4.	Tarife ferme termen scurt trimestrul II (ianuarie-martie)	1,3	lei/MWh/h	5,80	5,38
5.	Tarife ferme termen scurt trimestrul III (aprilie-iunie)	1,3	lei/MWh/h	5,80	5,38
6.	Tarife ferme termen scurt trimestrul IV (iulie-septembrie)	1,3	lei/MWh/h	5,80	5,38
Tarife ferme termen scurt lunar fără punctele de înmagazinare					
7.	Tarife ferme termen scurt luna octombrie	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
8.	Tarife ferme termen scurt luna noiembrie	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
9.	Tarife ferme termen scurt luna decembrie	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
10.	Tarife ferme termen scurt luna ianuarie	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
11.	Tarife ferme termen scurt luna februarie	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
12.	Tarife ferme termen scurt luna martie	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
13.	Tarife ferme termen scurt luna aprilie	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
14.	Tarife ferme termen scurt luna mai	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
15.	Tarife ferme termen scurt luna iunie	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
16.	Tarife ferme termen scurt luna iulie	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
17.	Tarife ferme termen scurt luna august	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
18.	Tarife ferme termen scurt luna septembrie	1,5	lei/MWh/h	6,69	6,21
Tarife ferme termen scurt zilnic fără punctele de înmagazinare					
19.	Tarife ferme termen scurt zi octombrie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
20.	Tarife ferme termen scurt zi noiembrie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
21.	Tarife ferme termen scurt zi decembrie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
22.	Tarife ferme termen scurt zi ianuarie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
23.	Tarife ferme termen scurt zi februarie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
24.	Tarife ferme termen scurt zi martie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
25.	Tarife ferme termen scurt zi aprilie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
26.	Tarife ferme termen scurt zi mai	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
27.	Tarife ferme termen scurt zi iunie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
28.	Tarife ferme termen scurt zi iulie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
29.	Tarife ferme termen scurt zi august	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
30.	Tarife ferme termen scurt zi septembrie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28

Nr. crt.	Denumirea tarifului	Coefficientul de multiplicare	UM	Grup puncte intrare	Grup puncte ieșire
Tarife ferme termen scurt intrazilnic fără punctele de înmagazinare					
31.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic octombrie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
32.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic noiembrie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
33.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic decembrie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
34.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic ianuarie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
35.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic februarie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
36.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic martie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
37.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic aprilie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
38.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic mai	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
39.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iunie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
40.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iulie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
41.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic august	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
42.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic septembrie	2	lei/MWh/h	8,92	8,28
Tarife termen scurt pentru punctele de înmagazinare					
Tarife ferme termen scurt trimestrial pentru punctele de înmagazinare					
43.	Tarife ferme termen scurt trimestrul I (octombrie-decembrie)	0,50	lei/MWh/h	2,90	2,69
44.	Tarife ferme termen scurt trimestrul II (ianuarie-martie)	0,50	lei/MWh/h	2,90	2,69
45.	Tarife ferme termen scurt trimestrul III (aprilie-iunie)	0,50	lei/MWh/h	2,90	2,69
46.	Tarife ferme termen scurt trimestrul IV (iulie-septembrie)	0,50	lei/MWh/h	2,90	2,69
Tarife ferme termen scurt lunar pentru punctele de înmagazinare					
47.	Tarife ferme termen scurt luna octombrie	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
48.	Tarife ferme termen scurt luna noiembrie	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
49.	Tarife ferme termen scurt luna decembrie	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
50.	Tarife ferme termen scurt luna ianuarie	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
51.	Tarife ferme termen scurt luna februarie	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
52.	Tarife ferme termen scurt luna martie	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
53.	Tarife ferme termen scurt luna aprilie	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
54.	Tarife ferme termen scurt luna mai	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
55.	Tarife ferme termen scurt luna iunie	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
56.	Tarife ferme termen scurt luna iulie	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
57.	Tarife ferme termen scurt luna august	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
58.	Tarife ferme termen scurt luna septembrie	0,50	lei/MWh/h	3,34	3,10
Tarife ferme termen scurt zilnic pentru punctele de înmagazinare					
59.	Tarife ferme termen scurt zi octombrie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
60.	Tarife ferme termen scurt zi noiembrie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
61.	Tarife ferme termen scurt zi decembrie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
62.	Tarife ferme termen scurt zi ianuarie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
63.	Tarife ferme termen scurt zi februarie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
64.	Tarife ferme termen scurt zi martie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
65.	Tarife ferme termen scurt zi aprilie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
66.	Tarife ferme termen scurt zi mai	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
67.	Tarife ferme termen scurt zi iunie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
68.	Tarife ferme termen scurt zi iulie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
69.	Tarife ferme termen scurt zi august	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
70.	Tarife ferme termen scurt zi septembrie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14

Nr. crt.	Denumirea tarifului	Coefficientul de multiplicare	UM	Grup puncte intrare	Grup puncte ieșire
Tarife ferme termen scurt intrazilnic pentru punctele de înmagazinare					
71.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic octombrie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
72.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic noiembrie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
73.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic decembrie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
74.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic ianuarie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
75.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic februarie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
76.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic martie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
77.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic aprilie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
78.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic mai	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
79.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iunie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
80.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iulie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
81.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic august	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
82.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic septembrie	0,50	lei/MWh/h	4,46	4,14
83.	Tarif volumetric		lei/MWh	1,51	

2. Tarifele de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport întreruptibile, pe termen lung și termen scurt, pentru grupul punctelor de intrare/ieșire (gr), pentru anul de reglementare cuprins între 1 octombrie 2026 și 30 septembrie 2027

2.1. Tarifele de rezervare de capacitate pentru serviciile de transport întreruptibile zilnice, în punctul de interconectare Csanádpalota, pe direcția de intrare Ungaria-România, se determină prin aplicarea unui discount ex ante de 13,08% asupra tarifelor de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme zilnice.

2.2. Tarifele de rezervare de capacitate pentru serviciile de transport întreruptibile zilnice, în punctul de interconectare Csanádpalota, pe direcția de ieșire România-Ungaria, se determină prin aplicarea unui discount ex ante de 20,72% asupra tarifelor de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme zilnice.

2.3. Tarifele de rezervare de capacitate pentru serviciile de transport întreruptibile intrazilnice, în punctul de interconectare Csanádpalota, pe direcția de intrare Ungaria-România, se determină prin aplicarea unui discount ex ante de 19,37% asupra tarifelor de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme intrazilnice.

2.4. Tarifele de rezervare de capacitate pentru serviciile de transport întreruptibile intrazilnice, în punctul de interconectare Csanádpalota, pe direcția de ieșire România-Ungaria, se determină prin aplicarea unui discount ex ante de 3,56% asupra tarifelor de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme intrazilnice.

2.5. Tarifele de rezervare de capacitate pentru serviciile de transport întreruptibile, pe termen lung și scurt, pentru celelalte tipuri de servicii de transport întreruptibile, cu excepția celor prevăzute la pct. 2.1, 2.2, 2.3 și 2.4, sunt tarifele de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme, pe termen lung și scurt, prevăzute la pct. 1, asupra cărora se aplică un discount ex post, calculat conform prevederilor art. 74 alin. (2) din anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 7/2025 privind aprobarea Metodologiei de stabilire a tarifelor reglementate pentru serviciile de transport al gazelor naturale, cu modificările și completările ulterioare.

2.6. Tarifele de rezervare de capacitate fără acces la PVT și condiționată de rezervarea unei capacități egale la punctul de interconectare Negru Vodă 1/Kardam, pe direcția de intrare Bulgaria-România, aferente serviciilor de transport ferme, pe termen lung și termen scurt, în punctul de interconectare Isaccea 1/Orlivka, pe direcția de ieșire România-Ucraina se determină prin aplicarea unui discount de 60% asupra tarifelor de rezervare de capacitate aferente serviciilor de transport ferme, pe termen lung și termen scurt, prevăzute la pct. 1.

ANEXA Nr. 3

Componenta aferentă capitalizării costurilor suplimentare cu achiziția gazelor naturale necesare acoperirii consumului tehnologic al Societății Naționale de Transport Gaze Naturale TRANSGAZ — S.A.

Nr. crt.	Denumirea tarifului	UM	Componenta aferentă capitalizării costurilor suplimentare cu achiziția gazelor naturale necesare acoperirii consumului tehnologic*	
			Grup puncte intrare	Grup puncte ieșire
0	1	2	3	4
Tarife termen lung anual				
1.	Tarife ferme termen lung	lei/MWh/h	0,03	0,03
2.	Tarife ferme termen lung pentru punctele de înmagazinare	lei/MWh/h	0,02	0,01

* Această componentă este deja inclusă în tarifele prezentate în anexa nr. 2.

0	1	2	3	4
Tarife termen scurt fără punctele de înmagazinare				
Tarife ferme termen scurt trimestrial fără punctele de înmagazinare				
3.	Tarife ferme termen scurt trimestrul I (octombrie-decembrie)	lei/MWh/h	0,04	0,04
4.	Tarife ferme termen scurt trimestrul II (ianuarie-martie)	lei/MWh/h	0,04	0,04
5.	Tarife ferme termen scurt trimestrul III (aprilie-iunie)	lei/MWh/h	0,04	0,04
6.	Tarife ferme termen scurt trimestrul IV (iulie-septembrie)	lei/MWh/h	0,04	0,04
Tarife ferme termen scurt lunar fără punctele de înmagazinare				
7.	Tarife ferme termen scurt luna octombrie	lei/MWh/h	0,05	0,05
8.	Tarife ferme termen scurt luna noiembrie	lei/MWh/h	0,05	0,05
9.	Tarife ferme termen scurt luna decembrie	lei/MWh/h	0,05	0,05
10.	Tarife ferme termen scurt luna ianuarie	lei/MWh/h	0,05	0,05
11.	Tarife ferme termen scurt luna februarie	lei/MWh/h	0,05	0,05
12.	Tarife ferme termen scurt luna martie	lei/MWh/h	0,05	0,05
13.	Tarife ferme termen scurt luna aprilie	lei/MWh/h	0,05	0,05
14.	Tarife ferme termen scurt luna mai	lei/MWh/h	0,05	0,05
15.	Tarife ferme termen scurt luna iunie	lei/MWh/h	0,05	0,05
16.	Tarife ferme termen scurt luna iulie	lei/MWh/h	0,05	0,05
17.	Tarife ferme termen scurt luna august	lei/MWh/h	0,05	0,05
18.	Tarife ferme termen scurt luna septembrie	lei/MWh/h	0,05	0,05
Tarife ferme termen scurt zilnic fără punctele de înmagazinare				
19.	Tarife ferme termen scurt zi octombrie	lei/MWh/h	0,07	0,06
20.	Tarife ferme termen scurt zi noiembrie	lei/MWh/h	0,07	0,06
21.	Tarife ferme termen scurt zi decembrie	lei/MWh/h	0,07	0,06
22.	Tarife ferme termen scurt zi ianuarie	lei/MWh/h	0,07	0,06
23.	Tarife ferme termen scurt zi februarie	lei/MWh/h	0,07	0,06
24.	Tarife ferme termen scurt zi martie	lei/MWh/h	0,07	0,06
25.	Tarife ferme termen scurt zi aprilie	lei/MWh/h	0,07	0,06
26.	Tarife ferme termen scurt zi mai	lei/MWh/h	0,07	0,06
27.	Tarife ferme termen scurt zi iunie	lei/MWh/h	0,07	0,06
28.	Tarife ferme termen scurt zi iulie	lei/MWh/h	0,07	0,06
29.	Tarife ferme termen scurt zi august	lei/MWh/h	0,07	0,06
30.	Tarife ferme termen scurt zi septembrie	lei/MWh/h	0,07	0,06
Tarife ferme termen scurt intrazilnic fără punctele de înmagazinare				
31.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic octombrie	lei/MWh/h	0,07	0,06
32.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic noiembrie	lei/MWh/h	0,07	0,06
33.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic decembrie	lei/MWh/h	0,07	0,06
34.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic ianuarie	lei/MWh/h	0,07	0,06
35.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic februarie	lei/MWh/h	0,07	0,06
36.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic martie	lei/MWh/h	0,07	0,06
37.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic aprilie	lei/MWh/h	0,07	0,06
38.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic mai	lei/MWh/h	0,07	0,06
39.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iunie	lei/MWh/h	0,07	0,06
40.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iulie	lei/MWh/h	0,07	0,06
41.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic august	lei/MWh/h	0,07	0,06
42.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic septembrie	lei/MWh/h	0,07	0,06

0	1	2	3	4
Tarife termen scurt pentru punctele de înmagazinare				
Tarife ferme termen scurt trimestrial pentru punctele de înmagazinare				
43.	Tarife ferme termen scurt trimestrul I (octombrie-decembrie)	lei/MWh/h	0,02	0,02
44.	Tarife ferme termen scurt trimestrul II (ianuarie-martie)	lei/MWh/h	0,02	0,02
45.	Tarife ferme termen scurt trimestrul III (aprilie-iunie)	lei/MWh/h	0,02	0,02
46.	Tarife ferme termen scurt trimestrul IV (iulie-septembrie)	lei/MWh/h	0,02	0,02
Tarife ferme termen scurt lunar pentru punctele de înmagazinare				
47.	Tarife ferme termen scurt luna octombrie	lei/MWh/h	0,02	0,02
48.	Tarife ferme termen scurt luna noiembrie	lei/MWh/h	0,02	0,02
49.	Tarife ferme termen scurt luna decembrie	lei/MWh/h	0,02	0,02
50.	Tarife ferme termen scurt luna ianuarie	lei/MWh/h	0,02	0,02
51.	Tarife ferme termen scurt luna februarie	lei/MWh/h	0,02	0,02
52.	Tarife ferme termen scurt luna martie	lei/MWh/h	0,02	0,02
53.	Tarife ferme termen scurt luna aprilie	lei/MWh/h	0,02	0,02
54.	Tarife ferme termen scurt luna mai	lei/MWh/h	0,02	0,02
55.	Tarife ferme termen scurt luna iunie	lei/MWh/h	0,02	0,02
56.	Tarife ferme termen scurt luna iulie	lei/MWh/h	0,02	0,02
57.	Tarife ferme termen scurt luna august	lei/MWh/h	0,02	0,02
58.	Tarife ferme termen scurt luna septembrie	lei/MWh/h	0,02	0,02
Tarife ferme termen scurt zilnic pentru punctele de înmagazinare				
59.	Tarife ferme termen scurt zi octombrie	lei/MWh/h	0,03	0,03
60.	Tarife ferme termen scurt zi noiembrie	lei/MWh/h	0,03	0,03
61.	Tarife ferme termen scurt zi decembrie	lei/MWh/h	0,03	0,03
62.	Tarife ferme termen scurt zi ianuarie	lei/MWh/h	0,03	0,03
63.	Tarife ferme termen scurt zi februarie	lei/MWh/h	0,03	0,03
64.	Tarife ferme termen scurt zi martie	lei/MWh/h	0,03	0,03
65.	Tarife ferme termen scurt zi aprilie	lei/MWh/h	0,03	0,03
66.	Tarife ferme termen scurt zi mai	lei/MWh/h	0,03	0,03
67.	Tarife ferme termen scurt zi iunie	lei/MWh/h	0,03	0,03
68.	Tarife ferme termen scurt zi iulie	lei/MWh/h	0,03	0,03
69.	Tarife ferme termen scurt zi august	lei/MWh/h	0,03	0,03
70.	Tarife ferme termen scurt zi septembrie	lei/MWh/h	0,03	0,03
Tarife ferme termen scurt intrazilnic pentru punctele de înmagazinare				
71.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic octombrie	lei/MWh/h	0,03	0,03
72.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic noiembrie	lei/MWh/h	0,03	0,03
73.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic decembrie	lei/MWh/h	0,03	0,03
74.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic ianuarie	lei/MWh/h	0,03	0,03
75.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic februarie	lei/MWh/h	0,03	0,03
76.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic martie	lei/MWh/h	0,03	0,03
77.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic aprilie	lei/MWh/h	0,03	0,03
78.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic mai	lei/MWh/h	0,03	0,03
79.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iunie	lei/MWh/h	0,03	0,03
80.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic iulie	lei/MWh/h	0,03	0,03
81.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic august	lei/MWh/h	0,03	0,03
82.	Tarife ferme termen scurt intrazilnic septembrie	lei/MWh/h	0,03	0,03
83.	Tarif volumetric	lei/MWh	0,01	

ACTE ALE INSTANŢELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL ORADEA
SECŢIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

SENTINŢA Nr. 228/CA/2024 — P.I.

Şedinţa publică din 2.12.2024

Dosar nr. 302/35/CA/2024 — P.I.

Completul constituit din:

Preşedinte: — Ilisie Mariana — judecător

Grefier: — Roiti Veronica

Pe rol se află soluţionarea acţiunii în contencios administrativ formulată de **reclamanta (...) ROMANIA — S.R.L.**, cu sediul social în (...), înregistrată în registrul comerţului cu nr. (...), având CUI (...), cu sediul procesual ales în (...) la SPA (...), în contradictoriu cu **pârâţii Ministerul Finanţelor**, cu sediul în Bucureşti, sectorul 5, Bd. Libertăţii nr. 16, **Ministerul Muncii şi Solidarităţii Sociale**, cu sediul în Bucureşti, sectorul 1, str. Dem I. Dobrescu nr. 2-4, şi **Ministerul Sănătăţii**, cu sediul în Bucureşti, sectorul 1, str. Cristian Popişteanu nr. 1-3, având ca obiect — *anulare act administrativ cu caracter normativ*.

La apelul nominal efectuat în şedinţa publică se prezintă, pentru reclamantă, avocat (...), în baza împuternicirii avocaţiale emise de Baroul (...), aflate la fila 15 — vol. 1, lipsă fiind celelalte părţi litigante.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, învederându-se instanţei că cererea se află la primul termen de judecată în faţa curţii de apel, după repunerea cauzei pe rol, iar acţiunea a fost timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 200 lei, conform înscrisului aflat la fila 176-verso, vol. II dosar, după care:

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanţa declară închisă cercetarea judecătorească, potrivit art. 244 din Codul de procedură civilă, şi acordă cuvântul asupra fondului cauzei.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată, pentru motivele susţinute la termenul din 4.11.2024.

Cu cheltuieli de judecată pe cale separată.

CURTEA DE APEL,

deliberând, constată:

1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul Curţii de Apel Oradea în data de 27.06.2024, astfel cum a fost precizată, reclamanta (...) Romania — S.R.L. a solicitat anularea în parte a actelor administrative cu caracter normativ contestate, după cum urmează:

1. Anularea Notei privind facilităţile fiscale pentru domeniul construcţiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) şi art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6 — Instrucţiuni de completare a formularului 112 „Declaraţie privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 1.948/979/819/2020, respectiv menţiunea: „*Facilităţile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detaşate în afara României.*”

2. Anularea Notei privind facilităţile fiscale pentru domeniul construcţiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) şi art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6 — Instrucţiuni de completare a formularului 112 „Declaraţie privind obligaţiile de

plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 2.814/1.536/1.806/2020, respectiv menţiunea: „*Facilităţile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detaşate în afara României.*”

3. Anularea Notei din anexa nr. 1.1 — Anexa angajator, secţiunea A — Alte date de identificare a plătitorului din anexa nr. 6 — Instrucţiuni de completare a formularului 118 „Declaraţie privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 203/207/188/2021, respectiv menţiunile: „*Potrivit prevederilor Ordinului preşedintelui Comisiei Naţionale de Strategie şi Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcţii, entităţile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfăşurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcţii prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizată din întreaga activitate.*”

Prin activitatea desfăşurată pe teritoriul României se înţelege activitatea desfăşurată efectiv în România, în scopul realizării de produse şi prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidenţă al beneficiarilor.

Pentru stabilirea ponderii de cel puţin 80% din cifra de afaceri totală, care reprezintă condiţie pentru acordarea facilităţilor fiscale în domeniul construcţiilor, raportarea se va face la anul calendaristic.

În cazul angajatorilor care îndeplinesc condiţiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, facilităţile fiscale referitoare la reducerea cotei de contribuţie asiguratorie pentru muncă şi la scutirea de la plata contribuţiilor de asigurări sociale, aferente condiţiilor deosebite de muncă sau condiţiilor speciale de muncă, se aplică numai cu respectarea prevederilor din domeniul ajutorului de stat, după aprobarea schemei de ajutor.”

4. Anularea Notei privind facilităţile fiscale pentru domeniul construcţiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) şi art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat, secţiunea B, pct. B.1 din anexa nr. 6 — Instrucţiuni de completare a formularului 112 „Declaraţie privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 203/207/188/2021, respectiv menţiunea: „*Facilităţile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detaşate în afara României.*”

5. Anularea Notei din anexa nr. 1.1 — Anexa angajator, secţiunea A — Alte date de identificare a plătitorului din anexa nr. 6 — Instrucţiuni de completare a formularului 118 „Declaraţie privind obligaţiile de plată a contribuţiilor sociale, impozitului pe venit şi evidenţa nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 152/153/375/2022, menţiunile: „*Potrivit prevederilor Ordinului preşedintelui Comisiei Naţionale de Strategie şi Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcţii, entităţile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfăşurată pe teritoriul*”

României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale realizate din întreaga activitate.

Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor.

Pentru stabilirea ponderii de cel puțin 80% din cifra de afaceri totală, care reprezintă condiție pentru acordarea facilităților fiscale în domeniul construcțiilor, raportarea se va face la anul calendaristic.

În cazul angajatorilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, facilitățile fiscale referitoare la reducerea cotei de contribuție asiguratorie pentru muncă și la scutirea de la plata contribuțiilor de asigurări sociale, aferente condițiilor deosebite de muncă sau condițiilor speciale de muncă, se aplică numai cu respectarea prevederilor din domeniul ajutorului de stat, după aprobarea schemei de ajutor.”

6. Anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat, secțiunea B, pct. B.1, din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 152/153/375/2022, respectiv mențiunea: „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.”

În fapt, reclamanta arată că, în urma inspecției fiscale efectuate (pentru perioada 1.01.2020-31.10.2028), Administrația Județeană a Finanțelor Publice (...) a emis Raportul de inspecție fiscală nr. 229 din 25 mai 2023, respectiv Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane juridice nr. 273 din 25 mai 2023, prin care a stabilit în sarcina societății obligațiile fiscale principale suplimentare în sumă de 12.170.079 lei.

Creanța fiscală stabilită suplimentar a rezultat din anularea facilității fiscale aplicată de petentă pentru perioada 1.12.2020-30.06.2022, astfel cum aceasta este reglementată de prevederile art. 60 pct. 5 din Codul fiscal.

În esență, Administrația Județeană a Finanțelor Publice (...) a stabilit faptul că, pentru perioada de referință, societatea nu putea beneficia de facilitatea fiscală reglementată de prevederile art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, deoarece nu îndeplinea condițiile prevăzute la lit. d) și e).

Reclamanta invocă Sentința civilă nr. 3/2022, pronunțată la data de 5.01.2022 în Dosarul nr. 690/33/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 5 octombrie 2023, prin care Curtea de Apel Cluj, de a cărei putere de lucru judecat înțelege să se prevaleze.

În ceea ce privește critica de nelegalitate a actelor administrative cu caracter normativ contestate la petitele 3 și 5 din prezenta cerere de chemare în judecată, reclamanta invocă Decizia nr. 3/2022, față de care solicită admiterea capetelor de cerere, astfel cum au fost formulate, dat fiind faptul că considerentele sentinței civile amintite se aplică acestor petite.

Cât privește petitele 1, 2, 4 și 6, reclamanta susține că prevederile din actele administrative cu caracter normativ contestate încalcă principiul unicității reglementării și pe cel al evitării paralelismelor, iar prin anularea lor poate fi îndreptată această nelegalitate, respectiv mențiunea „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României”, aceasta fiind nelegală cât timp suplimentează în mod nepermis condițiile prevăzute de legea pe baza și în

executarea căreia au fost emise, contrar art. 77-78 din Legea nr. 24/2000.

Existența mai multor reglementări paralele încalcă principiul unicității reglementării în materie prevăzută de art. 14 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative și pe cel al evitării paralelismelor instituit prin art. 18 din același act normativ, motiv pentru care sunt nelegale.

Acest paralelism normativ generează un climat de incertitudine juridică generală prin lipsa de claritate și de coerență a legislației aplicabile.

Încălcarea acestor principii se răsfânge asupra dreptului la apărare întrucât persoanele vizate de prevederile legale paralele se află în imposibilitate de a contesta actele vătămătoare și de a obține măsuri care să le garanteze respectarea drepturilor, întrucât sunt emise noi acte cu același conținut tocmai pentru a putea eluda controlul instanțelor de judecată.

Fiind acte emise numai pe baza și în executarea legilor, actele administrative cu caracter normativ contestate au sfera de reglementare limitată la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și nu pot conține soluții care să contravină prevederilor acestora.

Mai mult, orice intervenție legislativă pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează numai printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, potrivit prevederilor art. 89 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

În aceeași ordine de idei, reclamanta susține că, potrivit prevederilor art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta.

În condițiile în care prevederile art. 60 pct. 5 din Codul fiscal permit acordarea facilităților fiscale fără a distinge în funcție de locul desfășurării activităților în sectorul construcții și fără a distinge dacă salariatul societății este sau nu detașat, în afara României, actele administrative cu caracter normativ contestate nu au puterea legală de a modifica aceste condiții și nici de a restricționa condițiile de acordare a respectivelor facilități, cu atât mai mult cu cât legiuitorul inițial nu a prevăzută o astfel de limitare.

Iar dacă totuși legiuitorul ar fi dorit condiționarea acordării facilităților fiscale de locul desfășurării activităților în sectorul construcții și/sau de calitatea salariatului de a fi sau nu detașat în afara României, atunci, apreciază reclamanta, respectiva mențiune trebuia reglementată printr-o normă de același nivel sau nivel superior.

În acest sens invocă prevederile Ordonanței Guvernului nr. 16/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, abrogarea unor acte normative și alte măsuri financiar-fiscale (intrată în vigoare la data de 18.07.2022).

Codul fiscal reglementează în conținutul art. 3 principiul certitudinii impunerii fiscale conform căruia normele juridice trebuie elaborate clar, să nu conducă la interpretări arbitrare, iar termenul, modalitatea și sumele de plată să fie precis stabilite pentru fiecare plătitor, respectiv aceștia să poată urmări și înțelege sarcina fiscală ce le revine, precum și să poată determina influența deciziilor lor de management financiar asupra sarcinii lor fiscale.

În doctrina de specialitate s-a reținut că acest principiu este opozabil atât legiuitorului, cât și organelor fiscale, elementul important al acestui principiu fiind tocmai elaborarea unor norme clare care să împiedice interpretările arbitrare.

Art. 60 pct. 5 lit. d) din Codul fiscal stabilește faptul că scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun reglementat la art. 147 alin. (17), iar la acest text de lege Codul fiscal reglementează că „Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației prevăzute la alin. (1) sunt reglementate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății”.

Aceste ordine comune au ca unic domeniu al reglementării stabilirea unor instrucțiuni de completare a Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, fiind expres menționat că prin ordinele comune amintite trebuia să fie aprobat modelul formularului D112.

Legiuitorul secundar, însă, a suplimentat toate aceste aspecte birocratice cu condiții noi de acordare a facilităților fiscale în sectorul construcției, acționând astfel cu exces de putere, fiind întrunită ipoteza normei legale cuprinsă în art. 2 alin. (1) lit. n) din Legea contenciosului administrativ nr. 584/2004.

Cele trei ministere au încălcat, așadar, limitele competenței atribuite de legiuitor, cu efecte directe asupra situației fiscale a petentei, cu efecte vătămătoare pentru petentă.

Prin includerea în actele administrative cu caracter normativ contestate a mențiunilor a căror anulare o solicită se încalcă principiul legalității, se ignoră normele de tehnică legislativă și se încalcă principiul securității juridice, ordinele comune ministeriale fiind acte normative inferioare care adaugă/modifică nepermis o condiție față de cele stipulate în Codul Fiscal, act normativ superior.

La data de 7.10.2024 reclamanta a depus o **precizare de acțiune**, prin care a arătat că solicită admiterea acțiunii și pentru considerentul că ordinele contestate nu respectă principiul ierarhiei normelor juridice, prevăzut de art. 4 din Legea nr. 24/2000.

2. Apărările formulate în cauză

La data de 7.08.2024, pârâtul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind formulată împotriva unei persoane fără capacitatea procesuală pasivă, inadmisibilă și neîntemeiată și ca rămasă fără obiect.

În primul rând, pârâtul a invocat excepția lipsei de obiect prin raportare la Sentința civilă nr. 3 din 5.01.2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. 690/33/2021, apreciind că toate ordinele a căror anulare parțială a fost solicitată au fost abrogate la data înregistrării acțiunii sau au avut aplicabilitatea limitată în timp.

În al doilea rând, având în vedere obiectul cererii de chemare în judecată și mențiunile reclamantului, pârâtul Ministerul Muncii și Solidarității Sociale a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive, prin raportare la dispozițiile HG nr. 34/2009.

Invocând prevederile art. 1 și 3 din HG nr. 23/5.01.2022, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale precizează că, în calitate de coinițiator, competența sa a fost limitată și a constat doar în completarea anexelor ordinelor atacate de către reclamantă, care făceau referire la tipurile de asigurați din sistemul public de pensii și la datele pe baza cărora se putea constitui stagiul de cotizare și se putea calcula punctajul aferent pensiei din acest sistem. Ca urmare, susține că avizul dat de către minister făcea strict referire la domeniul de competență al acestuia.

În ceea ce privește facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfășoară activități în sectorul construcției și care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările

ulterioare, pârâtul susține că acestea au fost instituite prin intrarea în vigoare, începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2019, a prevederilor OUG nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, care a modificat și completat, printre alte acte normative, și Codul fiscal.

Nu în ultimul rând, solicită să fie avute în vedere prevederile art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Concluzionând, pârâtul apreciază că prevederile Codului fiscal, ale Ordinului nr. 203/207/188/2021 și ale Ordinului nr. 152/153/375/2022 aplicabile în sectorul construcției au ca scop sprijinirea activității acestui sector din România, iar facilitățile fiscale ar trebui acordate doar în condițiile în care activitatea salariaților se desfășoară pe teritoriul național.

În drept, întâmpinarea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 201 alin. (1), coroborat cu prevederile art. 205-208 din Codul de procedură civilă, și pe dispozițiile actelor normative amintite în cuprinsul întâmpinării.

La data de 8.08.2024, pârâtul Ministerul Finanțelor, prin DGRFP Cluj-Napoca — AJFP Bihor, a depus întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii.

În ceea ce privește solicitarea de revocare a notelor din cuprinsul anexei nr. 6 din ordinele comune nr. 1.942/979/819/2020, nr. 2.814/1.536/1.806/2020, nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022 menționează că acordarea facilităților fiscale, astfel cum sunt reglementate la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, a avut la bază Acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții, potrivit căruia sectorul construcției este declarat „sector prioritar de importanță națională pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 1.01.2019.” Astfel, în spiritul acestui Acord, intenția legislativă de acordare a facilităților fiscale a avut în vedere faptul că activitatea de construcții este decisivă pentru realizarea proiectelor de investiții publice și private. De asemenea, printre obiectivele Acordului, concretizate sub aspect fiscal cu acordarea unor facilități fiscale angajaților din sectorul construcției, s-a aflat și combaterea dificultăților cu care se confruntă acest sector în asigurarea forței de muncă specializată.

Având în vedere obiectivele acordului amintit, pârâtul Ministerul Finanțelor susține că pachetul de măsuri implementat prin OUG nr. 114/2018 are ca obiectiv principal sprijinul social al personalului din acest sector printr-un salariu minim crescut, păstrând lucrătorii din România, și stimularea reîntregirii familiei prin determinarea lucrătorilor care au părăsit România să se întoarcă în țară. Ca atare, faptul că facilitățile fiscale sunt acordate persoanelor fizice angajate în domeniul construcțiilor prevăzute la pct. 5 al art. 60, art. 138¹ și art. 154 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, doar pentru societățile de construcții care desfășoară activitate pe teritoriul României, se justifică în mod direct prin criterii obiective, care se referă la atragerea și menținerea forței de muncă în România pentru acest sector prioritar al economiei naționale, raportat la cele acordate în alte state membre ale Uniunii Europene.

Facilitățile fiscale au fost acordate persoanelor fizice angajate în domeniul construcțiilor pentru atragerea și menținerea forței de muncă în România pentru acest sector prioritar.

Cu privire la încălcarea principiului unicității reglementării care a condus la un paralelism normativ, prin preluarea în ordinele comune a detaliilor privind mecanismul cifrei de afaceri reglementat prin acestea, precum și condițiile de aplicare a facilităților fiscale acordate potrivit art. 60 pct. 5 din Codul fiscal,

invocă dispozițiile art. 147 alin. (17) din Codul fiscal, sens în care rezultă că ordinul comun trebuie să conțină toate informațiile necesare completării corecte a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” și, pentru aceasta, să asigure instrucțiuni pentru fiecare informație cuprinsă în actul normativ. De altfel, ordinul comun, conform competențelor acordate prin lege celor trei ministere care participă la elaborarea acestuia, clarifică modul de completare a declarației de mai sus fără a adăuga/modifica la lege. Este și motivul pentru care instrucțiunile de completare conțin informații legate de stabilirea cifrei de afaceri, având în vedere faptul că acestea sunt necesare acordării facilităților fiscale reglementate în Codul fiscal și, pe cale de consecință, se declară în formularul 112.

Din perspectiva ordinelor comune criticate de petentă, în care declararea cifrei de afaceri este obligatorie, pârâtul apreciază că pentru claritatea reglementării a fost necesară includerea în instrucțiunile de completare ale formularului 112 a informațiilor legate de formula de calcul al cifrei de afaceri, venind astfel în sprijinul utilizatorilor formularului.

În contextul arătat, se poate constata că, în conformitate cu dispozițiile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, principiul unicității reglementării nu a fost încălcat. De altfel, situația este departe de a reprezenta un paralelism legislativ și nu poate genera „un climat de incertitudine juridică generală generată de lipsa de claritate și de coerență a legislației aplicabile”, întrucât are ca scop tocmai explicitarea normei de trimitere.

Referitor la faptul că prin ordinele comune ale căror prevederi se solicită a fi parțial revocate/anulate, întrucât acestea „adaugă/modifică nepermis o condiție față de cele stipulate în Codul fiscal, act normativ superior”, sunt încălcate normele privind tehnica legislativă și elaborarea actelor normative, pârâtul precizează faptul că acestea nu adaugă la lege, întrucât nu reglementează o nouă condiție de îndeplinirea căreia să se țină cont pentru acordarea facilităților fiscale, ci au rolul doar de a clarifica modul în care trebuie să se calculeze cifra de afaceri în vederea aplicării facilității fiscale.

Apreciază că trebuie menționat și faptul că, potrivit prevederilor art. 13 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, la stabilirea voinței legiuitorului, organul fiscal va ține seama de scopul emiterii actului normativ, astfel cum aceasta reiese din documentele publice ce însoțesc actul normativ în procesul de elaborare, dezbateri și aprobare.

În același timp, rezultă că textul contestat a fost emis cu respectarea legislației și în concordanță cu dispozițiile Legii nr. 24/2000, republicată, referitoare la ierarhia actelor normative, având rolul de a clarifica modul de completare a declarației de mai sus fără a adăuga/modifica sau interpreta prevederile legii primare.

În concluzie, în vederea aplicării scutirii, având ca temei prevederile art. 60 pct. 5 lit. e) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, s-a procedat la includerea, în instrucțiunile de completare ale formularului 112, a detaliilor referitoare la aplicarea scutirilor fiscale, conform prevederilor legale primare și corespunzător intenției legiuitorului și Acordului care a stat la baza reglementării măsurii.

Astfel, din interpretarea dispozițiilor legale antemenționate reiese că respectivele note din anexele la ordinele comune nu adaugă la lege, ci vin să explicitizeze modalitatea în care se poate acorda scutirea instituită de art. 60 din Codul fiscal.

Concluzionând, susține că prevederile din ordinele contestate nu încalcă prevederile legislației primare, Codul fiscal având prevederi cu un caracter general în materia facilităților fiscale, iar ordinele având rolul de a clarifica norma primară, fără a adăuga/modifica sau interpreta prevederile acesteia.

În ceea ce privește Sentința nr. 3 din 5.01.2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, rămasă definitivă prin Decizia nr. 1.801 din 30.03.2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pârâtul Ministerul Finanțelor menționează că, potrivit art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat un act administrativ cu caracter normativ au putere numai pentru viitor.

În concluzie, solicită respingerea acțiunii.

În drept, întâmpinarea a fost întemeiată pe prevederile legale invocate în cuprinsul întâmpinării.

La data de 26.08.2024, pârâtul Ministerul Sănătății a depus întâmpinare, prin care a solicitat admiterea excepției de netimbrare a cererii de chemare în judecată, admiterea excepției lipsei de interes, admiterea excepției lipsei calității sale procesuale pasive și pe fondul cauzei, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Referitor la excepția lipsei de interes, pornind de la dispozițiile art. 33 din Codul de procedură civilă, pârâtul susține că interesul reclamantei în formularea acțiunii nu este determinat, având în vedere că unele acte administrative a căror anulare o solicită și-au produs efectele, precum și faptul că unele au fost deja modificate, respectiv abrogate, astfel că interesul nu este determinat, născut și actual.

Referitor la excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Sănătății, pârâtul invocă dispozițiile art. 11 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 36 teza I din Codul de procedură civilă.

Ministerul Sănătății arată că a avut calitatea de coinițiator doar pentru anumite domenii de competență. Normele a căror anulare o cere reclamanta nu intră în domeniul de competență al Ministerului Sănătății. Astfel cum se poate observa, normele reglementează determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, iar entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României.

Pe fondul cauzei, pârâtul arată că susținerile reclamantei sunt cu privire la faptul că ordinele comune contestate sunt nelegale, în sensul că adaugă, modifică ori interpretează în mod discreționar dispoziția legală primară, fiind emise fără a se respecta principiul rangului legislativ. Totodată, precizează că textele contestate nu adaugă la lege, întrucât conținutul lor nu reprezintă o nouă condiție de îndeplinire de care să se țină cont pentru acordarea facilităților fiscale, ci derivă din condițiile deja instituite în norma primară, având doar rolul de a clarifica modul în care trebuie să se procedeze în cazul salariaților detașați în țară sau străinătate. Or, după cum se poate observa, normele primare nu intră în sfera de reglementare a Ministerului Sănătății.

Potrivit dispozițiilor Codului fiscal în baza cărora au fost elaborate ordinele comune, facilitățile fiscale se acordă potrivit art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, aprobat prin Legea nr. 227/2015, prin care sunt stabilite condițiile pentru ca societățile să beneficieze de facilitățile fiscale.

Astfel, textele contestate nu adaugă la lege, întrucât conținutul lor nu reprezintă o nouă condiție de îndeplinire de care să se țină cont pentru acordarea facilităților fiscale, ci derivă din condițiile deja instituite în norma primară, având doar rolul de a clarifica modul în care trebuie să se procedeze.

Învederează pârâtul că Ordinul nr. 1.942/9.079/819/2020, Ordinul nr. 2.814/1.536/1.806/2020, Ordinul nr. 203/207/188/2021, Ordinul nr. 152/153/375/2022 sunt date în conformitate cu Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative,

Potrivit OUG nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în

domeniul investițiilor, s-a modificat pct. 5 al art. 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015. La adoptarea acestei modificări legiuitorul a avut în vedere necesitatea clarificării măsurilor de sprijin al sectorului construcțiilor și a modului în care se determină cifra de afaceri pentru societățile care beneficiază de sprijin, ca urmare a Acordului cu Federația Patronatelor din Construcții și măsurilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul neadoptării acestor măsuri, sectorul construcțiilor ar fi putut avea o contribuție negativă la crearea produsului intern brut, așa cum s-a înregistrat în ultimii ani, cu repercusiuni directe asupra nivelului de trai.

De asemenea, la fundamentarea acestuia s-a avut în vedere că pe parcursul implementării măsurilor de sprijin al sectorului construcțiilor statuate prin modificarea art. 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au reieșit o serie de disfuncționalități, îndeosebi cu privire la modul în care se determină cifra de afaceri pentru societățile care beneficiază de sprijin, nefiind reglementată situația societăților comerciale nou-înființate, respectiv înregistrate la registrul comerțului începând cu luna ianuarie 2019 și pentru că nu se preciza posibilitatea stabilirii unui mecanism unitar de calcul al cifrei de afaceri pe baza căreia să se aplice facilitățile fiscale.

Față de cele arătate, pârâtul Ministerul Sănătății apreciază că ordinele contestate au fost emise cu respectarea strictă a actului normativ pe care s-au încheiat, neaducând niciun fel de adăugire la lege, ci doar explicitând ceea ce a fost statuat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2019 cu privire la măsurile de sprijin pentru sectorul construcțiilor la nivel național.

În drept, a invocat art. 205 și următoarele din Codul de procedură civilă, Legea nr. 95/2006, H.G. nr. 144/2010, Codul fiscal, Legea nr. 554/2004.

În dovedire, a solicitat încuviințarea probei cu înscrisuri.

3. Aspecte procedurale

La data de 7.10.2024 reclamanta a depus o precizare de acțiune, care a fost comunicată pârâților (f. 84-86, vol. IV).

Prin concluziile scrise depuse la data de 6.11.2024, reclamanta a precizat că îndreaptă o eroare de dactilografie, constând în numărul unuia dintre ordinele atacate, strecurată în cererea de chemare în judecată, acestea fiind comunicate pârâților (f. 126-133).

La termenul din data de 7.10.2024 au fost soluționate excepțiile invocate de pârâți prin întâmpinările depuse, motivele pentru care au fost respinse fiind expuse în încheierea de ședință (f. 113-114, vol. IV).

4. Soluția pronunțată

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța constată următoarele:

Reclamanta (...) Romania — S.R.L. a fost supusă unei inspecții fiscale în urma căreia a fost emisă Decizia de impunere nr. 273 din 23.05.2023, prin care au fost stabilite obligații fiscale principale suplimentare în sumă de 12.170.079 lei, cu motivarea că, în perioada 1.12.2020-30.06.2022, societatea a aplicat eronat facilitățile fiscale din sectorul construcții, fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 60 pct. 5 lit. d) și e) din Codul fiscal coroborate cu prevederile ordinelor comune emise de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Protecției Sociale, cu privire la modelul, conținutul, modalitățile de depunere și gestionare a Declarației 112 privind obligațiile de

plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

În esență, s-a stabilit că societatea nu a îndeplinit condiția referitoare la realizarea unei cifre de afaceri din activități în sectorul construcții în limita a cel puțin 80% din cifra de afaceri totală, în calculul procentului fiind avută în vedere doar activitatea în construcții desfășurată pe teritoriul României, precum și faptul că facilitatea a fost acordată eronat pentru salariații care au fost detașați în străinătate pentru prestarea serviciilor în construcții.

Prin acțiunea dedusă judecătii în prezentul dosar, reclamanta solicită anularea în parte a ordinelor comune emise de pârâții Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii și Protecției Sociale, având nr. 1.942/979/819/2020, nr. 2.814/1.536/1.806/2020, nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022, avute în vedere de organul fiscal la stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare prin decizia de impunere mai sus menționată, a cărei anulare face obiectul Dosarului nr. 412/35/2023 al Curții de Apel Oradea.

Astfel, prin ordinele comune emise de pârâți, având nr. 1.942/979/819/2020 (publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 21.05.2020), nr. 2.814/1.536/1.806/2020 (publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1005 din 29.10.2020), nr. 203/207/188/2021 (publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19.02.2021) și nr. 152/153/375/2022 (publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 17.02.2022), pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, sub aspectul facilităților fiscale pentru domeniul construcțiilor, prevăzute de art. 60 pct. 5, art. 138¹ și art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal, s-a stabilit că:

„Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.”

Norma este cuprinsă în Nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor din secțiunea B a anexei nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6 a fiecărui ordin, reglementarea, ce are un caracter continuu, aplicându-se începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2020 și până la veniturile aferente lunii august 2022 inclusiv, conform Ordinului comun nr. 1.667/2.194/772/4.079/2022 din 19.09.2022.

Prin ordinele nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022 s-au prevăzut și următoarele dispoziții, în cadrul notei din secțiunea A a anexei nr. 1.1 — Anexa angajator din anexa nr. 6 a fiecărui ordin:

„Potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale realizate din întreaga activitate.

Prin *activitatea desfășurată pe teritoriul României* se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor.

Pentru stabilirea ponderii de cel puțin 80% din cifra de afaceri totală, care reprezintă condiție pentru acordarea facilităților fiscale în domeniul construcțiilor, raportarea se va face la anul calendaristic.”

Ordinele atacate reprezintă acte de reglementare secundară, respectiv acte administrative cu caracter normativ, emise în

executarea unui act normativ de reglementare primară, respectiv a Codului fiscal adoptat prin Legea nr. 227/2015.

Art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, care cuprinde facilitatea fiscală în sectorul construcțiilor și în executarea căruia au fost adoptate și normele a căror anulare se solicită, prevede următoarele (forma în vigoare în perioada 1.01.2020-18.07.2022, articolul fiind modificat prin OG nr. 16/2022, în vigoare din 19.07.2022):

„Art. 60. — Sunt scutiți de la plata impozitului pe venit următorii contribuabili:

5. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2028 inclusiv, pentru care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) angajatorii desfășoară activități în sectorul construcții care cuprind: (...)

b) angajatorii realizează cifră de afaceri din activitățile menționate la lit. a) și alte activități specifice domeniului construcții în limita a cel puțin 80% din cifra de afaceri totală. Pentru societățile comerciale nou-înființate, respectiv înregistrate la registrul comerțului începând cu luna ianuarie a anului 2019, cifra de afaceri se calculează cumulativ de la începutul anului, inclusiv luna în care se aplică scutirea, iar pentru societățile comerciale existente la data de 1 ianuarie a fiecărui an se consideră ca bază de calcul cifra de afaceri realizată cumulativ pe anul fiscal anterior. Pentru societățile comerciale existente la data de 1 ianuarie al fiecărui an care au avut o cifră de afaceri din activitățile menționate la lit. a) realizată cumulativ pe anul fiscal anterior de peste 80% inclusiv, facilitățile fiscale se vor acorda pe toată durata anului în curs, iar pentru societățile comerciale existente la aceeași dată care nu realizează această limită minimă a cifrei de afaceri se va aplica principiul societăților comerciale nou-înființate. Această cifră de afaceri se realizează pe bază de contract sau comandă și acoperă manoperă, materiale, utilaje, transport, echipamente, dotări, precum și alte activități auxiliare necesare activităților menționate la lit. a). Cifra de afaceri va cuprinde inclusiv producția realizată și nefacturată;

c) veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea, sunt calculate la un salariu brut de încadrare pentru 8 ore de muncă/zi de minimum 3.000 lei lunar. Scutirea se aplică pentru sumele din venitul brut lunar de până la 30.000 lei, obținut din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice. Partea din venitul brut lunar ce depășește 30.000 lei nu va beneficia de facilități fiscale;

d) scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului sănătății prevăzut la art. 147 alin. (17), iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii;

e) mecanismul de calcul al cifrei de afaceri prevăzut la lit. b), în vederea aplicării facilității fiscale, se va stabili prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, care se va publica pe site-ul instituției”.

Astfel, conform Codului fiscal, una dintre condițiile pentru acordarea facilității fiscale constă în realizarea de către angajator a unei cifre de afaceri din activitățile în sectorul construcții și alte activități specifice domeniului construcții în limita a cel puțin 80% din cifra de afaceri totală, fără a se prevedea că vor fi avute în vedere exclusiv veniturile din activitatea în domeniul construcții desfășurate pe teritoriul României.

De asemenea, Codul fiscal stabilește că facilitatea se acordă contribuabililor persoane fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor, fără a stabili limitări sau excluderi de venituri în raport cu locul efectiv al desfășurării activităților pentru care sunt acordate.

În drept, se reține că art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 prevede că actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă, iar art. 77-78 din același act normativ stabilesc că ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului, trebuind să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise și neputând conține soluții care să contravină prevederilor acestora.

Prin Decizia Curții Constituționale a României nr. 498/2018 s-a reținut că „Relațiile sociale sunt reglementate primar prin legi/ordonanțe de urgență/ordonanțe, în timp ce actele administrative cu caracter normativ pot organiza punerea în executare sau executarea acestora, după caz, fără ca ele însele să fie izvor primar de drept. Reglementarea unor norme primare în corpul unui act de reglementare secundară reprezintă o contradicție în termeni. Astfel, acest din urmă act trebuie să se limiteze strict la organizarea punerii în executare sau la executarea dispozițiilor primare, și nu să reglementeze el însuși astfel de dispoziții. De aceea, actele administrative cu caracter normativ, fie ele hotărâri ale Guvernului sau ordine ale miniștrilor, nu pot, prin conținutul lor normativ, să excedeze domeniului organizării executării actelor de reglementare primară [art. 108 alin. (2) din Constituție], respectiv a executării acestora sau a hotărârilor Guvernului [art. 77 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010], după caz, pentru că, printr-un atare procedeu, s-ar ajunge la modificarea/completarea însăși a legii (paragraful 57).

În jurisprudența constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a reținut că actele normative trebuie să fie emise cu respectarea competenței constituționale și legale a organului emitent și cu respectarea actelor normative cu forță juridică superioară, întrucât orice sistem de drept se bazează pe principiul ierarhiei normelor cuprinse în actele normative, care se referă la structura piramidală a normelor juridice, în vârful căreia se află legea fundamentală (Decizia nr. 1.801/30.03.2023, nr. 679/8.02.2023).

În consecință, raportat la aceste considerente de drept și având în conținutul dispozițiilor contestate și al celor în executarea cărora au fost emise, în mod corect susține reclamanta faptul că prin reglementările cuprinse în ordinele nr. 1.942/979/819/2020, nr. 2.814/1.536/1.806/2020, nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022, potrivit cărora „pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României” și „facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României”, se adaugă, respectiv se modifică Codul fiscal, act normativ primar și de rang superior, încălcându-se principiul ierarhiei actelor normative, cuprins în art. 4 alin. (3), art. 77 și art. 78 din Legea nr. 24/2000.

Instituirea prin ordinele în discuție a unor cerințe pentru acordarea facilității fiscale diferite ca și conținut (și anume, mai restrictive) față de cele stabilite prin legea în executarea căreia au fost emise (respectiv Legea nr. 227/2015) determină nelegalitatea lor, întrucât au fost stabilite cu nesocotirea principiului ierarhiei actelor normative, cuprins în art. 4 alin. (3), art. 77 și art. 78 din Legea nr. 24/2000.

Curtea reține că prevederile art. 60 pct. 5 lit. d) și e) din Codul fiscal nu îndreptățesc la adăugarea, prin ordine — acte de reglementare secundară, la condițiile menționate la lit. a)-c) ale aceleiași norme, așa cum în fapt s-a întâmplat, întrucât printr-un atare procedeu se ajunge tot la încălcarea principiului ierarhiei actelor normative.

Deși corectă susținerea pârâtului *Ministrul Finanțelor Publice*, în sensul că prin ordine se pot clarifica/explicita aspecte în legătură cu aplicarea unor dispoziții din acte normative de rang superior în diverse situații dintre cele care pot apărea în practică, totuși, acestea trebuie să se circumscrie conținutului normei în executarea sau aplicarea căreia sunt emise, fără a cuprinde soluții care să contravină prevederilor acesteia, potrivit art. 78 din Legea nr. 24/2000. Or, în speță, ordinele contestate nu respectă această cerință.

Așadar, nu poate fi primită apărarea pârâților în sensul că explicitarea realizată prin ordinele a căroră anulare parțială se solicită s-a realizat în temeiul și în limitele permise de art. 60 pct. 5 lit. d) și e) din Codul fiscal.

În plus, Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239 din 24.07.2019 pentru aprobarea metodologiei privind mecanismul de calcul al cifrei de afaceri și ordinele nr. 1.942/979/819/2020, nr. 2.814/1.536/1.806/2020 au fost anulate prin Sentința nr. 3 din 5.01.2022 a Curții de Apel Cluj, pronunțată în Dosarul nr. 690/33/2021, definitivă prin respingerea recursului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 5.10.2023 (f. 81-125, vol. II).

Astfel, trimiterea la Ordinul nr. 239/2019 din cadrul notei din secțiunea A a Anexei nr. 1.1 — Anexa angajator din anexa nr. 6 a ordinelor nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022 a rămas fără obiect, anularea normei complementare la care se face trimitere determinând anularea normei de trimitere.

În mod corect susține reclamanta că statuarea, prin sentința definitivă mai sus menționată, a faptului că modul de calcul al cifrei de afaceri, stabilit prin ordinele anulate, derogă de la art. 60 alin. (1) pct. 5 din Codul fiscal se bucură de putere de lucru judecat și se impune a fi valorificată în cauză, în soluționarea cererii de anulare a unei dispoziții similare din ordinele comune emise de pârâți — nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022,

raportat la prevederile art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

În ceea ce privește apărarea pârâților în sensul că scopul facilităților fiscale în discuție, introduse prin OUG nr. 114/2018, a fost de a atrage și menține forța de muncă în România pentru sectorul prioritar — construcții, instanța reține faptul că o astfel de împrejurare nu poate justifica, având în vedere conținutul în art. 60 pct. 5 din Codul fiscal și dispozițiile art. 4 alin. (3), art. 77-78 din Legea nr. 24/2000, introducerea printr-un act de reglementare secundară a unor cerințe noi și suplimentare față de cele stabilite prin lege pentru acordarea facilității.

În concluzie, instanța reține caracterul întemeiat al acțiunii deduse judecării, aspectele de nelegalitate mai sus reținute făcând inutilă analizarea și a celorlalte critici invocate de reclamantă.

Pentru toate aceste motive, în baza art. 18 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, instanța va admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta (...) România — S.R.L. în contradictoriu cu pârâții *Ministerul Finanțelor*, *Ministerul Muncii și Protecției Sociale* și *Ministerul Sănătății*, va anula în parte ordinele comune emise de pârâți nr. 1.942/979/819/2020, nr. 2.814/1.536/1.806/2020, nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022, în ceea ce privește mențiunea „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României”, cuprinsă în Nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, din secțiunea B a anexei nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6 a fiecărui ordin, iar ordinele comune emise de pârâți nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022, în ceea ce privește nota din secțiunea A a anexei nr. 1.1 — Anexa angajator din anexa nr. 6 a fiecărui ordin, referitoare la modul de determinare a ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții.

Nu se acordă cheltuieli de judecată, întrucât reclamanta, care a câștigat procesul, a precizat că le va solicita pe cale separată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea de chemare în judecată formulată de **reclamanta (...) ROMANIA — S.R.L.**, cu sediul social în (...), înregistrată în registrul comerțului cu nr. (...), având CUI (...), cu sediul procesual ales în (...) la SPA (...), în contradictoriu cu **pârâții Ministerul Finanțelor**, cu sediul în București, sectorul 5, Bd. Libertății nr. 16, **Ministerul Muncii și Solidarității Sociale**, cu sediul în București, sectorul 1, str. Dem. I. Dobrescu nr. 2-4, și **Ministerul Sănătății**, cu sediul în București, sectorul 1, str. Cristian Popișteanu nr. 1-3.

Anulează în parte ordinele comune emise de pârâți nr. 1.942/979/819/2020, nr. 2.814/1.536/1.806/2020, nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022, în ceea ce privește mențiunea „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României”, cuprinsă în Nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor din secțiunea B a anexei nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6 a fiecărui ordin.

Anulează în parte ordinele comune emise de pârâți nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022, în ceea ce privește nota din secțiunea A a anexei nr. 1.1 — Anexa angajator din anexa nr. 6 a fiecărui ordin, referitoare la modul de determinare a ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții.

Fără cheltuieli de judecată, acestea urmând a fi solicitate pe cale separată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la Curtea de Apel Oradea.

Pronunțată în data de 2 decembrie 2024, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei.

PREȘEDINTE
ILISIE MARIANA

Grefier,
Roit Veronica

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 3 februarie 2026

Dosar nr. 302/35/2024

Președinte: Luiza Maria Păun — judecător
Andreea Bercaru — judecător
Andreea Marchidan — judecător
Lucreția Mișu — magistrat-asistent

S-au luat în examinare *recursurile* formulate de **pârâții Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP Bihor, împotriva Sentinței nr. 228/CA/2024 — P.I. din data de 2 decembrie 2024 pronunțate de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, și recursul formulat de pârâțul Ministerul Sănătății împotriva aceleiași sentințe, dar și împotriva Încheierii din data de 7 octombrie 2024, ambele pronunțate de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal.**

La apelul nominal făcut în ședință publică răspund: recurentul-pârât Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, prin consilier juridic (...), care depune împuternicire la dosar, recurentul-pârât Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP Bihor, prin consilier juridic (...), care depune delegație la dosar, și intimata-reclamantă (...) Romania — S.R.L., prin avocat (...), cu împuternicire avocațială la fila 116 din dosar, lipsind recurentul-pârât Ministerul Sănătății.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul-asistent învederând următoarele:

— dosarul se află la cel de-al doilea termen de judecată, la termenul anterior instanța amânând cauza în vederea redactării și publicării în Monitorul Oficial al României a deciziilor Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal pronunțate în dosarele nr. 552/39/2022* (Decizia nr. 4.430 din 8.10.2025, redactată în 21.10.2025) și nr. 7.335/2/2023 (Decizia nr. 4.694 din 15.10.2025);

— efectuându-se verificări sub acest aspect la instanța de fond se constată că, în ceea ce privește soluția pronunțată în Dosarul nr. 7.335/2/2023, hotărârea instanței de fond, respectiv Sentința civilă nr. 1.321 pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din data de 23 ianuarie 2026, aceasta regăsindu-se la filele 18-32 din Monitorul Oficial al României, atașat la dosar;

— cât privește hotărârea pronunțată în Dosarul nr. 552/39/2022*, invocat de asemenea, raportat la soluția pronunțată de instanța de recurs prin Decizia nr. 4.430 din 8.10.2025, de casare în parte a hotărârii de fond și de respingere a cererii de chemare în judecată, cu menținerea sentinței, în ceea ce privește soluția dată excepțiilor, nu se mai impune publicarea în Monitorul Oficial al României;

— pentru acest termen de judecată instanța a prorogat discutarea excepției rămânerii fără interes a recursurilor, excepție invocată de intimata-reclamantă.

Înalta Curte, având în vedere dispozițiile art. 248 alineat (1) din Codul de procedură civilă, raportat la cele învederate de către magistratul-asistent, în cadrul referatului, pune în discuție mai întâi excepția rămânerii fără interes a recursurilor, invocată de intimata-reclamantă, a cărei discutare a fost prorogată de la termenul anterior.

Intimata-reclamantă (...) Romania — S.R.L., prin avocat, arată că excepția vizează petitele 1-4 din cererea introductivă de instanță și că mai există un singur ordin care nu a primit o soluție definitivă.

Susține excepția raportat la Sentința civilă nr. 1.321/2024 pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, despre care s-a făcut vorbire și cu privire la care a invocat excepția. Apreciază că aceasta tratează suficient de concludent și pertinent problematica dezbătută și, în acest sens, cererile de recurs cu privire la cele patru petite nu mai produc vreun folos practic recurenților, pentru că aceleași părți ale actelor administrative cu caracter normativ contestate au fost deja anulate prin această sentință.

La interpelarea instanței, apărătorul intimatei-reclamante precizează că, având în vedere caracterul normativ al ordinelor, excepția lipsei de interes are o dublă valență, atât în ceea ce privește recursurile, cât și în ceea ce privește acțiunea.

Înalta Curte ia act de precizările apărătorului intimatei-reclamante și acordă cuvântul, în continuare, reprezentantelor recurenților-pârâți asupra excepției, astfel cum a fost invocată, ținând cont de publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, și de efectele care le produce această publicare în raport cu caracterul normativ al ordinelor contestate.

Recurentul-pârât Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP Bihor, prin consilier juridic, își menține concluziile formulate la termenul anterior, de respingere a excepției lipsei de interes a recursului formulat de instituție.

Consideră că avea tot interesul la momentul promovării căii de atac a recursului și că acest interes există în continuare din perspectiva principiului *tempus regit actum*.

Deși Decizia nr. 4.694/2025, pronunțată ulterior Deciziei nr. 4.430/2025, a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, apreciază că se află în continuare în ipoteza în care sunt două hotărâri contradictorii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție care vizează același obiect, respectiv anularea acestor ordine.

Recurentul-pârât Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, prin consilier juridic, lasă soluționarea acestui aspect la aprecierea instanței. În acest sens, depune la dosar practică judiciară.

La interpelarea instanței, cu privire la lipsa de interes a acțiunii, în subsidiar, reprezentanta aceleiași recurent-pârât, Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, lasă și soluționarea acestui aspect la aprecierea instanței.

La solicitarea instanței, apărătorul intimatei-reclamante precizează că ordinul care nu a format obiectul publicării este Ordinul nr. 152/153/375/2022, cu privire la care a formulat petitele 5-6 din acțiune.

Înalta Curte ia act de concluziile orale formulate de reprezentanții părților prezente asupra excepției lipsei de interes a recursurilor și acordă cuvântul, în continuare, pe fondul celor trei recursuri ce fac obiectul prezentei judecări.

Recurentul-pârât Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP Bihor, prin consilier juridic, formulează concluzii de admitere a recursului, de casare a hotărârii pronunțate de Curtea de Apel Oradea și, pe cale de consecință, de respingere a cererii de chemare de judecată.

Astfel cum a arătat și prin calea de atac promovată, consideră că instanța de fond a pronunțat o hotărâre cu

aplicarea greșită a legii și că actele normative a căror anulare a fost solicitată respectă atât prevederile art. 77 din Legea nr. 24/2000, cât și principiul ierarhiei actelor normative, în sensul că nu adaugă și nu modifică prevederea din actul normativ în baza căruia au fost emise. Se referă la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal. Reiterează concluziile de admitere a recursului.

Recurentul-pârât Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, prin consilier juridic, având la rândul-i cuvântul, menționează că își însușește concluziile orale formulate de reprezentanta recurentului-pârât Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP Bihor.

Intimata-reclamantă (...) Romania — S.R.L., prin avocat, formulează concluzii de respingere a recursurilor și de menținere a sentinței recurate.

Cu privire la recursurile ce vizează primele patru petite, invocă puterea de lucru judecat raportat, cel puțin, la Sentința civilă nr. 1.321/2024, pronunțată de Curtea de Apel București, coroborată cu Sentința civilă nr. 3/2022 pronunțată de Curtea de Apel Cluj, care a anulat Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză.

Cu privire la petitele 5 și 6 din acțiunea introductivă de instanță, invocă efectele lucrului judecat, deoarece prevederile Ordinului nr. 203/207/188/2021, care au fost anulate, sunt preluate și în Ordinul nr. 152/153/375/2022, fără nicio modificare.

Cu alte cuvinte, aceleași considerente care au permis pronunțarea Sentinței civile nr. 1.321/2024 se aplică *mutatis mutandis* și cu privire la acest ultim ordin.

Înalta Curte ia act de concluziile orale formulate de reprezentantele recurenților-pârâți Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP Bihor, dar și de apărătorul intimatei-reclamante (...) Romania — S.R.L. și, considerând că au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei, în baza art. 394 din Codul de procedură civilă declară dezbaterile închise și reține dosarul în pronunțare, în principal asupra excepției rămânerii fără interes a recursurilor, cu privire la petitele 1-4 din cererea introductivă de instanță, astfel cum a fost invocată de intimata-reclamantă și, în subsidiar, eventual, asupra celor trei recursuri ce fac obiectul judecății.

ÎNALTA CURTE,

având însă nevoie de timp pentru a delibera, dar și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, în temeiul art. 396 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă, urmează a

DISPUNE:

Amână pronunțarea soluției asupra recursurilor ce fac obiectul judecății, pentru data de 11.02.2026.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, conform art. 402 din Codul de procedură civilă, astăzi, 3 februarie 2026.

Judecător,
L.M. Păun

Judecător,
A. Bercaru

Judecător,
A. Marchidan

Magistrat-asistent,
L. Mihu

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 753

Ședința publică din data de 11 februarie 2026

Dosar nr. 302/35/2024

Președinte: Luiza Maria Păun — judecător
Andreea Bercaru — judecător
Andreea Marchidan — judecător
Lucreția Mihu — magistrat-asistent

Pe rol *soluționarea cauzei* având ca obiect *recursurile* formulate de *pârâții Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca prin AJFP Bihor, împotriva Sentinței nr. 228/CA/2024 — P.I. din data de 2 decembrie 2024 pronunțate de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, și de pârâtul Ministerul Sănătății împotriva Încheierii din data de 7 octombrie 2024, ambele pronunțate de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, și împotriva aceleiași sentințe.*

Dezbaterile și concluziile părților au avut loc în ședința publică de la termenul de judecată din data de 3 februarie 2026, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când Înalta Curte, având nevoie de timp pentru a delibera, dar și pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea soluției pentru astăzi, 11 februarie 2026, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

ÎNALTA CURTE

Asupra recursurilor de față:

1. Cererea de chemare în judecată

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal cu nr. 302/35/2024 la data de 27.06.2024, astfel cum a fost precizată, **reclamanta (...) Romania — S.R.L.** a solicitat în contradictoriu cu **pârâții**

Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP Bihor, și Ministerul Sănătății anularea în parte a actelor administrative cu caracter normativ contestate, după cum urmează:

1. anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 1.948/979/819/2020, respectiv mențiunea: „*Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.*”;

2. anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 2.814/1.536/1.806/2020, respectiv mențiunea: „*Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.*”;

3. anularea Notei din anexa nr. 1.1 — Anexa angajator, secțiunea A — Alte date de identificare a plătitorului din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 203/207/188/2021, respectiv mențiunile: „*Potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizate din întreaga activitate.* Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor.

Pentru stabilirea ponderii de cel puțin 80% din cifra de afaceri totală, care reprezintă condiție pentru acordarea facilităților fiscale în domeniul construcțiilor, raportarea se va face la anul calendaristic.

În cazul angajatorilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, facilitățile fiscale referitoare la reducerea cotei de contribuție asiguratorie pentru muncă și la scutirea de la plata contribuțiilor de asigurări sociale, aferente condițiilor deosebite de muncă sau condițiilor speciale de muncă, se aplică numai cu respectarea prevederilor din domeniul ajutorului de stat, după aprobarea schemei de ajutor.”;

4. anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat, secțiunea B, pct. B.1, din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 203/207/188/2021, respectiv mențiunea: „*Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.*”;

5. anularea Notei din anexa nr. 1.1 — Anexa angajator, secțiunea A — Alte date de identificare a plătitorului din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 152/153/375/2022, mențiunile: „*Potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale realizate din întreaga activitate.*

Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor.

Pentru stabilirea ponderii de cel puțin 80% din cifra de afaceri totală, care reprezintă condiție pentru acordarea facilităților fiscale în domeniul construcțiilor, raportarea se va face la anul calendaristic.

În cazul angajatorilor care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, facilitățile fiscale referitoare la reducerea cotei de contribuție asiguratorie pentru muncă și la scutirea de la plata contribuțiilor de asigurări sociale, aferente condițiilor deosebite de muncă sau condițiilor speciale de muncă, se aplică numai cu respectarea prevederilor din domeniul ajutorului de stat, după aprobarea schemei de ajutor.”;

6. anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat, secțiunea B, pct. B.1, din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 152/153/375/2022, respectiv mențiunea: „*Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.*”

La data de 7.10.2024, reclamanta a depus o **precizare de acțiune**, prin care a arătat că solicită admiterea acțiunii și pentru considerentul că ordinele contestate nu respectă principiul ierarhiei normelor juridice, prevăzut de art. 4 din Legea nr. 24/2000.

2. **Soluția instanței de fond**

Prin **Încheierea din data de 7 octombrie 2024, Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal** a respins, ca neîntemeiate, excepțiile lipsei calității procesuale pasive a părților Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și Ministerul Sănătății, invocată de aceștia prin întâmpinare, dar și excepțiile lipsei de obiect, raportat la capetele de cerere 1 și 2, invocată prin întâmpinare de părțile Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, și lipsei de interes, invocată de părțile Ministerul Sănătății, în cadrul întâmpinării sale, tot ca neîntemeiate.

Prin **Sentința nr. 228/CA/2024 — P.I. din data de 2 decembrie 2024, Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal** a admis cererea de chemare în judecată; a anulat în parte ordinele comune emise de părțile nr. 1.942/979/819/2020, nr. 2.814/1.536/1.806/2020, nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022 în ceea ce privește mențiunea „*Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.*”, cuprinsă în nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor din

secțiunea B a anexei nr. 1.2 — Anexa asigurat, din anexa nr. 6 a fiecărui ordin; a anulat în parte ordinele comune emise de părți nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022 în ceea ce privește nota din secțiunea A a anexei nr. 1.1 — Anexa angajator din anexa nr. 6 a fiecărui ordin, referitoare la modul de determinare a ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, fără cheltuieli de judecată, acestea urmând a fi solicitate pe cale separată.

3. Cererile de recurs deduse judecării

3.1. Recursul formulat de pârâțul Ministerul Sănătății

Pârâțul **Ministerul Sănătății** a formulat recurs atât împotriva Încheierii din data de 7 octombrie 2024, cât și împotriva sentinței, prin care a solicitat casarea sentinței și a încheierii atacate, și rejudecând cauza, admiterea excepției lipsei calității procesuale a Ministerului Sănătății, cu respingerea cererii ca fiind făcută împotriva unei persoane fără calitate procesuală pasivă, iar pe fond respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs s-au arătat următoarele:

Potrivit art. 425 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, motivarea hotărârii este necesară pentru ca părțile să cunoască motivele ce au fost avute în vedere de către instanță la pronunțarea soluției, iar instanța ierarhic superioară să aibă în vedere, în aprecierea legalității hotărârii, considerentele pentru care s-a pronunțat soluția respectivă. Potrivit soluției recurate, instanța a soluționat cauza pe fond, ceea ce presupune că a respins excepțiile invocate de pârâte, fără să motiveze respingerea acestora.

Instanța nu a analizat și nu s-a pronunțat asupra excepțiilor lipsei calității procesuale pasive a pârâțului Ministerul Sănătății, asupra excepției inadmisibilității și netimbrării cererii. Deși a reținut în considerentele hotărârii recurate invocarea excepțiilor de către pârâțul Ministerul Sănătății, nu a analizat și nu s-a pronunțat asupra acestora. Astfel, nu se poate stabili dacă au fost respectate principiul contradictorialității și dreptul pârâțului la apărare, ca parte componentă a dreptului la un proces echitabil, desfășurat cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a principiilor care guvernează procesul civil.

Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât că, în lipsa dispoziției instanței de respingere/încuviințare a excepțiilor invocate, nu se poate stabili dacă au fost respectate principiul contradictorialității și dreptul părții la apărare, ca parte componentă a dreptului la un proces echitabil, desfășurat cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale și a principiilor care guvernează procesul civil, ceea ce echivalează cu nemotivarea hotărârii. (*Decizia nr. 3.730 din 17 iunie 2021, pronunțată de Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție*).

În mod eronat a respins instanța de fond excepția lipsei calității procesuale pasive a Ministerului Sănătății. Cererea de chemare în judecată are ca obiect anularea unor acte administrative care nu sunt emise de Ministerul Sănătății. Or, admiterea cererii de chemare în judecată în totalitate față de Ministerul Sănătății este o evidentă eroare, ordinele contestate fiind emise de Ministerul Finanțelor Publice, iar Ministerul Sănătății a avut doar calitatea de cointerlocutor pentru anumite domenii de competență; normele a căror anulare o cere reclamanta nu intră în domeniul de competență al Ministerului Sănătății, având în vedere că normele reglementează determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, iar entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României, respectiv nota din secțiunea B a anexei nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6 a fiecărui ordin. Temeiul ordinelor

contestate este art. 147 alin. (17) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, iar punerea în aplicare a Codului fiscal se face de către Ministerul Finanțelor Publice și nu intră în sfera de reglementare a Ministerului Sănătății.

În mod eronat a reținut instanța de fond că instituirea prin ordinele în discuție a unor cerințe pentru acordarea facilității fiscale diferite din punctul de vedere al conținutului (și anume restrictive) față de cele stabilite prin legea în executarea căreia au fost emise (respectiv Legea nr. 227/2015) determină nelegalitatea lor, întrucât au fost stabilite cu nesocotirea principiului ierarhiei actelor normative, cuprins în art. 4 alin. (3), art. 77 și art. 78 din Legea nr. 24/2000.

Cu privire la faptul că ordinele comune contestate sunt nelegale, în sensul că adaugă, modifică ori interpretează în mod discreționar dispoziția legală primară, fiind emise fără a se respecta principiul rangului legislativ, se arată că textele contestate nu adaugă la lege, întrucât conținutul lor nu reprezintă o nouă condiție de îndeplinirea căreia să se țină cont pentru acordarea facilităților fiscale, ci derivă din condițiile deja instituite în norma primară, având doar rolul de a clarifica modul în care trebuie să se procedeze în cazul salariaților detașați în țară sau străinătate. Or, după cum se poate observa, normele primare nu intră în sfera de reglementare a Ministerului Sănătății.

La fundamentarea acestuia s-a avut în vedere că pe parcursul implementării măsurilor de sprijin al sectorului construcțiilor, statuate prin modificarea art. 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au reieșit o serie de disfuncționalități, îndeosebi cu privire la modul în care se determină cifra de afaceri pentru societățile care beneficiază de sprijin, nefiind reglementată situația societăților comerciale nou-înființate, respectiv înregistrate la registrul comerțului începând cu luna ianuarie 2019 și pentru că nu se preciza posibilitatea stabilirii unui mecanism unitar de calcul al cifrei de afaceri pe baza căruia să se aplice facilitățile fiscale.

La adoptarea actului normativ primar s-a avut în vedere și impactul socioeconomic pe care urma să îl aibă acordarea acestor măsuri de sprijin și a rezultat că acesta este un impact pozitiv, întrucât vor fi stimulate investițiile și creșterea economiei sustenabile și, de asemenea, volumul de activitate din sectorul construcțiilor se va majora și, implicit, contribuția acestei ramuri la crearea produsului intern brut. Așadar, raportat la oportunitatea modificării formularului de declarație 112, elaborarea actelor administrative cu caracter normativ a fost determinată de lege și celelalte acte normative ca urmare a modificărilor legislative adoptate de Parlamentul României și de Guvernul României, în domeniul protecției sociale.

În drept, au fost invocate prevederile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă.

3.2. Recursul formulat de pârâțul Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

Pârâțul Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale a formulat recurs împotriva sentinței, prin care a solicitat admiterea acestuia și casarea sentinței recurate în sensul respingerii acțiunii reclamantei, ca neîntemeiată.

În motivarea cererii de recurs s-au arătat următoarele:

Recurentul a arătat că, în sensul jurisprudenței instanței europene, deși motivarea se examinează în raport cu circumstanțele fiecărei cauze, hotărârea trebuie să cuprindă un răspuns specific și explicit la problemele decisive pentru procedura în cauză (*Hotărârea CEDO din 15 martie 2007 în Cauza Gheorghe contra României*).

Privitor la excepția lipsei calității procesuale pasive se arată că instanța de fond în mod eronat a reținut faptul că recurentul are calitate în prezenta cauză, deoarece este emitent al actului administrativ atacat. Lipsa calității procesuale pasive a recurentului este întemeiată pe dispozițiile HG nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că Ministerul Finanțelor Publice se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, care aplică strategia și Programul de guvernare în domeniul finanțelor publice. Ministerul Finanțelor Publice aplică Programul de guvernare și contribuie la elaborarea și implementarea strategiei în domeniul finanțelor publice, în exercitarea administrării generale a finanțelor publice, asigurând utilizarea pârghiilor financiare, în concordanță cu cerințele economiei de piață și pentru stimularea inițiativei operatorilor economici.

Ministerul Finanțelor Publice îndeplinește funcția de strategie, prin care se asigură, în conformitate cu politica financiară a Guvernului și cu normele Uniunii Europene, elaborarea strategiei în domeniile de activitate specifice ministerului: fiscal, bugetar, contabilitate publică, reglementări contabile, datorie publică, audit public intern, managementul investițiilor publice, domenii reglementate specific, de reglementare și sinteză, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional necesar pentru realizarea obiectivelor strategice în domeniul finanțelor publice, de concepție bugetară și fiscală.

Potrivit Legii responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, politica fiscal-bugetară se derulează pe baza următoarelor principii: principiul transparenței în ceea ce privește stabilirea obiectivelor fiscal-bugetare și derularea politicii fiscale și bugetare, principiul stabilității, principiul responsabilității fiscale, principiul echității, principiul eficienței și principiul gestionării eficiente a cheltuielilor de personal plătite din fonduri publice. Potrivit acestor principii, Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent și de a gestiona resursele și obligațiile bugetare, precum și riscurile fiscale de o manieră care să asigure sustenabilitatea poziției fiscale pe termen mediu și lung, precum și predictibilitatea politicii fiscal-bugetare pe termen mediu, în scopul menținerii stabilității macroeconomice.

În calitate de coinițiator, competența a fost limitată, constând doar în completarea anexelor acestor ordine care făceau referire la tipurile de asigurați din sistemul public de pensii și la datele pe baza cărora se putea constitui stagiul de cotizare și se putea calcula punctajul aferent pensiei din acest sistem. Ca urmare, avizul dat făcea strict referire la domeniul de competență al acestuia.

Pe fondul cauzei, se arată că modificările legislative care au intervenit și au vizat acordarea de facilități fiscale acestor categorii de salariați au avut în vedere Acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții, semnat la data de 29 noiembrie 2018, privind măsuri pentru o creștere economică sustenabilă a României, bazată pe investiții, în următorii 10 ani.

Prin acest acord, sectorul construcțiilor a fost declarat sector prioritar, de importanță națională pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 1 ianuarie 2019, reprezentând, totodată, unul dintre domeniile prioritare pentru realizarea obiectivelor prevăzute în Programul de guvernare.

Totodată, în preambulul OUG nr. 114/2018 se precizează că activitatea de construcții este decisivă pentru realizarea proiectelor de investiții publice și private, având în vedere că în

ultimii ani sectorul construcțiilor s-a confruntat cu dificultăți legate de asigurarea cu forță de muncă specializată și de o concurență nelocală.

Pentru punerea în aplicare a prevederilor acordului s-au creat premisele pentru completarea cadrului normativ de nivel primar cu posibilitatea de a reglementa prin hotărâre a Guvernului niveluri ale salariului minim brut pe țară garantat în plată diferențiate pe domenii de activitate, unul dintre obiective fiind combaterea muncii la negru și, totodată, stoparea perpetuării dificultăților legate de asigurarea cu forță de muncă specializată în domeniul construcțiilor.

Instanța de fond nu a luat în considerare faptul că pachetul de măsuri implementat prin OUG nr. 114/2018 (facilitățile fiscale și creșterea nivelului salariului minim brut lunar la 3.000 lei) care au vizat domeniul construcțiilor are ca obiectiv principal sprijinul social al personalului din acest sector printr-un salariu minim crescut, păstrând lucrătorii din România și stimularea reîntregirii familiei prin determinarea lucrătorilor care au părăsit România să se întoarcă în țară. Ca atare, faptul că facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice angajate în domeniul construcțiilor, prevăzute la pct. 5 al art. 60 și art. 154 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, doar pentru societățile de construcții care desfășoară activitate pe teritoriul României se justifică în mod direct prin criteriile obiective, care se referă la atragerea și menținerea forței de muncă în România pentru acest sector prioritar al economiei naționale, raportat la cele acordate în alte state membre ale Uniunii Europene.

În Codul fiscal sunt reglementate condițiile cumulative necesare acordării facilităților fiscale, iar prin dispozițiile art. 60 pct. 5 lit. d) și art. 147 alin. (17) din același act normativ s-a prevăzut că pentru aplicarea scutirii se vor avea în vedere instrucțiunile de completare a formularului 112, instrucțiuni care se stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății. Prin urmare, ordinele comune date în aplicarea art. 147 alin. (17) din Codul fiscal trebuie să conțină toate informațiile necesare completării corecte a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, astfel încât aceasta să asigure instrucțiuni cât mai clare pentru fiecare informație cuprinsă în actul normativ primar, respectiv în Codul fiscal, deci și din perspectiva modalității de acordare a facilităților fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din actul normativ menționat.

Astfel, prevederile din instrucțiunile la ordinele comune ale ministrului finanțelor publice, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății, precum și mecanismul de calcul al cifrei de afaceri precizat la anexa nr. 6, ce au temei legal reglementat la art. 60 pct. 5 lit. d) din Codul fiscal, sunt parte componentă a condițiilor cumulative de aplicare a facilității fiscale. Instanța de fond nu a avut în vedere faptul că prevederile din ordinele menționate în legătură cu acest aspect nu adaugă la lege, întrucât nu reprezintă o nouă condiție de îndeplinirea căreia să se țină cont pentru acordarea facilităților fiscale, ci derivă din acestea și au doar rolul de a clarifica, în concordanță cu intenția legislativă, modul în care trebuie să se procedeze în cazul salariaților care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor.

Ordinul ministrului finanțelor, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății nr. 203/207/188/2021 și Ordinul nr. 152/153/375/2022 pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și

evidența nominală a persoanelor asigurate”, respectiv notele din anexa 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, pct. II Completarea declarației, anexa 1.1, secțiunea A — Date privind angajatorii care aplică prevederile art. 60 pct. 5 din Codul fiscal referitoare la calculul cifrei de afaceri potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză au fost emise în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal și nu sunt acte subsecvente Ordinului CNSP nr. 239/24.07.2019, așa cum în mod eronat a reținut instanța de fond.

În mod eronat instanța de fond a considerat dispozițiile notei din anexa 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, pct. II Completarea declarației, anexa 1.1, secțiunea A — Date privind angajatorii care aplică prevederile art. 60 pct. 5 din Codul fiscal ca fiind acte subsecvente Ordinului CNSP nr. 239/24.07.2019, deoarece simpla referire la acest ordin nu îi determină calitatea de act subsecvent. În conformitate cu dispozițiile art. 77 din Legea nr. 24/2000, republicată, ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor se emit numai pe baza și în executarea legilor, a hotărârilor și a ordonanțelor Guvernului.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

3.3. Recursul formulat de pârătul Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP

Pârătul Ministerul Finanțelor, reprezentat de Direcția Generală Regională a Finanțelor Cluj-Napoca, prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor, a formulat recurs împotriva sentinței de mai sus, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea sentinței recurate în ceea ce privește anularea actelor atacate și, pe cale de consecință, respingerea acțiunii formulate de reclamantă.

În motivarea cererii de recurs s-au arătat următoarele:

Hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază și cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei.

Instanța de fond face niște afirmații contradictorii, întrucât, deși admite că aceste ordine sunt emise în vederea clarificării normei primare, cu toate acestea, le anulează.

În vederea aplicării scutirii, având ca temei prevederile art. 60 pct. 5 lit. e) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, s-a procedat la includerea în instrucțiunile de completare a formularului 112 a detaliilor referitoare la aplicarea scutirilor fiscale, conform prevederilor legale primare și corespunzător intenției legiuitorului și a acordului care a stat la baza reglementării măsurii.

Astfel, din interpretarea dispozițiilor legale antemenționate reiese că respectivele note din anexele la ordinele comune nu adaugă la lege, ci vin să expliciteze modalitatea în care se poate acorda scutirea instituită de art. 60 din Codul fiscal.

Așadar, chiar dacă norma de rang superior nu se referă în mod expres la ponderea cifrei de afaceri, acest fapt nu poate echivala cu o încălcare a prevederilor Codului fiscal prin norma de rang inferior, norma din ordinele comune nefăcând altceva decât să explice și să precizeze ce se va întâmpla în cazul aplicării acestei prevederi de nivel primar.

Concluzionând, prevederile din ordinele contestate nu încalcă prevederile legislației primare, Codul fiscal având prevederi cu un caracter general în materia facilităților fiscale, iar ordinele având rolul de a clarifica anumite aspecte, respectiv

modalitatea în care se poate acorda scutirea instituită de art. 60 din Codul fiscal.

În ceea ce privește revocarea notelor din cuprinsul anexei nr. 6 din ordinele comune nr. 1.942/979/819/2020, nr. 2.814/1.536/1.806/2020, nr. 203/207/188/2021 și nr. 152/153/375/2022 se arată că acordarea facilităților fiscale, astfel cum sunt reglementate la art. 60 pct. 5 din Codul fiscal, a avut la bază Acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții, potrivit căruia sectorul construcției este declarat „*sector prioritar de importanță națională pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 1.01.2019*”. Astfel, în spiritul acestui acord, intenția legislativă de acordare a facilităților fiscale a avut în vedere faptul că activitatea de construcții este decisivă pentru realizarea proiectelor de investiții publice și private. De asemenea, printre obiectivele acordului, concretizate sub aspect fiscal cu acordarea unor facilități fiscale angajaților din sectorul construcției, s-a aflat și combaterea dificultăților cu care se confruntă acest sector în asigurarea forței de muncă specializată.

În acest context, pachetul de măsuri implementat prin OUG nr. 114/2018 (facilitățile fiscale și creșterea nivelului salariului minim brut lunar la 3.000 lei), care au vizat domeniul construcțiilor, are ca obiectiv principal sprijinul social al personalului din acest sector printr-un salariu minim crescut, păstrând lucrătorii din România, și stimularea reîntregirii familiei prin determinarea lucrătorilor care au părăsit România să se întoarcă în țară. Ca atare, faptul că facilitățile fiscale sunt acordate persoanelor fizice angajate în domeniul construcțiilor prevăzute la pct. 5 al art. 60, art. 138 și art. 154 alin. (1) lit. r) din *Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare*, doar pentru societățile de construcții care desfășoară activitate pe teritoriul României, se justifică în mod direct prin criterii obiective, care se referă la atragerea și menținerea forței de muncă în România pentru acest sector prioritar al economiei naționale, raportat la cele acordate în alte state membre ale Uniunii Europene.

În temeiul prevederilor art. 60 pct. 5 lit. d) din Legea nr. 227/2015, astfel cum a fost modificată prin OUG nr. 114/2018, preluarea în ordinele comune a detaliilor privind mecanismul cifrei de afaceri reglementat prin acestea, precum și condițiile de aplicare a facilităților fiscale acordate potrivit art. 60 pct. 5 din Codul fiscal clarifică modul de completare a declarației, venind astfel în sprijinul utilizatorilor formularului. Textul notelor contestate nu instituie alte condiții suplimentare pentru acordarea facilităților fiscale, ci aduce numai clarificări asupra modului de calcul al cifrei de afaceri.

De altfel, prin dispozițiile art. 14 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, se precizează că un act normativ poate cuprinde reglementări și din alte materii conexe numai în măsura în care sunt indispensabile realizării scopului urmărit prin acest act, articol încălcat de instanța de fond.

Ordinele comune anulate de instanța de fond nu adaugă la lege, întrucât nu reglementează o nouă condiție de îndeplinirea căreia să se țină cont pentru acordarea facilităților fiscale, ci au rolul doar de a clarifica modul în care trebuie să se calculeze cifra de afaceri în vederea aplicării facilității fiscale.

În Codul fiscal sunt reglementate condițiile cumulative necesare acordării facilităților fiscale, iar prin dispozițiile art. 60 pct. 5 lit. d) și ale art. 147 alin. (17) din același act normativ se prevede că pentru aplicarea scutirii se vor avea în vedere instrucțiunile de completare a formularului 112, instrucțiuni care se stabilesc prin ordin comun al ministrului finanțelor publice, ministrului muncii și protecției sociale și al ministrului sănătății.

Rezultă că ordinul comun trebuie să conțină toate informațiile necesare completării corecte a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, astfel încât acesta să asigure instrucțiuni cât mai clare pentru fiecare informație cuprinsă în actul normativ primar, respectiv în Codul fiscal, deci și din perspectiva modalității de acordare a facilităților fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din actul normativ menționat, dispoziții legale încălcate de instanța de fond.

Trebuie menționat și faptul că, potrivit prevederilor art. 13 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, la stabilirea voinței legiuitorului, organul fiscal va ține seama de scopul emiterii actului normativ astfel cum acesta reiese din documentele publice ce însoțesc actul normativ în procesul de elaborare, dezbatere și aprobare.

În același timp, rezultă că textul contestat a fost emis cu respectarea legislației și în concordanță cu dispozițiile Legii nr. 24/2000, republicată, referitoare la ierarhia actelor normative, având rolul de a clarifica modul de completare a declarației de mai sus fără a adăuga/modifica sau interpreta prevederile legii primare.

Astfel, din interpretarea dispozițiilor legale antemenționate reiese că respectivele note din anexele la ordinele comune nu adaugă la lege, ci vin să expliciteze modalitatea în care se poate acorda scutirea instituită de art. 60 din Codul fiscal.

Așadar, chiar dacă norma de rang superior nu se referă în mod expres la ponderea cifrei de afaceri, acest fapt nu poate echivala cu o încălcare a prevederilor Codului fiscal prin norma de rang inferior, norma din ordinele comune nefăcând altceva decât să explice și să precizeze ce se va întâmpla în cazul aplicării acestei prevederi de nivel primar.

În ceea ce privește Sentința nr. 3/5.01.2022, pronunțată de Curtea de Apel Cluj, rămasă definitivă prin Decizia nr. 1.801/30.03.2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, se arată că, potrivit art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, hotărârile judecătorești definitive și irevocabile prin care s-a anulat un act administrativ cu caracter normativ au putere numai pentru viitor.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă.

4. **Apărățile formulate în cauză**

4.1. **Întâmpinarea depusă de reclamanta (...) Romania — S.R.L.**

Reclamanta (...) Romania — S.R.L. a formulat întâmpinare, prin care a invocat excepția rămânerii fără interes în formularea recursurilor privitor la petitele 1-4 din acțiunea introductivă de instanță, iar, în rest, respingerea acestora ca nefondate.

În motivarea întâmpinării s-au arătat următoarele:

Raportat la **excepția rămânerii fără interes** reclamanta a arătat că prin Sentința nr. 1.321/2024 pronunțată, în ședința publică din 15/07/2024 în Dosarul nr. 7.335/2/2023, Curtea de Apel București a dispus admiterea în parte a cererii și anularea parțială a secțiunii B.I din anexa nr. 1.2, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 1.942/979/819/2020, emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României; a notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 2.814/1.536/1.806/2020, emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara

României; a notei din secțiunea A, anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021, emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că, potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizată din întreaga activitate. (Prin *activitatea desfășurată pe teritoriul României* se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor.); a notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 203/207/188/2021, emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește faptul că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României. Sentința nr. 1.321/2024 a rămas definitivă ca urmare a pronunțării Deciziei nr. 4.694 /2025 de Înalta Curte de Casație și Justiție în ședința publică din 15/10/2025.

Problematika soluționată corespunde petitelor 1-4 din acțiunea introductivă în cauza pendinte. Or, în condițiile în care demersul judiciar al recurente-pârâte viza schimbarea soluției instanței de fond din cauza pendinte, în ceea ce privește anularea aceluiași ordin, ce a fost anulat în dosarul menționat, recurenta-pârâtă nu mai poate obține un folos practic prin soluționarea prezentei cereri de recurs, aceasta rămânând fără interes, iar, pe de altă parte, nu se poate solicita anularea unui act anulat printr-o hotărâre definitivă.

Conform dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. d) și art. 33 din Codul de procedură civilă, una dintre cele patru condiții de exercitare a acțiunii civile rezidă în justificarea unui interes, iar interesul de a acționa trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Interesul reprezintă folosul practic, material sau moral, pe care îl urmărește cel ce investește o instanță de judecată cu o cerere (acțiune sau cale de atac), acesta trebuind să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Prin urmare, interesul reprezintă o condiție generală ce trebuie îndeplinită în cadrul oricărui proces civil pe tot parcursul soluționării unei cauze, nu doar cu prilejul promovării acțiunii sau formulării căii de atac.

Drept urmare, în condițiile în care în privința următoarelor acte administrative cu caracter normativ contestate, respectiv: **Ordinul nr. 1.942/979/819/2020** pentru aprobarea modelului publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 21 mai 2020 (în vigoare de la 21 mai 2020 până la 31 octombrie 2020); **Ordinul nr. 2.814/1.536/1.806/2020** pentru aprobarea modelului publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1005 din 29 octombrie 2020 (în vigoare de la 1 noiembrie 2020 până la 18 februarie 2021); **Ordinul nr. 203/207/188/2021** pentru aprobarea modelului publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 februarie 2021 (în vigoare de la 19 februarie 2021 până la 16 februarie 2022) criticile de nelegalitate au fost definitiv tranșate, iar prevederile contestate au fost anulate prin Sentința nr. 1.321/2024, recurenții-pârâți *nu mai justifică un interes în promovarea și susținerea recursului de față, întrucât, indiferent de soluția dată, actele administrative cu caracter normativ contestate au fost anulate printr-o hotărâre judecătorească definitivă.*

Pe fond, se arată că prin cererile de recurs formulate, recurenții-pârâți au invocat, în esență, aceleași (următoare) critici: acordarea de facilități fiscale a avut în vedere Acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții din 29 noiembrie 2018, prin care sectorul construcțiilor a fost declarat sector prioritar, de importanță națională pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 1 ianuarie 2019; prevederile din instrucțiunile la ordinele comune, precum și mecanismul de calcul al cifrei de afaceri sunt parte componentă a condițiilor cumulative de aplicare a facilității fiscale; instanța nu a avut în vedere faptul că prevederile din ordinele comune nu adaugă la lege, întrucât nu reprezintă o nouă condiție de îndeplinirea căreia să se țină cont pentru acordarea facilității fiscale, ci derivă din acestea și au doar rolul de a clarifica, în concordanță cu intenția legislativă, modul în care trebuie să se procedeze în cazul salariaților care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor.

Intimata a arătat că prin cererile de recurs formulate, recurenții-pârâți nu au adus nicio critică — pertinentă și concludentă — aptă să contracareze motivele care au stat la baza pronunțării sentinței recurate.

Având în vedere faptul că prevederile Ordinului nr. 152/153/375/2022 (cu privire la care nu s-a invocat excepția lipsei de interes) reiau conținutul celorlalte acte administrative cu caracter normativ contestate și reglementează în aceeași formă aspectele criticate, în acord cu prevederile art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, pentru justa soluționare a cauzei pendinte, se invocă efectele lucrului judecat raportat la Sentința nr. 1.321/2024 pronunțată în ședința publică din 15.07.2024, în Dosarul nr. 7.335/2/2023, Curtea de Apel București.

Privitor la criticile ridicate de recurenții-pârâți Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și Ministerul Sănătății, referitoare la nesoluționarea excepției, respectiv soluționarea eronată a excepției lipsei calității procesuale pasive, se solicită respingerea acestora ca nefondate.

4.2. Întâmpinarea depusă de pârâțul Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

Pârâțul Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale a depus întâmpinare la recursurile formulate de pârâții Ministerul Sănătății și Ministerul Finanțelor reprezentat de Direcția Generală Regională a Finanțelor Cluj-Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Bihor, solicitând admiterea acestora, iar, în esență, a reluat susținerile din propria cerere de recurs.

4.3. Concluziile scrise depuse de pârâțul Ministerul Finanțelor

Recurentul-pârâț Ministerul Finanțelor a depus concluzii scrise, în cadrul cărora a solicitat admiterea recursurilor formulate de Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și de Ministerul Sănătății.

I. Soluția și considerentele Înaltei Curți asupra recursurilor, potrivit prevederilor art. 496-499 din Codul de procedură civilă

I.1. Cu privire la lipsa de interes a cererii de chemare în judecată raportat la capetele de cerere 1-4 (anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 din Ordinul nr. 1.942/979/819/2020; anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 din Ordinul nr. 2.814/1.536/1.806/2020; anularea Notei din anexa nr. 1.1 secțiunea A din anexa nr. 6 din Ordinul

nr. 203/207/188/2021; anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 secțiunea B, pct. B.1 din anexa nr. 6 din Ordinul nr. 203/207/188/2021)

Ca o primă precizare, Înalta Curte constată că susținerile intimitei-reclamante din cuprinsul întâmpinării referitoare la lipsa de interes privesc în esență o lipsă de interes a acțiunii introductive, iar nu a recursurilor declarate de părțile adverse. Ca urmare, Înalta Curte o va avea în vedere la soluționarea cauzei din această perspectivă.

Înalta Curte constată că prin *Decizia nr. 4.694 din 15 octombrie 2025 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 7.335/2/2023* au fost respinse recursurile declarate de recurenții-pârâți Ministerul Finanțelor, Ministerul Sănătății și Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale împotriva Sentinței civile nr. 1.321 din 15 iulie 2024 pronunțate de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondate.

Prin Sentința civilă nr. 1.321 din 15 iulie 2024 pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a fost admisă în parte acțiunea formulată de reclamanta societatea Hiss Quick Serv — S.R.L. în contradictoriu cu pârâții Guvernul României prin Secretariatul General al Guvernului, Ministerul Finanțelor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Sănătății; a fost admisă excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Guvernul României prin Secretariatul General al Guvernului, invocată prin întâmpinare, și s-a respins cererea formulată în contradictoriu cu acest pârâț, ca fiind îndreptată împotriva unei persoane lipsite de calitate procesuală pasivă; a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtului Ministerul Muncii și Protecției Sociale, invocată de acest pârâț prin întâmpinare; a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția inadmisibilității formulării acțiunii pentru lipsa procedurii prealabile, invocate de pârâțul Ministerul Sănătății prin întâmpinare, și s-a dispus anularea parțială a:

1. anexei nr. 6 a Ordinului nr. 611/138/127/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați;

2. anexei nr. 6 a Ordinului nr. 2.165/837/743/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal nu se acordă pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați;

3. secțiunii A din anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că mecanismul de calcul al cifrei de afaceri este cel stabilit prin Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză, elaborat în temeiul art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, modificat și completat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2019 pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor;

4. Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în anexa nr. 1.2, secțiunea A din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 3.063/1.376/1.430/2019 emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

5. secțiunii B.1 din anexa nr. 1.2, ce se regăsește în anexa nr. 6 a **Ordinului nr. 1.942/979/819/2020** emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

6. Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 ce se regăsește în anexa nr. 6 a **Ordinului nr. 2.814/1.536/1.806/2020** emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României;

7. Notei din secțiunea A, anexa nr. 1.1, ce se regăsește în anexa nr. 6 a **Ordinului nr. 203/207/188/2021** emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește mențiunea că potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizată din întreaga activitate. Prin *activitatea desfășurată pe teritoriul României* se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor;

8. Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor, ce se regăsește în secțiunea B.1 din anexa nr. 1.2 din anexa nr. 6 a **Ordinului nr. 203/207/188/2021** emis de Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Sănătății, în ceea ce privește faptul că facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.

Conform prevederilor art. 23 din Legea nr. 554/2004, hotărârile judecătorești definitive prin care s-a anulat în tot sau în parte un act administrativ cu caracter normativ sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor; prin aceasta nu se înțelege însă, cum invocă recurentul Ministerul Finanțelor, că nu sunt obligatorii în cadrul unui proces pendinte, ci că nu mai pot fi invocate sau avute în vedere pentru situațiile juridice soluționate definitiv.

Ca urmare, față de aducerea la cunoștința instanței de recurs a existenței unei hotărâri judecătorești definitive de anulare a dispozițiilor menționate (petitele 508 din hotărârea menționată), Înalta Curte constată lipsa de folos material a acțiunii reclamantei, cât timp dispoziția normativă atacată a fost deja anulată, iar pârâții nu se pot prevala de inopozabilitatea acesteia, fiind părți în cauza de mai sus.

Ca urmare, Înalta Curte constată că se impune, din această perspectivă, casarea în parte a sentinței recurate și, în rejudecare, respingerea acestor capete de cerere, ca lipsite de interes.

1.2. În ceea ce privește criticile procedurale invocate de recurentul-pârât Ministerul Sănătății împotriva Încheierii din data de 7 octombrie 2024, pronunțată de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, și de recurentul-pârât Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale

Raportat la critica legată de lipsa calității procesuale pasive, Înalta Curte constată cu titlu prealabil, în temeiul art. 489 alin. (2) din Codul de procedură civilă, că se încadrează în motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, neindicat explicit de către recurenți.

Apoi, chiar dacă recurentul-pârât Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale nu a atacat explicit încheierea menționată, criticile sale se referă la modalitatea soluționării de către prima instanță a excepției lipsei calității sale procesuale pasive.

Înalta Curte constată că recurentul-pârât Ministerul Sănătății invocă în mod eronat omisiunea primei instanțe de a se pronunța cu privire la excepția lipsei calității sale procesuale pasive, această excepție fiind de altfel soluționată prin încheierea recurată de către acest recurent prim mențiune expresă.

În mod similar, nici critica referitoare la omisiunea primei instanțe de a soluționa excepția netimbrării nu este fondată, cât timp prin încheierea recurată, prima instanță a constatat legala timbrare a cererii de chemare în judecată.

În fine, legat de invocarea de către recurentul-pârât Ministerul Sănătății a omisiunii primei instanțe de a soluționa excepția inadmisibilității acțiunii, Înalta Curte constată că o asemenea excepție nu a fost invocată de către acesta.

Revenind la aspectul legat de calitatea procesuală pasivă, se constată că această critică este nefondată, așa cum a statuat prima instanță, din perspectiva obiectului acțiunii și a emitenților actelor normative a căror anulare parțială se solicită; calitatea procesuală pasivă este determinată de calitatea recurenților-pârâți de emitenți ai ordinelor contestate, chiar dacă nu sunt unici emitenți.

Actele normative vizate de criticile de nelegalitate sunt Ordinul nr. 1.948/979/819/2020, Ordinul nr. 2.814/1.536/1.806/2020, Ordinul nr. 152/153/375/2022, ordine **comune** emise de către Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Muncii și Ministerul Sănătății.

Ca urmare, Înalta Curte apreciază că instanța de fond a reținut în mod corect că ambii pârâți au fost parte în proces în considerarea implicării lor directe în emiterea ordinului comun care a stat la baza instrucțiunilor contestate. Deși instituțiile recurente nu sunt autoare exclusive ale actului administrativ, calitatea acestora de coinițatoare și semnatare ale ordinului comun le conferă calitate procesuală pasivă, în conformitate cu dispozițiile art. 20 din Legea nr. 554/2004. Argumentele invocate de recurentul Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, întemeiate pe HG nr. 34/2009, Legea nr. 69/2010, HG nr. 23/2022 și OUG nr. 57/2019, nu sunt de natură să înlăture această concluzie, întrucât nu exclud competența MMSS în materia reglementării facilităților fiscale aplicabile salariaților din construcții, ci doar delimitează atribuțiile generale ale ministerului în raport cu alte instituții.

Ca urmare, Înalta Curte constată caracterul nefondat al recursului formulat de pârâtul Ministerul Sănătății împotriva Încheierii din data de 7 octombrie 2024, pronunțată de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, și al criticilor procedurale invocate de recurentul-pârât Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale.

1.3. În ceea ce privește motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă, invocat de recurenții Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale și de pârâțul Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP Bihor

Cu privire la acest aspect, Înalta Curte constată că obligația instanței de a-și motiva hotărârea adoptată, consacrată legislativ în dispozițiile art. 425 din Codul de procedură civilă, are în vedere stabilirea în considerentele hotărârii a situației de fapt expuse în detaliu, încadrarea în drept, examinarea argumentelor părților, punctul de vedere al instanței față de fiecare argument relevant și, nu în ultimul rând, raționamentul logico-juridic care a fundamentat soluția adoptată. Aceste cerințe legale sunt impuse de însăși esența înfăptuirii justiției, iar forța de convingere a unei hotărâri judecătorești rezidă din raționamentul logico-juridic clar explicat și întemeiat pe considerente de drept.

Totodată, omisiunea primei instanțe de a oferi o motivare, în condițiile art. 425 din Codul de procedură civilă, sub aspectele înverdate mai sus, echivalează cu omisiunea de pronunțare asupra acțiunii, căci nu se poate stabili o asociere logică între dispozitiv și considerente, ca elemente componente esențiale și obligatorii ale hotărârii judecătorești.

Înalta Curte mai arată și că, în acord cu dispozițiile art. 22 alin. (2) din Codul de procedură civilă, revine judecătorului de fond sarcina ca, în soluționarea cererii de chemare în judecată, să stabilească situația de fapt specifică procesului, iar în funcție de aceasta să aplice normele juridice incidente.

Or, instanța de fond a arătat în mod expres motivele pentru care a ajuns la soluția adoptată; Înalta Curte apreciază că sentința civilă recurată respectă dispozițiile art. 22 alin. (2) și art. 425 din Codul de procedură civilă. Astfel, prima instanță a expus silogismul logico-juridic ce a stat la baza soluției pronunțate, fiind clare rațiunile avute în vedere de instanță. De altfel, se constată că prin argumentele aduse pe această cale se invocă în esență o eventuală greșită interpretare și aplicare a legii, aspecte ce vor fi verificate în cadrul motivului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă invocat în cuprinsul recursului, dar nemotivarea insuficientă nu poate fi reținută raportat la sentința atacată. Instanța are obligația de a răspunde argumentelor esențiale invocate de părți, iar nu tuturor subargumentelor aduse de acestea.

Astfel, așa cum s-a statuat în paragraful 20 al Deciziei pronunțate în Cauza *Gheorghe Mocuța împotriva României*:

„În continuare, Curtea reiterează că, deși articolul 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze hotărârile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (a se vedea Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). De asemenea, Curtea nu are obligația de a examina dacă s-a răspuns în mod adecvat argumentelor. Instanțele trebuie să răspundă la argumentele esențiale ale părților, dar măsura în care se aplică această obligație poate varia în funcție de natura hotărârii și, prin urmare, trebuie apreciată în lumina circumstanțelor cauzei (a se vedea, alături de alte hotărâri, Hiro Balani împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, pct. 27, seria A nr. 303-B).”

Aplicând cele statuate mai sus la prezenta cauză, Înalta Curte observă că prima instanță a pronunțat o hotărâre motivată și nu există niciun element care să indice caracterul arbitrar al modalității în care instanța a aplicat legislația relevantă pentru faptele cauzei.

Ca urmare, motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 6 din Codul de procedură civilă este nefondat.

1.4. În ceea ce privește criticile întemeiate pe motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de

procedură civilă raportat la celelalte capete de cerere, referitoare la anularea în parte a Ordinului comun nr. 152/153/375/2022 emis de pârâți, respectiv a mențiunii „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României” cuprinse în Nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” — anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat — secțiunea B — pct. B.1 și în ceea ce privește Nota din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” — anexa nr. 1.1 — Anexa angajator — secțiunea A — Alte date de identificare a plătitorului referitoare la modul de determinare a ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții

Înalta Curte constată că motivele de recurs formulate de pârâți sunt nefondate.

Fără a putea reține nici autoritatea de lucru judecat și nici efectul pozitiv al puterii de lucru judecat al hotărârii judecătorești definitive raportat la care s-a constatat lipsa de interes a primelor capete de cerere (Decizia nr. 4.694 din 15 octombrie 2025, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 7.335/2/2023), Înalta Curte constată că existența acestora ca fapt juridic nu poate fi ignorată, fiind aplicabile prevederile art. 435 alin. (2) din Codul de procedură civilă referitoare la opozabilitatea hotărârii:

„(2) Hotărârea este opozabilă oricărei terțe persoane atât timp cât aceasta din urmă nu face, în condițiile legii, dovada contrară.”

Astfel, nefiind întrunită identitatea de părți reclamante, nu se poate atrage aplicabilitatea prevederilor art. 430 din Codul de procedură civilă, dar nici nu poate fi ignorată existența hotărârii judecătorești definitive, care este opozabilă terților până la proba contrară.

Din perspectiva pârâților autorități emitente, este aplicabil principiul relativității hotărârii judecătorești, în sensul că hotărârea judecătorească este obligatorie și produce efecte față de părți și succesorii acestora, acestea neputându-se prevala de necunoașterea existenței hotărârii și nici de interpretarea *stricto sensu* a art. 23 din Legea nr. 554/2005. Deși legea prevede că efectul general obligatoriu se produce numai pentru viitor, începând cu data publicării hotărârii judecătorești definitive, pentru autoritatea emitentă a actului administrativ normativ anulat, hotărârea judecătorească produce efecte de la data rămânerii definitive; prin urmare, odată anulat un act administrativ cu caracter normativ, chiar dacă hotărârea judecătorească definitivă nu a fost încă publicată, autoritatea competentă în materia respectivă nu mai poate adopta acte sau măsuri administrative individuale în aplicarea normelor anulate, această interpretare decurgând din aplicarea principiilor buneicredințe și caracterului echitabil al procedurii administrative, ca elemente ale dreptului la o bună administrare.

Ca urmare, cum textele normative din ultimele două acte atacate reglementează aceleași aspecte precum cele anulate prin hotărârea amintită, raționamentul primei instanțe de anulare a acestora este unul legal, care se confirmă prin considerentele expuse și nu este răsturnat prin argumente noi contrare.

Reclamanta a solicitat prin acțiunea pendinte anularea unor prevederi cuprinse în ordinele nominalizate, apreciind că acestea sunt contrare dispozițiilor legale prin excluderea de la beneficiul scutirii de la plata impozitului pe salariu a salariaților detașați în afara României.

Astfel, prin Ordinul comun nr. 152/153/375/2022 (publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 17.02.2022) pentru aprobarea modelului, conținutului, modalității de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”, emis de părâți, sub aspectul facilităților fiscale pentru domeniul construcțiilor, prevăzute de art. 60 pct. 5, art. 138¹, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal, s-a stabilit că:

„Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.”

Norma este cuprinsă în Nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor din secțiunea B a anexei nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6, reglementarea, ce are un caracter continuu, aplicându-se începând cu veniturile aferente lunii aprilie 2020 și până la veniturile aferente lunii august 2022 inclusiv (conform Ordinului comun nr. 1.667/2.194/772/4.079/2022 din 19.09.2022).

Prin Ordinul nr. 152/153/375/2022 s-au prevăzut și următoarele dispoziții, în cadrul notei din secțiunea A a anexei nr. 1.1 — Anexa angajator din anexa nr. 6:

„Potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale realizate din întreaga activitate.

Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor.

Pentru stabilirea ponderii de cel puțin 80% din cifra de afaceri totală, care reprezintă condiție pentru acordarea facilităților fiscale în domeniul construcțiilor, raportarea se va face la anul calendaristic.”

În materia scutirii de la plata impozitului pe venit, art. 66 din OUG nr. 114/2018 privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene a modificat și completat art. 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal referitor la regimul scutirii unor categorii de contribuabili de la plata impozitului pe venit:

„La articolul 60, după punctul 4 se introduce un nou punct, punctul 5, cu următorul cuprins:

5. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), în perioada 1 ianuarie 2019-31 decembrie 2028 inclusiv, pentru care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) angajatorii desfășoară activități în sectorul construcții care cuprind:

[...]

b) angajatorii realizează cifră de afaceri din activitățile menționate la lit. a) în limita a cel puțin 80% din cifra de afaceri totală, calculată cumulativ de la începutul anului, inclusiv luna în care aplică scutirea;

c) veniturile brute lunare din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)-(3), realizate de persoanele fizice pentru care se aplică scutirea, sunt cuprinse între 3.000 și 30.000 lei lunar inclusiv și sunt realizate în baza contractului individual de muncă;

d) scutirea se aplică potrivit instrucțiunilor la ordinul comun al ministrului finanțelor publice, al ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al ministrului sănătății, prevăzut la art. 147 alin. (17), iar Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate reprezintă declarație pe propria răspundere pentru îndeplinirea condițiilor de aplicare a scutirii”.

Înalta Curte constată, în acord cu judecătorul fondului, că modificarea legislativă nu distinge asupra naturii veniturilor, în sensul existenței unei excepții în ceea ce privește veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de salariații detașați pe teritoriul României sau în afara României.

Înaltă Curte reține, așadar, că, sub pretextul clarificării în concordanță cu intenția legislativă a modului în care trebuie să se procedeze în cazul salariaților care desfășoară activitate în domeniul construcțiilor, astfel cum a fost modificat prin OUG nr. 114/2018, prin ordinul atacat se condiționează suplimentar față de lege recunoașterea dreptului de a beneficia de această facilitate salariaților detașați, impunând condiția ca aceștia să desfășoare activitate pe teritoriul României.

Instituirea unei noi cerințe pentru acordarea facilităților fiscale este de natură a afecta însuși dreptul substanțial recunoscut de lege persoanelor fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor, în baza contractelor individuale de muncă încheiate cu angajatori care desfășoară activități în sectorul construcții și care se încadrează în condițiile prevăzute de art. 60 pct. 5 din Codul fiscal. Mențiunile prin care se condiționează acordarea facilităților fiscale de desfășurare a activității pe teritoriul României reprezintă o restricționare neprevăzută de legea primară.

În forma în vigoare în perioada 2019-2022, art. 60 pct. 5 din Codul fiscal nu impunea o astfel de limitare, iar introducerea acesteia prin acte administrative subsecvente contravine principiului ierarhiei actelor normative, consacrat de art. 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000.

Principiul de drept aplicabil în speță este acela că actul normativ de nivel inferior trebuie să fie emis în limitele și potrivit normelor care îl guvernează de nivel superior.

Astfel, art. 1 alin. (5) din Constituție stabilește că: *„În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”*

Textul constituțional cuprinde și o reglementare relativ indirectă a principiului ierarhiei actelor normative, dedusă din succesiunea în care sunt reglementate principiile generale, drepturile, libertățile și îndatoririle fundamentale și autoritățile publice — emitenții actelor normative. Cadrul normativ subsecvent Constituției a detaliat reglementarea principiului ierarhiei actelor normative. Articolul 4 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 prevede că actele normative date în executarea legilor, ordonanțelor sau a hotărârilor Guvernului se emit în limitele și potrivit normelor care le ordonă. De asemenea, art. 81 din același act normativ dispune că la elaborarea proiectelor de hotărâri, ordine sau dispoziții ale autorităților administrației publice locale se va avea în vedere caracterul lor de acte subordonate legilor, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului și altor acte de nivel superior.

Actele normative date în executarea actelor normative primare trebuie să fie date cu respectarea competenței constituționale și legale a organului emitent și cu respectarea actelor normative cu forță juridică superioară.

Astfel, ordinele cu caracter normativ, instrucțiunile și alte asemenea acte ale conducătorilor ministerelor și ai celorlalte organe ale administrației publice de specialitate sau ale

autorităților administrative autonome trebuie să fie emise în conformitate cu reglementările cu forță juridică superioară, fiind acte cu caracter administrativ ce pot fi contestate în cadrul contenciosului administrativ.

În acest context, instanța de fond a procedat corect la anularea parțială a ordinului comun, în măsura în care acesta perpetuează o reglementare declarată nulă și contrară legii.

Înalta Curte apreciază ca fiind nefondată critica susținută de Ministerul Sănătății referitoare la faptul că legea ar face legătura dintre salariați și angajatorii în cadrul cărora salariații își desfășoară efectiv activitatea, fiind exclusă situația detașării când raportul de muncă este încheiat cu un angajator, dar activitatea este desfășurată efectiv la un alt angajator. Condițiile stipulate de lege sunt clare, acestea trebuind îndeplinite în persoana angajatorului în raport cu fiecare situație în parte, iar impunerea unei condiții suplimentare în sarcina angajatului, beneficiar al măsurilor de facilitare fiscală, prin intermediul unui act administrativ de rang inferior, este nelegală.

Nu în ultimul rând, Înalta Curte notează că este corectă susținerea recurenților-pârâți în sensul că prin acte normative de rang inferior, precum ordinul în discuție, se pot clarifica/explicita aspecte în legătură cu aplicarea unor dispoziții din acte normative de rang superior în raport cu diverse situații ce pot apărea în practică, însă acestea trebuie să se circumscrie conținutului normei în executarea sau aplicarea căreia sunt emise, fără a cuprinde soluții care să contravină sau să completeze nepermis prevederilor acesteia, potrivit art. 78 din Legea nr. 24/2000.

Or, în speță, mențiunea „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României”, cuprinsă în Nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” — anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat — secțiunea B — pct. B.1 și Nota anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” — anexa nr. 1.1 — Anexa angajator — secțiunea A — Alte date de identificare a plătitorului referitoare la modul de determinare a ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, *nu respectă această cerință*.

Concluziv, Înalta Curte arată că respectarea normelor de tehnică legislativă reprezintă o condiție de legalitate a actului administrativ contestat, sentința instanței de fond fiind dată cu o corectă aplicare și interpretare a dispozițiilor art. 4 alin. (3), art. 77 și 78 din Legea nr. 24/2000 privind tehnica legislativă, coroborate cu prevederile relevante ale Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În raport cu cele reținute, Înalta Curte constată că toate criticile sunt nefondate, judecătorul fondului apreciind în mod corect și legal starea de fapt dedusă judecății, hotărârea pronunțată nefiind susceptibilă de criticile formulate, dimpotrivă, aceasta a fost dată cu aplicarea corectă a dispozițiilor legale aplicabile cauzei, după cercetarea atentă a fondului și a probatoriilor administrate.

Argumentul legat de faptul că reclamanta a solicitat aplicarea facilităților fiscale în sectorul construcțiilor, iar în vederea stabilirii limitei de cel puțin 80% din cifra de afaceri totală a utilizat mecanismul de calcul prevăzut la art. 3, respectiv art. 4 din anexa la OCNSP nr. 239/24.07.2019, nu echivalează cu o renunțare la dreptul de a contesta un act administrativ considerat nelegal de către parte, conformarea pentru executare fiind doar un comportament de bună-credință pe durata

soluționării unui litigiu și pentru evitarea unor sancțiuni sau accesorii cu caracter fiscal.

Argumentele legate de Acordul dintre Guvernul României și Federația Patronatelor Societăților din Construcții, potrivit căruia sectorul construcții este declarat sector prioritar de importanță majoră pentru economia românească pe următorii 10 ani, începând cu 1.01.2019, nu reprezintă aspecte care să combată neconformitatea ordinului atacat cu actul normativ superior, în măsura în care, așa cum s-a reținut deja prin hotărâre judecătorească definitivă, actul normativ superior nu a conținut prevederea limitativă considerată nelegală. Cu alte cuvinte, faptul că eventualele scopuri ale acordului menționat nu ar mai fi atinse ca urmare a anulării acestor dispoziții legale are drept cauză un viciu de corelare a normei inferioare cu cea superioară și nu poate conduce la menținerea actului administrativ normativ subsecvent nelegal.

Concluzia anterioară, ce are ca efect juridic anularea dispozițiilor cuprinse în ordinele de miniștri care adaugă o condiție de eligibilitate la beneficiul scutirii de la plata impozitului pe venit, neprevăzută de norma fiscală în aplicarea căreia aceste ordine au fost emise, face de prisos analizarea apărărilor reclamanților referitoare la existența unor contradicții cu prevederi din Codul muncii și Legea nr. 16/2017, încălcarea principiilor neretroactivității legii civile, tratamentului egal și nediscriminării.

Înalta Curte reține ca fiind relevante și considerentele sentinței referitoare la faptul că Ordinul președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză nr. 239/24.07.2019 pentru aprobarea metodologiei privind mecanismul de calcul al cifrei de afaceri și ordinele nr. 1.942/979/819/2020, nr. 2.814/1.536/1.806/2020 au fost anulate prin Sentința nr. 3 din 5.01.2022 a Curții de Apel Cluj, pronunțată în Dosarul nr. 690/33/2021, definitivă prin respingerea recursului și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 896 din 5.10.2023. Astfel, trimiterea la Ordinul nr. 239/2019 din cadrul Notei din secțiunea A a anexei nr. 1.1 — Anexa angajator din anexa nr. 6 a Ordinului nr. 152/153/375/2022 a rămas fără obiect, anularea normei complementare la care se face trimitere determinând anularea normei de trimitere; fără a reține puterea de lucru judecat, se are în vedere, așa cum s-a statuat anterior, opozabilitatea acestei hotărâri judecătorești definitive. De asemenea, nu se poate reține nici relația de subordonare a actului atacat în prezenta cauză față de Ordinul nr. 239/2019, ci doar împrejurarea că trimiterea din cuprinsul actului atacat la acest ordin a rămas fără eficacitate juridică.

1.5. Soluția instanței de recurs și temeiul juridic al acesteia

Pentru considerentele expuse, reținând ca fiind incident motivul de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, *Înalta Curte*, în temeiul dispozițiilor art. 20 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu art. 496 alin. (1) din Codul de procedură civilă, va admite recursurile formulate de pârâțul Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, pârâțul Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP Bihor, și pârâțul Ministerul Sănătății împotriva Sentinței nr. 228/CA/2024 — P.I. din data de 2 decembrie 2024 pronunțate de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, va casa în parte sentința civilă recurată și, rejudecând, va respinge, ca lipsite de interes, capetele nr. 1-4 de cerere din acțiunea introductivă; va menține în rest sentința civilă recurată raportat la anularea în

parte a Ordinului comun nr. 152/153/375/2022 emis de pârâți în ceea ce privește:

— mențiunea „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României”, cuprinsă în Nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” — anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat — secțiunea B — pct. B.1;

— Nota anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” — anexa nr. 1.1 — Anexa angajator — secțiunea A — Alte date de identificare a plătitorului referitoare la modul de determinare a ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții.

Totodată, va respinge recursul formulat de pârâțul Ministerul Sănătății împotriva Încheierii din data de 7 octombrie 2024, pronunțată de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii

DECIDE:

Admite recursurile formulate de **pârâțul Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale, de pârâțul Ministerul Finanțelor, reprezentat de DGRPF Cluj-Napoca, prin AJFP Bihor și pârâțul Ministerul Sănătății împotriva Sentinței nr. 228/CA/2024 — P.I. din data de 2 decembrie 2024 pronunțate de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal.**

Casează în parte sentința civilă recurată și, rejudecând:

Respinge ca lipsite de interes următoarele capete de cerere din acțiunea introductivă:

1. anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 1.942/979/819/2020, respectiv mențiunea: „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.”;

2. anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 2.814/1.536/1.806/2020, respectiv mențiunea: „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.”;

3. anularea notei din anexa nr. 1.1 — Anexa angajator, secțiunea A — Alte date de identificare a plătitorului din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 203/207/188/2021, respectiv mențiunile: „Potrivit prevederilor Ordinului președintelui Comisiei Naționale de Strategie și Prognoză dat în aplicarea art. 60 pct. 5 lit. e) din Codul fiscal, pentru determinarea ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții, entitățile vor avea în vedere numai veniturile din activitatea desfășurată pe teritoriul României. Veniturile realizate din activitatea de construcții prin sucursale externe se vor avea în vedere numai pentru calculul cifrei de afaceri totale, realizate din întreaga activitate. Prin activitatea desfășurată pe teritoriul României se înțelege activitatea desfășurată efectiv în România, în scopul realizării de produse și prestării de servicii, indiferent de statutul de rezidență al beneficiarilor.”;

4. anularea Notei privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor prevăzute la art. 60 pct. 5, art. 1381, art. 154 alin. (1) lit. r) și art. 220³ alin. (2) din Codul fiscal din anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat, secțiunea B, pct. B.1, din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 112 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” din Ordinul nr. 203/207/188/2021, respectiv mențiunea: „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României.”

Menține în rest sentința civilă recurată raportat la anularea în parte a Ordinului comun nr. 152/153/375/2022 emis de pârâți, în ceea ce privește:

— mențiunea „Facilitățile fiscale nu se acordă persoanelor fizice care sunt detașate în afara României”, cuprinsă în Nota privind facilitățile fiscale pentru domeniul construcțiilor din anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” — anexa nr. 1.2 — Anexa asigurat — secțiunea B — pct. B.1;

— Nota anexa nr. 6 — Instrucțiuni de completare a formularului 118 „Declarație privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate” — anexa nr. 1.1 — Anexa angajator — secțiunea A — Alte date de identificare a plătitorului referitoare la modul de determinare a ponderii de 80% din cifra de afaceri realizată efectiv din activitatea de construcții.

Respinge recursul formulat de **pârâțul Ministerul Sănătății împotriva Încheierii din data de 7 octombrie 2024, pronunțată de Curtea de Apel Oradea — Secția de contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.**

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, conform art. 402 din Codul de procedură civilă, astăzi, 11 februarie 2026.

Judecător,
L.M. Păun

Judecător,
A. Bercaru

Judecător,
A. Marchidan

Magistrat-asistent,
L. Mihu

ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A PRACTICIENILOR ÎN INSOLVENȚĂ DIN ROMÂNIA

UNIUNEA NAȚIONALĂ A PRACTICIENILOR ÎN INSOLVENȚĂ DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Hotărârii Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România

În temeiul art. 48 alin. (2) și al art. 55 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Congresul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, reunit în București în data de 8.05.2026, **hotărăște:**

Art. I. — Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1113 din 3 decembrie 2025, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La anexa nr. I articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Practicianul în insolvență nu își poate organiza și desfășura activitatea concomitent în mai multe forme de organizare și nu poate avea calitatea de asociat decât într-o societate profesională, cu excepția constituirii de filiale ale SPRL, în care este asociat.”

2. La anexa nr. I articolul 11, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Practicianul în insolvență răspunde, în desfășurarea activității sale, disciplinar, administrativ, civil sau penal, după caz, potrivit dispozițiilor art. 42 din O.U.G., astfel cum a fost modificată și completată.”

3. La anexa nr. I articolul 11, după alineatul (4) se introduc două alineate noi, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Practicianul în insolvență nu răspunde penal pentru susținerile formulate oral sau în scris, în formă adecvată, cu respectarea prevederilor alin. (3), în fața instanțelor de judecată, a organelor de urmărire penală sau a altor organe administrative de jurisdicție atunci când acestea sunt făcute pentru susținerea poziției debitorului pe care îl reprezintă sau supraveghează și nici dacă sunt în legătură cu consultațiile oferite justițiabililor, debitorilor, creditorilor ori altor participanți la procedura insolvenței, dacă ele sunt făcute cu bună-credință și respectarea legii și a normelor de deontologie profesională.

„(6) Pentru acțiunile promovate de practicianul în insolvență în exercitarea atribuțiilor prevăzute de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, practicianul nu poate fi obligat la plata cheltuielilor de judecată.”

4. La anexa nr. I articolul 12, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) să primească onorarii pentru activitatea desfășurată, sub forma unor onorarii fixe, de succes sau o combinație a acestora, iar oferta de onorariu să aibă ca referință standardul de cost, precum și criteriile de complexitate prevăzute la art. 38 alin. (2) și (5) din O.U.G., cu respectarea dispozițiilor art. 38 alin. (1), (11)-(13) și (21) din O.U.G. astfel cum a fost modificată și completată.”

5. La anexa nr. I articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Practicienii în insolvență care solicită trecerea din secțiunea persoanelor incompatibile în cea a persoanelor compatibile trebuie să facă dovada calității de avocat, expert contabil, evaluator, auditor financiar, arbitru, mediator sau expert tehnic judiciar, cu legitimația vizată la zi a corpului profesional, dacă este cazul, precum și dovada calității de asociat într-o societate profesională ori într-un cabinet individual sau dovada de angajare în cadrul profesiei prin contract individual de muncă, evidențiat în REVISAL/REGES.”

6. La anexa nr. I articolul 13, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alineatele (5¹) și (5²), cu următorul cuprins:

„(5¹) În cazuri urgente, suspendarea la cerere, în condițiile art. 36 lit. a) și d) din O.U.G., poate fi aprobată de Biroul executiv al UNPIR, pe baza documentelor justificative depuse, urmând ca decizia să fie supusă controlului final al Consiliului național de conducere al Uniunii.

„(5²) Practicienii în insolvență înscriși în secțiunile IC și ID care se retrag/cesionează sau pierd calitatea de asociați, angajați sau colaboratori ai formelor de organizare au obligația ca în termen de 30 de zile să își actualizeze statusul profesional prin comunicarea opțiunii de a fi înscriși în una din secțiunile Tabloului UNPIR. Neexercitarea obligației de opțiune în termen va conduce la înscrierea din oficiu a practicianului în insolvență în Secțiunea membrilor incompatibili. Reînscrierea în una din secțiunile membrilor compatibili se face în condițiile alin. (4).”

7. La anexa nr. I, articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Practicianul colaborator va fi remunerat în baza contractului de colaborare, printr-o cotă-parte, fixă și/sau variabilă din onorariul încasat de forma de exercitare a profesiei, în condițiile stabilite prin contract.”

8. La anexa nr. I articolul 21, după litera k) se introduce o nouă literă, litera k¹), cu următorul cuprins:

„k¹) să înregistreze și să publice în portalul de date UNPIR SEDIS (modulul Fond lichidare) declarația privind virarea cotei de 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență (sau alte viramente conform legii), în termen de 3 zile de la data realizării viramentului, dar nu mai târziu de finalul lunii în care s-a efectuat plata.”

9. La anexa nr. I articolul 25, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Convocarea Congresului Uniunii se anunță prin publicarea convocatorului pe site-ul Uniunii, www.unpir.ro, cu minimum 30 de zile înainte de data programată. Totodată, Secretariatul general al Uniunii va transmite anunțul consiliilor

de conducere ale filialelor, care vor avea obligația informării membrilor, sau poate opta pentru comunicarea directă către aceștia.”

10. La anexa nr. I articolul 28, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) ratifică, în funcție de forma de exercitare a profesiei, limitele minime ale valorilor polițelor de asigurare profesională aprobate de Adunarea reprezentanților permanenți (limitele minime ale valorilor polițelor de asigurare profesională sunt prevăzute în anexa nr. 6);

b) ratifică cuantumul cotizației anuale, contribuția pe tranșe de venit pentru venitul brut realizat în anul anterior, nivelul taxei de participare la examenul de acces în profesie și la cel pentru dobândirea calității de practician definitiv, cuantumul taxei de înscriere în Tabloul UNPIR și în Registrul formelor de organizare, precum și taxele percepute pentru operațiuni legate de Registrul formelor de organizare aprobate de ARP;”

11. La anexa nr. I articolul 33, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Biroul executiv poate adopta decizii pe probleme administrative care privesc buna funcționare a Uniunii, în situații care necesită măsuri urgente ce nu pot fi amânate în ceea ce privește atribuțiile CNC prevăzute de art. 37 alin. (1) lit. f) și g), ce urmează a fi supuse ratificării în proxima întrunire a membrilor Consiliului național de conducere al Uniunii. Deciziile biroului executiv se adoptă cu votul majorității simple a membrilor.”

12. La anexa nr. I, la articolul 37 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) desființează o filială constituită în cazul în care numărul practicienilor în insolvență definitiv și compatibili din cadrul filialei respective scade sub cel stabilit la art. 55 alin. (3), în cazul în care majoritatea membrilor filialei solicită aceasta și/sau în situația în care se constată incapacitatea de funcționare a acesteia.”

13. La anexa nr. I articolul 47, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (1) Instanța superioară de disciplină a Uniunii funcționează pe lângă Consiliul național de conducere al Uniunii și este compusă din 9 membri titulari (un președinte și 8 membri) și 3 membri supleanți, aleși de Congresul Uniunii, prin vot secret, pentru un mandat de 4 ani dintre practicienii în insolvență aflați în evidența Uniunii care se bucură de autoritate profesională și morală deosebită. Mandatul poate fi reînnoit. Mandatul membrilor instanței superioare de disciplină se prelungește de drept în situația în care nu se poate organiza congresul în vederea alegerii instanței superioare de disciplină a Uniunii.”

14. La anexa nr. I, la articolul 47 alineatul (2), literele a) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) analizează, în conformitate cu normele statutare aplicabile în materie disciplinară, abaterile disciplinare prevăzute de O.U.G. și de statut și asigură respectarea de către practicienii în insolvență a principiilor fundamentale de etică profesională, conform Codului de etică profesională și disciplină al Uniunii;

g) dispune strămutarea cercetării plângerilor disciplinare, în condițiile stabilite de Regulamentul privind procedura disciplinară și aplicarea sancțiunilor, sau orice alte măsuri necesare procedurii de cercetare disciplinară.”

15. La anexa nr. I, la articolul 5¹ alineatul (9), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) sume/resurse alocate din bugetul UNPIR;

c) venituri realizate din activități didactice, seminare și organizarea de conferințe;”

16. La anexa nr. I articolul 55, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul scăderii numărului minim de membri ai filialei prevăzut la alin. (1), filiala se desființează prin hotărâre a membrilor rămași. Hotărârea de desființare a filialei poate fi adoptată de membri rămași în termen de maximum un an de la data la care Secretariatul general constată scăderea numărului de membri ai filialei sub numărul minim prevăzut la alin. (1).

(4) În cazul în care, ca urmare a unei sesizări sau din oficiu, se constată că filiala nu mai îndeplinește condițiile să funcționeze, Consiliul național de conducere decide desființarea acesteia în termen de maxim un an de la data constatării.”

17. La anexa nr. I articolul 55, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Membrii filialei desființate vor fi rearondați, de regulă, unei filiale învecinate — aflată în raza de activitate a aceleiași curți de apel — de Consiliul național de conducere. Patrimoniul filialelor care sunt desființate se transferă de drept la filiala învecinată în care vor fi înscrși membrii.

(6) O filială UNPIR are posibilitatea de a fuziona prin absorbție cu altă filială a UNPIR de pe raza aceleiași curți de apel, indiferent de numărul de membri compatibili. Hotărârea se aprobă de adunările generale ale filialelor, cu votul majorității membrilor prezenți fizic sau reprezentați prin mandat. Patrimoniul entității absorbite se transferă, de drept, către filiala absorbantă. Înregistrarea fuziunii se realizează de către Secretariatul general, cu avizul CNC.”

18. La anexa nr. I articolul 58, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Filialele vor convoca adunările generale cu minimum 15 zile înainte de data programată, publicând anunțul pe site-ul Uniunii, www.unpir.ro, și pe propriul site dacă există și vor informa Secretariatul general al Uniunii. Consiliul de conducere al filialei va anunța direct membrii filialei județene, respectiv ai municipiului București.”

19. La anexa nr. I articolul 61, după litera j) se introduc trei noi litere, literele k), l) și m), cu următorul cuprins:

„k) angajează colaboratori externi pentru unele activități nepermanente;

l) să asigure gestiunea și raportările online ale filialei prin intermediul portalului de date UNPIR SEDIS, utilizând modulele Gestiune filiale (GF) și Fond de lichidare (FL), pentru monitorizarea fluxurilor financiare, raportarea centralizată a obligațiilor membrilor și validarea procesului de decontare online din Fondul de lichidare;

m) să supravegheze și să raporteze trimestrial Consiliului național de conducere asupra stadiului îndeplinirii obligațiilor membrilor prevăzute la art. 21 lit. f), h), i), j), k) și k¹).”

20. La anexa nr. I articolul 66, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Secretariatul general al Uniunii va anunța cu cel puțin 60 de zile înainte prin publicarea într-un ziar de largă circulație și postarea pe site-ul Uniunii, www.unpir.ro, data începerii sesiunii de examen și data-limită pentru depunerea documentației de înscriere conținând cererea de înscriere și documentele care dovedesc îndeplinirea condițiilor stabilite la art. 23 din O.U.G.”

21. La anexa nr. I articolul 70, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70. — (1) Persoanele fizice române care au dobândit calitatea de practician în insolvență definitiv pot opta pentru oricare dintre formele de exercitare a profesiei precizate la art. 8 din prezentul statut, într-un termen de 30 de zile de la emiterea deciziei de către CNC.”

22. La anexa nr. I articolul 70, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Persoanele care nu solicită înscrierea în termenul prevăzut la alin. (1) vor fi trecute din oficiu în secțiunea membrilor incompatibili.”

23. La anexa nr. I articolul 83, alineatele (5) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) În vederea înregistrării unor modificări ale contractelor de societate sau deciziilor de înființare ale cabinetelor individuale, în Registrul formelor de organizare se depun spre menționare următoarele documente:

- a) cererea de înregistrare/operare în RFO;
- b) hotărârile fiecărei forme de organizare, semnate de asociații/titularii de cabinete;
- c) contractul formei de organizare actualizat;
- d) dovada achitării taxelor aferente.

.....
 (12) Se pot organiza sedii profesionale subsidiare, sub rezerva ca acestea să fie prevăzute în contractul de societate și să se afle pe raza teritorială a aceleiași filiale UNPIR.”

24. La anexa nr. I, articolul 85 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 85. — Fuziunea prin absorbție este operațiunea prin care una sau mai multe forme de organizare sunt dizolvate fără a intra în lichidare și care își transferă totalitatea patrimoniului, inclusiv portofoliul de dosare și clienți, formei de organizare absorbante.”

25. La anexa nr. I, articolul 86 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 86. — Fuziunea prin contopire este operațiunea prin care mai multe forme de organizare sunt dizolvate fără a intra în lichidare și care își transferă totalitatea patrimoniului, inclusiv portofoliul de dosare și clienți, unei noi forme de organizare pe care o constituie.”

26. La anexa nr. I articolul 98, alineatele (2), (3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul lichidării prevăzute de art. 97 alin. (1) lit. a), e), f) și g), în situația în care forma de organizare nu are obligații către creditori, iar asociații se înțeleg cu privire la repartizarea activului formei de organizare între asociați, radierea formei de organizare se va putea face fără numire de lichidator, pe baza declarațiilor asociaților pe propria răspundere, care vor include asumarea de către aceștia a eventualelor datorii apărute ulterior radierii, proporțional cu cota deținută și în limita patrimoniului de afectare, respectiv mențiuni cu privire la modul de îndeplinire a obligațiilor de predare a arhivei formei de organizare, conform prevederilor legale. În termen de 15 zile de la repartizarea activului rezultat după achitarea datoriilor, predarea portofoliului de dosare și a arhivei formei de organizare, asociații, pe baza declarației pe propria răspundere însoțite de raportul de repartizare și lichidare a patrimoniului, vor depune la Registrul formelor de organizare o cerere de radiere a formei de organizare din Registrul formelor și din Tabloul UNPIR. Operațiunea tehnică de radiere se aprobă de CNC, cu condiția ca forma de organizare să achite la zi contribuțiile datorate UNPIR, inclusiv pentru propriile filiale (în cazul în care există), să fie predat portofoliul de dosare, să fie repartizat activul rămas și să fie predată arhiva formei de organizare unei societăți specializate.

(3) La radiere, în ipoteza desemnării unui lichidator, cererea va fi însoțită de raportul lichidatorului în care se va menționa modalitatea de predare a portofoliului de dosare în lucru și informații cu privire la predarea arhivei.

.....
 (5) Societatea intră în lichidare la data dizolvării sale.”

27. La anexa nr. I articolul 99, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Remunerarea lichidatorului și cheltuielile de lichidare se acoperă din averea formei de organizare a profesiei dizolvate. În lipsa averii formei de organizare, remunerarea se va face din fondul de lichidare.

(4) Din momentul dizolvării, asociații/practicienii coordonatori/titularul cabinetului nu mai pot întreprinde noi operațiuni și vor avea în vedere cu prioritate închiderea operațiunilor existente.”

28. La anexa nr. I articolul 100, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lichidatorii împreună cu reprezentanții formelor de organizare sunt datori ca, în termen de maximum 30 de zile de la preluarea funcției, să facă un inventar și o evaluare (dacă este cazul) cu un expert evaluator, plătit din averea formei de organizare, care să constate situația exactă a activului, pasivului societății și a portofoliului de dosare clienți și să le semneze.”

29. La anexa nr. I, articolul 110 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 110. — Legitimația de practician în insolvență și, respectiv, atestatul pentru persoanele juridice și cabinetele individuale vor fi emise anual de Secretariatul general al Uniunii și vor avea înscris codul numeric din Tabloul UNPIR. Forma și conținutul legitimației și ale atestatului vor fi aprobate de Consiliul național de conducere al Uniunii.”

30. La anexa nr. I, la articolul 112 alineatul (3), după litera k) se introduce o nouă literă, litera l), cu următorul cuprins:

„l) taxe de procesare privind cercetările disciplinare.”

31. La anexa nr. I articolul 112, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Contribuția anuală pe tranșe de venituri se determină de fiecare cotizant și se declară exclusiv online prin intermediul portalului de date UNPIR SEDIS, până la data de 15 martie a anului în curs pentru anul anterior. Realitatea declarației este supusă verificării, prin sondaj, de către cenzorii filialelor. Cenzorul delegat cu verificarea poate solicita de la practician extras din declarația de venituri care vizează veniturile realizate din activitatea de practician în insolvență, depusă de acesta la organul fiscal, precum și orice document pe care îl consideră necesar.”

32. La anexa nr. I, la articolul 114 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) sumele provenite din penalitățile pecuniare se constituie venit la bugetul Uniunii și al filialei, în cote egale;”

33. La anexa nr. I, articolul 117 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 117. — (1) UNPIR constituie, în baza art. 39 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, un cont special privind fondul/operațiunile de lichidare, în care se vor vira de către filialele UNPIR procentul de 2% încasat de acestea de la practicienii în insolvență, precum și fondurile nesolicitate în termen de 30 de zile de către cei îndreptățiți în condițiile prevăzute de art. 168 teza a II-a din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(2) UNPIR va transfera către filialele sale suma reprezentând valoarea deconturilor centralizate, urmând ca acestea din urmă să plătească sumele convenite practicienilor în insolvență.

(3) Sumele existente în contul privind fondul de lichidare vor fi redistribuite de UNPIR filialelor sale în conturile speciale privind fondul de lichidare deschise de acestea, în conformitate cu procedurile ce vor fi stabilite de Consiliul național de conducere.

(4) Toate comisioanele bancare pentru operațiunile de transfer către filialele UNPIR se suportă din fondul de lichidare.

(5) CNC poate da decizii de interpretare, în baza art. 48 și art. 50 lit. d) și k) din O.U.G., cu privire la cheltuielile efectuate din fondul de lichidare.”

34. La anexa nr. I articolul 118, alineatele (1), (3) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 118. — (1) Plata către practicienii în insolvență de către filialele Uniunii a sumelor colectate în fondul de lichidare se va face pe baza următoarelor criterii:

a) cheltuielile de procedură pentru dosare deschise în baza Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, sau cheltuielile de procedură pentru dosare deschise în baza Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv cele aduse prin Legea nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, în ordinea cronologică a înregistrării documentelor la filială în cadrul portalului de date UNPIR SEDIS/modulul — Gestiune Fond lichidare;

b) onorariile din hotărârea judecătorească pentru dosarele deschise în baza Legii nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, sau onorariile stabilite pentru procedura prevăzută de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ordinea cronologică a înregistrării cererilor de decontare și anexelor aferente, online, prin portalul de date UNPIR SEDIS;

c) în cazul finalizării dosarului de un alt practician decât cel desemnat inițial, onorariul cuvenit fiecărui practician se va stabili de consiliul de conducere al filialei, până la 10.000 lei, în baza tarifelor și standardelor de cost. Având în vedere natura fondului de lichidare, constituit în condițiile art. 39 alin. (4) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, decontarea din acest fond se va face, în format online prin portalul de date UNPIR SEDIS, exclusiv în limita sumei prevăzute la art. 121 alin. (1) din prezentul statut, respectiv la art. 38 alin. (5) teza finală din O.U.G. Având în vedere caracterul insesizabil al sumelor existente în fondul de lichidare, stabilirea chiar și de către instanță a unor sume superioare celor prevăzute în statut sau a celor aprobate de către Adunarea reprezentanților permanenți a UNPIR nu poate conduce la decontarea sau executarea silită de către beneficiar a unor sume superioare din fondurile astfel constituite, având în vedere prevederile art. 38 alin. (5) și art. 51 din O.U.G. care prevede că sumele cuprinse în «fondul de lichidare» nu pot face obiectul măsurilor asigurătoare sau executate silit.

.....
(3) În cazul în care un practician este numit de Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, într-un dosar, în temeiul Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiindu-i fixată remunerația de 1.500 lei, și, ulterior, prin trecerea la procedura simplificată prevăzută de Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, mai este stabilit un onorariu fie aceluiași practician, fie altuia, eventual și cheltuieli de procedură de către judecătorul-sindic, se va solicita un singur onorariu din fondul de lichidare de până la 10.000 lei, la care se adaugă cheltuielile făcute în procedură. În cazul finalizării dosarului de un alt practician decât cel desemnat inițial, remunerația cuvenită fiecărui practician în cauză se va stabili de consiliul de conducere al filialei până la 10.000 lei, conform alin. (1) lit. c), în baza analizei deconturilor depuse de practicienii care au activat în dosar. Această plată se va efectua pentru deconturile înaintate în dosarul trecut în procedura simplificată prevăzută de legea privind procedura insolvenței.

(8) În cazul în care un practician în insolvență a fost numit prin înlocuirea altui coleg practician și la preluarea procedurii și nici ulterior nu existau fonduri în procedură, dar procedura a avut fonduri pe parcursul derulării acesteia, iar precedentul practician le-a distribuit, onorariul noului practician se va stabili de consiliul de conducere al filialei, în baza tarifelor și standardelor de cost.”

35. La anexa nr. I articolul 118, alineatul (2) se abrogă.

36. La anexa nr. I articolul 118, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul în care un practician este numit de Oficiul Național al Registrului Comerțului, prin registrator, într-un dosar, în temeiul art. VIII alin. (9) din Legea nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, pentru un debitor care figurează cu obligații fiscale restante, precum și alte creanțe bugetare individualizate în titluri executorii emise potrivit legii și existente în evidența organului fiscal central în vederea recuperării, remunerarea lichidatorului se face din averea societății dizolvate sau, în lipsă, din fondul de lichidare, constituit potrivit legii. Remunerația este în quantum fix de 1.000 lei, care se va achita după depunerea raportului privind situația economică a societății și a cererii de deschidere a procedurii insolvenței sau, după caz, la terminarea lichidării, după depunerea cererii de radiere din registrul comerțului. Decontul final al cheltuielilor efectuate de lichidator în legătură cu lichidarea societății se face, pentru situația în care nu există bunuri în averea societății dizolvate, de către Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, la solicitarea lichidatorului.”

37. La anexa nr. I articolul 119, alineatele (1), (3), (6), (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 119. — (1) Pentru decontarea online din fondul de lichidare, practicianul în insolvență are obligația de a încărca în portalul de date UNPIR SEDIS (anexa nr. 1), sub sancțiunea respingerii, următoarele documente justificative în format PDF, semnate cu semnătură electronică calificată:

a) sentința/încheierea/rezoluția, publicată în Buletinul Procedurilor de Insolvență, prin care judecătorul-sindic/ judecătorul-delegat/directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana desemnată din cadrul registrului comerțului stabilesc/stabilește/dispun/dispune onorariul de achitat, respectiv cheltuielile de procedură. În condițiile în care cheltuielile de procedură nu sunt reglementate *ab initio*, atunci acestea se vor accepta spre decontare în conformitate cu prevederile art. 121;

b) orice document din care rezultă că debitoarea nu deține bunuri sau sume de bani în patrimoniu sau că acestea sunt insuficiente, în următoarele cazuri: (i) a fost declanșată procedura de faliment în temeiul art. 107 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau în temeiul art. 145 din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare; (ii) a fost încheisă procedura în temeiul art. 131 din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau al art. 174 ori art. 175 alin. (2) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare;

c) factura fiscală emisă către societatea debitoare;

d) hotărârea creditorului majoritar privind desemnarea practicianului în insolvență în procedură în baza art. 19 alin. (2) sau (2¹) din Legea nr. 85/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza art. 57 alin. (2) sau (3) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, pe baza ofertei sale financiare.

(3) Pentru decontarea din fondul de lichidare, în situația în care din sentință sau din încheiere nu rezultă în mod expres faptul că debitoarea deține bunuri sau sume de bani în averea sa, filiala Uniunii poate solicita orice raport întocmit pe parcursul procedurii (de observație, administrare sau lichidare), bilanțul de la începutul lichidării, inventarul bunurilor societății debitoare, adeverința eliberată de serviciile de impozite și taxe, eventual certificatul de radiere și/sau orice alte documente justificative, care se vor încărca în portalul de date UNPIR SEDIS ca anexe la cererea de decontare (anexa nr. 1), în format PDF și semnate cu semnătură electronică calificată.

(6) Decontul final prevăzut de art. 237 alin. (6) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 239/2025, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă de către Consiliul de conducere al filialei UNPIR prin intermediul portalului de date SEDIS, pe baza documentației justificative în format PDF, semnată electronic, anexată cererii de plată online.

(7) Toate anexele, formularele și tipizatele electronice privind operațiunile pe fondul de lichidare se aprobă de CNC și sunt integrate în portalul de date UNPIR SEDIS.

(8) Decontarea din fondul de lichidare pentru formele de organizare radiate se realizează exclusiv online prin portalul de date UNPIR SEDIS, în conformitate cu procedurile de decont aprobate de Consiliul național de conducere.”

38. La anexa nr. I, articolul 120 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 120. — Pentru avansarea unor sume din fondul de lichidare, practicianul va publica pe portalul de date UNPIR SEDIS anexa nr. 1 (Cerere de decontare), bifând opțiunea «Buget previzionat», și va încărca în format PDF, semnate electronic, următoarele documente:

a) orice document din care rezultă că debitoarea nu deține bunuri valorificabile în condițiile art. 39 alin. (6) din Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare, sau sume de bani în patrimoniu sau că acestea sunt insuficiente (inclusiv rapoarte lunare aprobate de judecătorul-sindic);

b) hotărârea adunării creditorilor din care să rezulte că sunt de acord cu restituirea cu prioritate a sumelor avansate, în termen de 10 zile de la valorificarea activului debitoare;

c) angajamentul de restituire a avansului, asumat prin bifarea clauzei corespunzătoare în formatul de decontare online, prin care se obligă pe propria răspundere să restituie avansul, în termen de 10 zile de la valorificarea activului debitoare;

d) factura fiscală emisă, după caz, de terțul prestator sau alte documente din care reiese obligația de plată.”

39. La anexa nr. I, la articolul 121 alineatul (1), după litera b) se introduce o literă nouă, litera b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) 1.000 lei pentru procedurile derulate în conformitate cu dispozițiile art. VIII alin. (9) din Legea nr. 239/2025, cu modificările și completările ulterioare. Remunerația este în quantum fix de 1.000 lei, care se va achita după depunerea raportului privind situația economică a societății și a cererii de deschidere a procedurii insolvenței sau, după caz, la terminarea lichidării, după depunerea cererii de radiere din registrul comerțului. Pentru practicienii în insolvență înregistrați cu vector fiscal de TVA onorariul va fi de 1.000 de lei, exclusiv TVA.”

40. La anexa nr. I, la articolul 121 alineatul (2), literele b) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) onorariile stabilite de judecătorul-sindic pentru curatorii numiți în acțiunile în anulare sau acțiunile în răspundere formulate de către practicianul în insolvență și expertizele

judiciare încuviințate de judecătorul-sindic în acțiunile în anulare sau acțiunile în răspundere, precum și expertizele judiciare efectuate în dosarele în care debitoarea este parte, în situația în care fondurile din averea acesteia nu acoperă aceste cheltuieli;

h) în mod excepțional, evaluările efectuate în procedură în situația în care încasările din valorificarea bunurilor nu acoperă costurile evaluării. Decontarea este condiționată de prezentarea dovezii efectuării procedurii de selecție a evaluatorului.”

41. La anexa nr. I articolul 121, litera d) a alineatului (4) și alineatul (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) cheltuielile cu ținerea contabilității de către persoane care se află într-o relație contractuală de natură a crea un conflict de interese cu practicianul în insolvență, aceste persoane fiind obligate să se abțină sau/și putând fi în situația de a fi recuzate în condițiile art. 43 și 44 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Practicianul în insolvență va depune o declarație pe propria răspundere în acest sens;

(6) În conformitate cu Legea nr. 265/2022 privind registrul comerțului și pentru modificarea și completarea altor acte normative cu incidență asupra înregistrării în registrul comerțului, cu modificările și completările ulterioare, precum și în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 239/2025, cu modificările și completările ulterioare, decontul final al cheltuielilor de procedură efectuate în legătură cu lichidarea unei societăți, în temeiul Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va încărca în portalul de date UNPIR SEDIS în format PDF, semnat cu semnătură electronică calificată.”

42. La anexa nr. I articolul 122, alineatele (2), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Justificarea plății sumelor din fondul de lichidare, operată de către filialele Uniunii, se va face exclusiv în format online prin portalul de date UNPIR SEDIS, în conformitate cu legislația în vigoare, prin încărcarea documentelor justificative în format PDF semnate electronic și generarea centralizatoarelor aferente.

(3) Cheltuielile de administrare a fondului de lichidare, la nivelul filialelor, vor fi suportate din fondul de lichidare numai pe bază de documente justificative, raportate lunar de către filiale, în format electronic, prin portalul de date UNPIR SEDIS, modulul Gestiune filiale (GF).

(4) Cheltuielile legate de administrarea fondului de lichidare la nivel central se vor suporta din acesta.”

43. La anexa nr. I articolul 123, alineatele (6), (7), (8), (12), (13) și (14) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Sumele colectate la fondul de lichidare din preluarea a 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență se virează integral în contul special constituit de fiecare filială a Uniunii pentru administrarea fondului de lichidare.

(7) Procentul de 2% se varsă de fiecare practician în contul filialei unde își are sediul societatea debitoare.

(8) Filiala va dispune virarea integrală a soldului aflat în cont la sfârșitul fiecărei luni în contul special constituit la nivelul Uniunii, până la data prevăzută în Procedura de decontare din fondul de lichidare.

(12) Sumele colectate se distribuie conform Procedurii de decontare online din fondul de lichidare, aprobată de Consiliul național de conducere și integrată în portalul de date SEDIS. Procesul de distribuire urmează etapele de verificare și aprobare digitală: practician → filială → cenzori filială → consiliu filială → nivel central.

(13) Filiala Uniunii va comunica Secretariatului general, până la data stabilită în Procedura de decontare din fondul de lichidare, soldul datoriei ce se suportă din fond, existente la

sfârșitul lunii precedente, defalcate pe onorarii, cheltuieli procedurale și cheltuieli administrative. Raportarea și centralizarea acestor situații se realizează exclusiv online prin portalul de date UNPIR SEDIS, modulele Gestiune filiale (GF) și Fond de lichidare (FL) — platforma SEDIS, eliminând fluxurile fizice de documente sau scanarea acestora.

(14) Secretariatul general al Uniunii, până la data stabilită în Procedura de decontare din fondul de lichidare, va proceda la distribuirea disponibilităților din contul special către filiale. Distribuirea se va face în baza avizului acordat de președintele Uniunii, iar, în lipsa acestuia, de către unul dintre membrii Biroului executiv. Secretariatul general al Uniunii va prezenta lunar modul de stabilire și de distribuire a sumelor din fond în cadrul ședinței CNC.”

44. La anexa nr. I articolul 123, alineatele (9) și (10) se abrogă.

45. La anexa nr. I articolul 124, punctul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„19. neîndeplinirea obligației privind completarea formularelor, precum și a datelor statistice prevăzute de art. 21 lit. f), h), i), j), k), k¹) și l);”.

46. La anexa nr. I articolul 124, după punctul 24 se introduc două noi puncte, punctele 25 și 26, cu următorul cuprins:

„25. nerespectarea obligației de participare la cursurile de pregătire profesională continuă, prevăzută de art. 43 din O.U.G.;

26. utilizarea bazelor de date și a informațiilor furnizate prin aplicațiile informatice ANCP/ Patrimven/DRPCIV/ONRC în alte scopuri decât cele ce decurg din gestionarea dosarelor de insolvență.”

47. La anexa nr. I articolul 126, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 126. — (1) Se sancționează cu suspendarea calității de practician în insolvență pe o perioadă cuprinsă între 3 luni și un an faptele prevăzute la art. 124 pct. 2, 5, 9, 15, 18, 20, 21, 23, 24 și 25.”

48. La anexa nr. I articolul 127, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 127. — (1) Se sancționează pecuniar faptele prevăzute la art. 124 pct. 7, 8, 12, 19, 22 și 26.

(2) Sancțiunea pecuniară se stabilește între 1.000 lei și 10.000 lei. Sumele obținute din sancțiunile pecuniare se fac venit la bugetul filialei și al Uniunii, în cote egale.”

49. La anexa nr. I articolul 127, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alineatele (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(5) Pentru fapta prevăzută la art. 124 pct. 11 se va achita suma neachitată Uniunii conform veniturilor reale realizate și suplimentar o sumă cuprinsă între 30% și 100% din contravaloarea obligațiilor neachitate, stabilită prin decizia Consiliului național de conducere. Sumele se vor face venit la bugetul filialei și al Uniunii, în cote egale.

(6) Pentru abaterea prevăzută de art. 124 pct. 26, organul de conducere al UNPIR va suspenda de îndată, provizoriu, utilizarea serviciului de către practicianul în insolvență aflat în culpă, până la cercetarea abaterii disciplinare, când, prin hotărâre, se pot dispune, cumulativ, aplicarea amenzii și ridicarea dreptului de a mai accesa aplicația informatică utilizată fără drept.”

50. La anexa nr. I, articolul 130 se abrogă.

51. La anexa nr. 1 din anexa nr. I, al treilea, al cincilea, al șaselea și al șaptelea paragraf se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Lucrările vor fi notate de la 1 la 10, proporțional cu punctajul obținut. Nota minimă de promovare a examenului este 7.

Rezultatele examenului vor fi afișate la sediul Uniunii și al fiecărei filiale, pe site-ul U.N.P.I.R., pentru candidații respectivi, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data susținerii acestuia.

Contestațiile asupra rezultatelor examenului vor putea fi depuse la Secretariatul general al Uniunii, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la afișarea lor, prin poștă electronică, sau având data poștei în acest termen. Transmiterea contestațiilor prin poștă se va efectua doar prin poștă rapidă sau prioripost.

Contestațiile vor fi analizate în cel mult 15 zile calendaristice de la data expirării termenului de depunere a contestațiilor, de către o comisie formată din 3 membri desemnați de Consiliul național de conducere al Uniunii. Pentru toate contestațiile primite se va proceda la reprocesarea grilelor. Activitatea Comisiei de analizare a contestațiilor încetează la data semnării procesului-verbal.”

52. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 1, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Fapta săvârșită de practicianul în insolvență, membru al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România (*Uniune*), prin care se încalcă dispozițiile O.U.G., ale Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență sau hotărârile obligatorii ale organelor profesiei și care este de natură să prejudicieze onoarea ori prestigiul profesiei sau al corpului practicienilor în insolvență constituie abatere disciplinară și se sancționează.”

53. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Răspunderea disciplinară a practicianului în insolvență nu exclude răspunderea civilă, penală, contravențională sau administrativă.”

54. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Instanțele de disciplină ale Uniunii sunt obligate să țină evidența sancțiunilor disciplinare aplicate fiecărui practician în insolvență și să comunice situația disciplinară a acestuia, la cererea organelor profesiei, constituite potrivit legii.”

55. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Instanța locală de disciplină soluționează, în primă instanță, în complet de 3 membri, abaterile disciplinare săvârșite de practicienii în insolvență înscrși în cadrul filialelor arondate acesteia pe raza curții de apel aferente, cu excepția abaterilor săvârșite de membrii titulari ai instanței locale de disciplină sau membrii consiliului de conducere al filialei.”

56. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 12, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Membrul instanței de disciplină care se află în situația de incompatibilitate sau conflict de interese, așa cum acestea sunt descrise la alin. (2) și (3), poate fi recuzat de oricare dintre părți sau poate formula cerere de abținere.

(4) Cererea de abținere se formulează până la primul termen. Cererea de recuzare se formulează înainte de orice dezbateri imediat ce partea a luat cunoștință de incompatibilități sau conflicte de interese. Ambele cereri se formulează în scris, cu indicarea expresă a motivelor de fapt și de drept.”

57. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 12, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Cererea de abținere și cererea de recuzare se soluționează de un complet desemnat de președintele instanței. Soluția este definitivă.”

58. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Când una dintre părți are două rude sau afini până la gradul al III-lea inclusiv printre membrii instanței locale de disciplină, cealaltă parte poate să ceară strămütarea cercetării plângerii ce face obiectul dosarului disciplinar.

(2) Strämütarea cercetării plângerii disciplinare se mai poate cere și pentru motive de bănuială legitimă. Bănuiala se socotește legitimă ori de câte ori se poate presupune că nepărtinirea membrilor instanței de disciplină ar putea fi știrbită din cauza conflictului de interese, împrejurărilor pricinii, calității părților sau conflictelor locale.

(3) Strämütarea cercetării unei plângeri disciplinare se poate dispune și pentru imposibilitatea constituirii completului de analizare a plângerii disciplinare.

(4) Cererea de strämütare a cercetării plângerii disciplinare se depune la instanța superioară de disciplină.

(5) În caz de admitere a cererii de strämütare, soluționarea sesizării disciplinare se trimite unei alte instanțe locale de disciplină de același grad.

(6) Hotărârea de soluționare a unei cererii de strämütare se dă fără citarea părților, fără motivare și nu este supusă niciunei căi de atac.”

59. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Instanța locală de disciplină va funcționa cu un număr de 3 membri. În cazul în care unul dintre membrii completului se abține sau lipsește din diverse motive, președintele va convoca un alt membru.

(2) În situația în care în cadrul unei instanțe locale de disciplină nu se poate constitui legal un complet de 3 membri pentru soluționarea plângerii disciplinare, președintele va sesiza instanța superioară de disciplină în vederea trimiterii dosarului disciplinar spre competentă soluționare către o altă instanță locală de disciplină.”

60. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 16, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru orice cerere principală sau incidentală adresată instanței de disciplină se va percepe o taxă de procesare în cuantum fix de 500 lei. Aceasta se face venit la filiala unde funcționează instanța locală de disciplină sau la Uniune pentru instanța superioară de disciplină și Consiliul național de conducere al Uniunii.”

61. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 16, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Lipsa calității de practician în insolvență a persoanei reclamate duce la respingerea acțiunii.

(5) Plângerea îndreptată împotriva unui practician în insolvență se adresează instanței locale de disciplină la care acesta este arondat.”

62. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 16, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) Consiliul de conducere al filialei din care face parte practicianul sancționat are obligația de a sesiza instanța disciplinară în cazul în care acesta nu respectă prevederile art. 128 din statut. Sesizările și cererile formulate de Consiliul de conducere sunt scutite de achitarea taxei de procesare prevăzute la alin. (11).”

63. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, după articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹, cu următorul cuprins:

„Art. 16¹. — (1) Instanțele de disciplină se pot autosesiza în cazul în care există indicii temeinice privind săvârșirea unei abateri disciplinare de către un practician în insolvență.

(2) Sesizarea se întocmește de către președintele instanței de disciplină sau de către un complet de judecată și se trimite spre competentă soluționare unui alt complet al aceleiași instanțe, desemnat aleatoriu, sau către instanța competentă.

(3) Persoana vizată este informată cu privire la autosesizare și beneficiază de toate drepturile procedurale prevăzute de O.U.G. și de statut.”

64. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 17, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Cercetările disciplinare se efectuează după convocarea, în scris, a reclamantului și a practicianului în insolvență cercetat, trimisă printr-un mijloc de comunicare ce asigură conservarea dovezii și a datei la care s-a făcut înștiințarea, respectiv prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, prin mijloace moderne de comunicare, prin luarea la cunoștință prin semnătură și/sau prin executor judecătoresc. Convocarea pârâtului practician în insolvență va fi trimisă la adresa de domiciliu/sediul profesional și/sau de e-mail înregistrate în Tabloul UNPIR sau la orice sediu/adresă de e-mail declarat(ă) de acesta prin înscrisurile întocmite în exercitarea profesiei în legătură cu speța dedusă cercetării și publicate în Buletinul procedurilor de insolvență.

(2) Cercetarea se efectuează numai după efectuarea demersurilor menționate la alin. (1). Practicianul în insolvență cercetat poate da explicații scrise. Înscrisurile doveditoare se depun cu 5 zile înainte de primul termen sau la termenul dispus de către instanța de disciplină sub sancțiunea decăderii din probă.

.....
(4) În cursul cercetărilor, președintele instanței de disciplină a Uniunii, prin grija raportorului, va convoca în vederea ascultării persoana care a formulat plângerea și poate convoca orice alte persoane ale căror declarații pot ajuta la cercetarea faptei disciplinare, poate dispune efectuarea de verificări de înscrisuri și poate culege informații prin mijloacele prevăzute de lege.”

65. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Instanțele disciplinare pot proceda la soluționarea sesizării disciplinare și la distanță prin videoconferință sau în sistem hibrid cu participanți în ședință și online. Indiferent de modul de desfășurare a ședinței, raportorul va fi prezent la sediul instanței și în cazul prezenței uneia dintre părți vor fi asigurate mijloacele tehnice necesare la locul instanței.

(2) Procedura de soluționare a sesizărilor disciplinare la distanță poate fi inițiată și de oricare dintre părți, în scris, urmând ca părții care solicită participarea prin videoconferință să i se asigure această posibilitate prin comunicarea intervalului orar orientativ al strigării cauzei, acordul GDPR, precum și modalitatea tehnică de acces și de autentificare.

(3) Convocarea va cuprinde mențiunea că ședința disciplinară se va desfășura și în format hibrid prin videoconferință, intervalul orar orientativ al strigării cauzei, precum și modalitatea tehnică de acces și de autentificare.

(4) Se consideră că este prezentă și partea care participă la ședință prin videoconferință.

(5) În cazul în care la ședință unul sau mai mulți dintre membrii completului participă prin videoconferință, partea care consideră că prin această participare a fost lezată poate cere motivat reluarea dezbaterilor într-o ședință cu participare fizică. Această cerere trebuie formulată chiar în ședința a cărei reluare o cere.

(6) În cazul în care la ședință unul sau mai mulți dintre membrii completului participă prin videoconferință, ședința va fi înregistrată, iar înregistrarea va fi păstrată pe suport digital pe o perioadă de 3 ani de la soluționarea definitivă a cauzei.”

66. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 19, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) motivarea și comunicarea hotărârii prin care se soluționează plângerea disciplinară se fac în termen de cel mult 60 de zile de la pronunțarea hotărârii.”

67. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 19, după litera e) se introduce o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) încheierile prin care instanța de disciplină amână soluționarea cauzei, precum și încheierile prin care instanța disciplinară soluționează incidentele procedurale nu sunt supuse contestației, ele putând fi atacate odată cu fondul cauzei disciplinare.”

68. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) În fața instanței de disciplină părțile se pot înfățișa personal sau prin reprezentant convențional.”

69. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 21, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Contestațiile formulate împotriva hotărârilor pronunțate de instanța locală de disciplină se depun la instanța locală care a pronunțat hotărârea, în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii, sub sancțiunea decăderii. După declararea contestației, instanța locală de disciplină care a pronunțat hotărârea va înainta contestația, împreună cu dosarul cauzei, instanței superioare de disciplină.”

70. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 21, alineatul (6) se abrogă.**71. La anexa nr. 4 din anexa nr. I, la articolul 21, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:**

„(7) Încheierile intermediare pronunțate de instanța de disciplină nu sunt supuse niciunei căi de atac, ci se contestă numai împreună cu hotărârea pronunțată de instanța de disciplină.

76. Anexa nr. 7 din anexa nr. I se modifică și va avea următorul cuprins:

ANEXA Nr. 7
la statut

DECIZIE DE ÎNFIINȚARE
a Cabinetului individual de practician în insolvență

— model —

Subsemnatul(a),, C.I. seria nr., eliberată de la data de, cod numeric personal, domiciliat(ă) în localitatea, str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul, practician în insolvență definitiv, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de, în calitate de practician în insolvență titular, înființez,

în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență și a Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență,

Cabinetul individual de practician în insolvență cu:

1. Denumirea, urmat de sintagma «cabinet individual de insolvență».

2. Sediul profesional al cabinetului este în localitatea, str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul, cod poștal, telefon, e-mail

3. Aportul la constituirea patrimoniului de afecțiune profesională necesar cabinetului constă în (se descriu aportul, valoarea, actul sau modalitatea de dobândire):

4. Practicieni în insolvență colaboratori:

—, C.I. seria nr., eliberată de la data de, cod numeric personal, domiciliat(ă) în, str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul, practician în insolvență definitiv/stagiar, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de

—, C.I. seria nr., eliberată de la data de, cod numeric personal, domiciliat(ă) în, str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul, practician în insolvență definitiv/stagiar, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de

Cunosc prevederile legale referitoare la taxele, cotizațiile și contribuțiile profesionale ce îmi revin, precum și la obligativitatea încheierii unei asigurări profesionale.

Cabinetul individual este constituit pe baza prezentei decizii emise la data de în și se înregistrează în Registrul formelor de organizare conform prevederilor legale.

Titular:

Semnătura:

CONTRACTUL DE SOCIETATE
al societății profesionale cu răspundere limitată

— model —

a) Pentru constituirea de societăți:

Subsemnații:

—, legitimat(ă) cu C.I. seria nr., eliberată de la data de, cod numeric personal, domiciliat(ă) în localitatea, str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul, practician în insolvență definitiv, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de, deținând părți sociale, reprezentând% din totalul părților sociale;

—, legitimat(ă) cu C.I. seria nr., eliberată de la data de, cod numeric personal, domiciliat(ă) în localitatea, str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul, practician în insolvență definitiv, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de, deținând părți sociale, reprezentând% din totalul părților sociale,

și

—, legitimat(ă) cu C.I. seria nr., eliberată de la data de, cod numeric personal, domiciliat(ă) în localitatea, str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul, practician în insolvență definitiv, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de, deținând ... părți sociale, reprezentând% din totalul părților sociale, au convenit constituirea unei societăți profesionale cu răspundere limitată, supusă reglementărilor prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, denumită în continuare *O.U.G.*, și de Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, denumit în continuare *Statut*, după cum urmează:

b) Pentru constituirea de filiale ale SPRL:

— Subscrisa SPRL, cu sediul în, înscrisă în Tabloul UNPIR cu nr. din data de, deținând ... părți sociale, reprezentând ...% din totalul părților sociale;

—, legitimat(ă) cu C.I. seria nr., eliberată de la data de, cod numeric personal, domiciliat(ă) în localitatea, str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul, practician în insolvență definitiv, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de, deținând ... părți sociale, reprezentând ...% din totalul părților sociale;

—, legitimat(ă) cu C.I. seria nr., eliberată de la data de, cod numeric personal, domiciliat(ă) în localitatea, str. nr., bl., et., ap., sectorul, județul, practician în insolvență definitiv, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de, deținând ... părți sociale, reprezentând ...% din totalul părților sociale, au convenit constituirea unei filiale a societății profesionale cu răspundere limitată, supusă reglementărilor prevăzute de *O.U.G.* și de Statut, după cum urmează:

TITLUL I

Denumire, sediu, formă, emblemă, obiect, scop, durată

ARTICOLUL 1

Denumire

a) Pentru constituirea de SPRL/IPURL:

Societatea este denumită, societate profesională cu răspundere limitată (SPRL, IPURL). În toate actele, scrisorile, publicațiile și alte documente emise de societate, denumirea societății va fi urmată de inițialele societate profesională cu răspundere limitată (SPRL, IPURL).

b) Pentru constituirea de filiale ale SPRL:

Societatea este denumită, Filiala SPRL. În toate actele, scrisorile, publicațiile și alte documente emise de societate, denumirea societății va fi, Filiala SPRL.

ARTICOLUL 2

Sediu

a) Pentru constituirea de SPRL/IPURL:

Sediul principal al societății este situat în Societatea își poate constitui filiale care se înregistrează în Registrul formelor de organizare. Filialele vor îngloba denumirea societății profesionale constitutive mamă și cuvântul filiala, urmat de denumirea județului pe raza căruia se constituie aceasta.

b) Pentru constituirea de filiale ale SPRL:

Sediul filialei este situat în

ARTICOLUL 3

Formă

a) Pentru constituirea de SPRL/IPURL:

Societatea este înființată ca o societate profesională de practicieni în insolvență, cu răspundere limitată, compusă din următorii practicieni în insolvență înscriși în Tabloul UNPIR ca practicieni în insolvență definitiv:

1. — asociat, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de

2. — asociat, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de

3. — asociat, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de

b) Pentru constituirea de filiale ale SPRL:

Societatea este înființată ca o societate profesională de practicieni în insolvență, cu răspundere limitată, compusă din SPRL și următorii practicieni în insolvență înscriși în Tabloul UNPIR, ca practicieni în insolvență definitiv:

1. SPRL — asociat, înscrisă în Tabloul UNPIR cu nr. din data de

2. — asociat, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de

3. — asociat, înscris în Tabloul UNPIR cu nr. din data de

ARTICOLUL 4

Emblemă

Emblema societății reprezintă (descrierea elementelor componente ale desenului): și este redată în anexa la prezentul act constitutiv.

ARTICOLUL 5

Obiect

Societatea/..... Filiala SPRL are ca obiect unic de activitate exercitarea în comun a profesiei de practician în insolvență conform O.U.G. și Statutului.

ARTICOLUL 6

Scop profesional

Fiecare asociat, practician colaborator și practician salarizat în interiorul profesiei își angajează răspunderea profesională numai în limitele aportului social subscris și vărsat.

ARTICOLUL 7

Durată

1. Societatea/..... Filiala SPRL se constituie pentru o durată de ani din momentul înscrierii sale în Registrul formelor de organizare, ținut de Secretariatul general al Uniunii/nelimitată.

2. Durata societății/filialei poate fi modificată sau prelungită prin hotărârea adunării generale a asociaților, care va fi depusă împreună cu Contractul de societate actualizat pentru înregistrare în Registrul formelor de organizare a profesiei.

TITLUL II

Aport social

ARTICOLUL 8

Compunerea patrimoniului social

a) Pentru constituirea de SPRL/IPURL:

1. Aportul social de minimum lei este constituit din numerar și în natură, evaluat la lei.

2. Aportul social este compus după cum urmează:

— domnul/doamna, aport în bunuri/numerar/clientelă/industrie: lei;

— domnul/doamna, aport în bunuri/numerar/clientelă/industrie: lei.

3. Aporturile în bunuri/clientelă/industrie ale asociaților sunt constituite din următoarele:

— evaluat de către evaluatorul autorizat, domnul, membru ANEVAR, conform Raportului de evaluare nr. din data de, la valoarea de lei;

— evaluat de către evaluatorul autorizat, domnul, membru ANEVAR, conform Raportului de evaluare nr. din data de, la valoarea de lei.

b) Pentru constituirea de filiale ale SPRL:

1. Aportul social de minimum lei este constituit din numerar și în natură, evaluat la lei.

2. Aportul social este compus după cum urmează:

— societatea-mamă SPRL, aport în bunuri/numerar/clientelă/industrie: lei;

— domnul/doamna, aport în bunuri/numerar/clientelă/industrie: lei;

— domnul/doamna, aport în bunuri/numerar/clientelă/industrie: lei.

3. Aporturile în bunuri/clientelă/industrie ale asociaților sunt constituite din următoarele:

— evaluat de către evaluatorul autorizat, domnul, membru ANEVAR, conform Raportului de evaluare nr. din data de, la valoarea de lei;

— evaluat de către evaluatorul autorizat, domnul, membru ANEVAR, conform Raportului de evaluare nr. din data de, la valoarea de lei;

— evaluat de către evaluatorul autorizat, domnul, membru ANEVAR, conform Raportului de evaluare nr. din data de, la valoarea de lei.

ARTICOLUL 9

Repartizare

a) Pentru constituirea de SPRL:

Aportul social este divizat în 100 de părți sociale a câte lei fiecare, integral subscrise și vărsate de către asociați, potrivit aporturilor menționate la art. 8, astfel:

1. — ... părți sociale, reprezentând ...% din părțile sociale;

2. — ... părți sociale, reprezentând ...% din părțile sociale;

3. — ... părți sociale, reprezentând ...% din părțile sociale.

b) Pentru constituirea de filiale ale SPRL:

Aportul social este divizat în 100 de părți sociale a câte lei fiecare, integral subscrise și vărsate de către asociați, potrivit aporturilor menționate la art. 8, astfel:

1. societatea-mamă SPRL părți sociale, reprezentând ...% din părțile sociale;

2. — ... părți sociale, reprezentând ...% din părțile sociale;

3. — ... părți sociale, reprezentând ...% din părțile sociale.

ARTICOLUL 10

Vărsarea patrimoniului social

Patrimoniul social a fost vărsat integral la data constituirii societății.

TITLUL III

Adunarea generală

ARTICOLUL 11

Adunările generale

1. Adunarea generală reprezintă totalitatea asociaților și deciziile luate sunt obligatorii pentru toți asociații.

2. Fiecare parte socială subscrisă și vărsată dă dreptul la un vot.

3. Asociații nu pot fi reprezentați în adunarea generală decât de alți asociați, în baza unei împuterniciri prezentate în original.

4. Adunările generale se convoacă de oricare dintre asociați prin orice mijloace care să poată proba realizarea convocării cu minimum 5 zile înainte de data ținerii lor.

5. Adunarea generală se va întruni la sediul principal al societății sau, cu acordul unanim al asociaților/cu acordul majorității asociaților/cu acordul ...% din valoarea părților sociale, în orice altă locație.

6. Hotărârile adunărilor generale se iau de regulă prin votul tuturor asociaților și părților sociale. Actul constitutiv, prin excepție de la prevederea de mai sus și de la pct. 2, poate prevedea cerințe mai ridicate sau mai scăzute de cvorum și de majoritate.

7. Dacă adunarea generală, în privința numirii asociatului coordonator, nu poate lucra din cauza neîndeplinirii condițiilor prevăzute la pct. 6 adunarea, ce se va întruni la o a doua convocare, poate să delibereze asupra punctelor de pe ordinea de zi a celei dintâi adunări, indiferent de cvorumul întrunit, luând hotărâri cu majoritatea voturilor exprimate.

8. Adunările generale pot fi ținute și prin mijloace de comunicare la distanță, dacă asociații decid astfel, cu condiția asigurării mijloacelor necesare înregistrării dezbaterilor avute de aceștia. În acest caz, asociații împuternicesc pe unul dintre asociați să țină secretariatul ședinței și să semneze documentele relevante, respectiv să realizeze formalitățile de publicitate aferente.

ARTICOLUL 12

Atribuțiile adunării generale

Principalele atribuții ale adunării generale sunt:

- a) schimbarea denumirii societății;
- b) schimbarea sediului principal;
- c) înființarea sau desființarea de filiale (exclusiv pentru SPRL);
- d) primirea de noi asociați;
- e) excluderea asociatului/asociaților;
- f) alegerea sau revocarea asociatului/asociaților practician/practicieni în insolvență coordonator(i) al/ai societății;
- g) fuziunea, divizarea sau lichidarea urmată de radierea societății;
- h) mărirea sau reducerea aportului social;
- i) repartizarea venitului net al societății;
- j) crearea sau anularea părților de industrie;
- k) desemnarea lichidatorului/lichidatorilor;
- l) orice modificare a statutului societății.

ARTICOLUL 13

Procedura adunării generale și procesele-verbale

1. Adunările generale sunt prezidate de asociatul coordonator.

2. Procesul-verbal va fi întocmit de secretarul adunării generale, desemnat dintre asociați, și va cuprinde: data, locul, prezența, ordinea de zi, rezumatul dezbaterilor, hotărârile luate, voturile exprimate pentru fiecare hotărâre. Procesul-verbal va fi semnat de asociații prezenți.

3. Lucrările adunării generale se consemnează într-un registru numerotat și semnat de coordonatorul societății.

TITLUL IV

Coordonarea activității

ARTICOLUL 14

Coordonarea

1. Societatea este coordonată de un asociat sau asociați practicieni în insolvență coordonatori, membri compatibili. Aceștia sunt numiți prin hotărârea asociaților ce dețin împreună mai mult de jumătate din aportul social pentru un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit.

2. Societatea poate fi coordonată de mai mulți asociați coordonatori care formează un consiliu de coordonare pentru un mandat de 4 ani, care poate fi reînnoit.

3. Mandatul asociatului/Consiliului de coordonare este de ... ani.

4. Calitatea de practician în insolvență coordonator încetează prin revocare, deces, demisie, retragere voluntară din societate sau pentru motive temeinice, cu aprobarea adunării asociaților.

ARTICOLUL 15

Desemnarea asociatului practician în insolvență coordonator

..... este desemnat/desemnată, începând cu data de, ca asociatul practician în insolvență coordonator al societății.

ARTICOLUL 16

Drepturile și obligațiile practicianului în insolvență coordonator

1. Practicianul în insolvență coordonator reprezintă societatea în raporturile cu terții.

2. Actele de înstrăinare cu privire la drepturile și bunurile societății se încheie numai cu autorizarea prealabilă a asociaților conform art. 11. Asociații pot fixa un plafon maximal al valorii bunurilor care pot fi înstrăinate de către asociatul coordonator fără a fi necesară autorizarea prealabilă.

3. Raporturile dintre practicianul în insolvență coordonator și ceilalți practicieni în insolvență ai societății nu implică nicio subordonare în plan profesional.

4. În activitatea desfășurată de societate/filială, practicianul în insolvență coordonator, pentru buna derulare a activității, poate delega atribuții către alți practicieni în insolvență definitiv din cadrul societății/filialei.

ARTICOLUL 17

Remunerare

Practicianul în insolvență coordonator poate fi remunerat potrivit hotărârii adunării generale.

ARTICOLUL 18

Drepturile și obligațiile Consiliului de coordonare

Consiliul de coordonare reprezintă societatea în relațiile cu terții. Dacă asociații nu decid altfel, membrii Consiliului acționează împreună.

TITLUL V

Conturile și informarea asociaților cu privire la rezultatele obținute de societate

ARTICOLUL 19

Exercițiul financiar

Exercițiul financiar începe la data de 1 ianuarie și se sfârșește la data de 31 decembrie ale fiecărui an, cu excepția primului an, când începe la data înființării și durează până la 31 decembrie.

ARTICOLUL 20

Conturile și informarea asociaților

Accesul și operațiunile în conturile bancare ale societății sunt efectuate de practicianul în insolvență coordonator, singur, alături sau împreună cu alte persoane desemnate prin hotărârea adunării generale, dacă este cazul. Accesul și/sau efectuarea de operațiuni în cont pot fi delegate prin decizie a asociatului coordonator, acesta rămânând responsabil de operațiunile efectuate.

ARTICOLUL 21

Repartizarea venitului

1. Venitul net al societății va fi stabilit după scăderea din totalul veniturilor a cheltuielilor deductibile, în conformitate cu prevederile legale, urmând a fi repartizat către asociați.

2. Pe parcursul exercițiului financiar se pot face repartizări provizorii/în avans de venituri către asociați prin decizia asociatului coordonator/adunării generale, urmând ca acestea să fie regularizate la repartizarea finală a rezultatelor financiare.

3. După deducerea tuturor celorlalte obligații și contribuții care pot greva venitul net al societății, repartizarea rezultatelor financiare rămase se va face conform deciziei adunării generale, având în vedere următoarele:

- a) cota alocată fiecărui asociat, conform cotelor de capital social deținute;
- b) cota alocată asociaților care au contribuit în mod special la realizarea veniturilor;
- c) constituirea unor fonduri de premiere, provizioane de risc, rezervă, investiții etc.

TITLUL VI

Cesiunea și transmiterea părților sociale

ARTICOLUL 22

Cesiunea părților sociale

1. Cesiunea părților sociale poate fi făcută numai către practicieni în insolvență definitivă, în condițiile O.U.G. și ale Statutului, cu excepția părților sociale din filiale care sunt deținute de forma de organizare și care pot fi transmise și către o altă formă de organizare.

2. Cesiunea între asociați este liberă.

3. Părțile sociale pot fi cesionate cu acordul, în scris, al asociaților reprezentând majoritatea părților sociale sau conform regulilor stabilite de contractul de societate

4. Oricare asociat își poate exercita dreptul de preempțiune în termen de 30 de zile de la primirea notificării ofertei de cesiune. În caz de concurs între asociați, la preț egal, este preferat asociatul care dorește să achiziționeze numărul total de părți sociale ofertate sau, în lipsă, după caz, asociații vor achiziționa părțile sociale proporțional cu cotele deținute la părțile sociale.

5. În cazul transmiterii părților sociale, toate bunurile împreună cu orice drepturi, inclusiv clientelă, aduse ca aport social la patrimoniul societății de respectivul asociat, rămân proprietatea societății.

ARTICOLUL 23

Notificarea cesiunii

1. Asociatul care intenționează să cedeze părțile sociale este obligat să notifice intenția sa, cu minimum 30 de zile anterior transmiterii, către toți asociații.

2. În caz de neexercitare a dreptului de preempțiune, cesiunea poate fi făcută către practicianul/practicienii neasociați/neasociați, fără ca ceilalți asociați să se poată opune.

3. Oferta notificată este irevocabilă pe toată durata ei de valabilitate.

ARTICOLUL 24

Retragerea asociaților

1. Asociatul se poate retrage oricând din societate, cu condiția de a notifica, în scris, celorlalți asociați și filialei Uniunii din care face parte intenția de retragere cu cel puțin 3 luni înainte.

2. La împlinirea termenului prevăzut în notificare, Registrul formelor de organizare va lua act de retragerea asociatului, operând modificările corespunzătoare în evidențele sale.

3. În caz de neînțelegere cu privire la desocotirea consecutivă retragerii, toate bunurile aduse ca aport la patrimoniul societății de respectivul asociat, împreună cu orice drepturi din exercițiul financiar curent convenite acestuia, vor fi evaluate și achitate acestuia.

ARTICOLUL 25

Încetarea calității de asociat

1. Asociatul care din orice motiv pierde dreptul de exercitare a profesiei de practician în insolvență, asociatul exclus din societate, asociatul care s-a retras din societate sau asociatul pus sub interdicție are la dispoziție un termen de 3 luni pentru cesionarea părților sociale, în condițiile prevăzute în prezentul titlu și în prevederile legale.

2. În cazul în care, la expirarea acestui termen, cesiunea nu a avut loc, părțile sociale se vor anula prin decizie a asociaților rămași, iar contractul se va modifica corespunzător.

ARTICOLUL 26

Decesul asociatului

1. La data decesului unui asociat, părțile sociale deținute de acesta se anulează.

2. Părțile semnatare convin că desocotirea dintre asociați și succesorii asociatului decedat se va face potrivit următoarelor reguli:

a) bunurile intrate în proprietatea sau utilizarea societății fără plată sub orice titlu se restituie, în starea în care se găsesc, succesorilor asociatului care a pus la dispoziția societății aceste bunuri;

b) sumele aduse ca aport la capital se restituie succesorilor asociatului decedat;

c) se pot avea în vedere și contribuțiile asociatului decedat la realizarea veniturilor nete din exercițiul financiar curent, inclusiv cele legate de aportul de clientelă și activitatea din dosare.

3. În termen de maximum 3 luni de la data anulării părților sociale, asociații vor proceda după cum urmează:

a) reducerea corespunzătoare a patrimoniului social;

b) emiterea de noi părți sociale, în vederea reconstituirii patrimoniului social la valoarea existentă la momentul decesului;

c) încetarea formei de exercitare a profesiei.

ARTICOLUL 27

Alte dispoziții

Cesionarii sunt obligați să depună la Registrul formelor de organizare un exemplar original al actului de cesiune. (Se pot introduce clauze specifice privind retragerea forțată, retragerea voluntară etc.)

TITLUL VII

Exercitarea profesiei

ARTICOLUL 28

Activitatea și răspunderea profesională

1. Asociații, practicienii colaboratori și practicienii salariați în interiorul profesiei exercită profesia de practician în insolvență în numele societății.

2. Fiecare practician în insolvență răspunde pentru actele profesionale pe care le îndeplinește.

3. Societatea va încheia contracte de asigurare profesională în nume propriu și pentru fiecare practician în insolvență care își exercită profesia în cadrul acesteia.

ARTICOLUL 29

Suspendarea asociaților

Suspendarea asociaților poate fi decisă prin hotărârea Adunării generale, cu votul a minimum ...% din părțile sociale.

ARTICOLUL 30

Intervenirea cazurilor de incapacitate de exercitare a profesiei

În această ipoteză se vor avea în vedere următoarele principii:

a) bunurile intrate în proprietatea sau utilizarea societății fără plată sub orice titlu se restituie, în starea în care se găsesc, asociatului aflat în incapacitate care a pus la dispoziția societății aceste bunuri;

b) sumele aduse ca aport la capital se restituie;

c) se au în vedere și contribuțiile asociatului aflat în incapacitate la realizarea veniturilor nete din exercițiul financiar curent, inclusiv cele legate de aportul de clientelă și activitatea din dosare.

TITLUL VIII

Dizolvarea și lichidarea

ARTICOLUL 31

Dizolvarea

Societatea se dizolvă în următoarele situații:

a) hotărârea asociaților reprezentând majoritatea părților sociale. Asociații pot stabili prin contractul de societate o majoritate calificată pentru decizia de dizolvare;

b) radierea din profesie a tuturor asociaților sau, după caz, trecerea în oricare dintre situațiile de incompatibilitate a tuturor asociaților;

c) decesul tuturor asociaților;

d) dobândirea tuturor părților sociale de către un singur asociat și păstrarea lor de către acesta o perioadă mai mare de 3 luni, fără ca acesta să efectueze operațiuni privind cooptarea unui alt asociat sau pentru transformarea formei de organizare profesională;

e) la cererea simultană de retragere din societate formulată de toți asociații;

f) trecerea timpului stabilit pentru durata societății;

g) imposibilitatea realizării obiectului de activitate al societății;

h) în baza procesului-verbal de conciliere sau a hotărârii de arbitraj pronunțate în condițiile prevăzute de Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, la cererea oricărui asociat, pentru motive temeinice, precum neînțelegeri grave între asociați, care împiedică funcționarea societății;

i) alte cauze prevăzute de lege sau de actul constitutiv al societății.

ARTICOLUL 32

Lichidarea

1. Societatea intră în lichidare din momentul dizolvării sale. În toate actele sale se va menționa „în lichidare”.

2. Asociații, prin hotărâre, vor desemna un lichidator din rândul membrilor UNPIR, cu votul asociaților reprezentând ...% din părțile sociale, stabilindu-i și onorariul ce va fi achitat din averea societății dizolvate. Acordul prealabil scris al lichidatorului este obligatoriu. În caz contrar, acesta va fi numit de către Consiliul de conducere al filialei Uniunii de care aparține societatea dizolvată, dintre lichidatorii care au depus oferte pentru acest tip de proceduri, fiind stabilit și un onorariu.

3. Asociații vor fi convocați pentru a decide cu privire la rezultatele obținute de lichidatori, repartizarea activului net și pentru a constata încheierea lichidării.

4. În situațiile în care în societate rămâne un singur asociat pentru o perioadă mai mare de 3 luni, societatea intră în lichidare, cu excepția cazului în care asociatul rămas decide reorganizarea acesteia.

TITLUL IX

Condiția suspensivă și publicitatea

ARTICOLUL 33

Condiția suspensivă

1. Societatea este constituită între asociați de la data semnării contractului, sub condiția suspensivă a înscrierii sale în Registrul formelor de organizare, ținut de Secretariatul general al Uniunii.

2. După înscrierea societății, asociatul practician în insolvență coordonator va constata îndeplinirea tuturor condițiilor cerute pentru începerea activității și va comunica acest fapt asociaților.

ARTICOLUL 34

Publicitatea

1. Acest contract va fi prezentat Secretariatului general al Uniunii în vederea înscrierii în Registrul societăților profesionale.

2. Prezentul contract a fost redactat astăzi,, în, într-un număr de ... exemplare.

Asociat:
Semnătura:

Asociat:
Semnătura:

Asociat:
Semnătura:

CONVENȚIE
de asociere a cabinetelor individuale de practicieni în insolvență (cabinete asociate)

— model —

Între:

1. Cabinetul individual, număr matricol UNPIR, reprezentat prin, practician în insolvență titular;
 2. Cabinetul individual, număr matricol UNPIR, reprezentat prin, practician în insolvență titular,
- în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *O.U.G.*, și a Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență, denumit în continuare *Statut*, s-a convenit asocierea în scopul exercitării în comun a profesiei sub formă de cabinete asociate de practicieni în insolvență.

Pe durata existenței prezentei asocieri, cabinetele individuale au convenit că exercită profesia în numele prezentei asocieri.

ARTICOLUL 1

Denumirea asocierii

Asocierea este denumită, urmată de sintagma „cabinete asociate de practicieni în insolvență”.

ARTICOLUL 2

Sediul și durata asocierii

1. Sediul asocierii este stabilit în localitatea, str. nr. ..., bl., et., ap., sectorul, județul, cod poștal, telefon, e-mail

2. Asocierea se încheie pe o durată de ... ani/nedeterminată. Durata asocierii poate fi modificată sau prelungită.

ARTICOLUL 3

Aporturi în bunuri pentru asociere

Pentru funcționarea asocierii cabinetele individuale își aduc aporturi în bunuri, după cum urmează:

1. Cabinetul individual aportează:
a) în natură (cu titlu de patrimoniu de afecțiune profesională) următoarele bunuri: în valoare de lei (valoarea de înregistrare în evidențele financiar-contabile ale asocierii, pentru fiecare bun);

b) în numerar lei, depuși în contul profesional, deschis la

2. Cabinetul individual aportează:
a) în natură (cu titlu de patrimoniu de afecțiune profesională) următoarele bunuri: în valoare de lei (valoarea de înregistrare în evidențele financiar-contabile ale asocierii, pentru fiecare bun);

b) în numerar lei, depuși în contul profesional, deschis la

ARTICOLUL 4

Cota de participare la asociere

1. Cota de participare la asociere convenită de părți este:

— Cabinetul individual — ...%;

— Cabinetul individual — ...%.

2. Aporturile prevăzute la art. 3, aporturile în clientelă și activitatea profesională concretă au reprezentat criteriile de stabilire a cotei prevăzute la pct. 1.

3. Toate cheltuielile necesare asocierii (remunerațiile pentru practicienii în insolvență salariați, salariile, retrocedările de onorarii pentru practicienii în insolvență colaboratori, cheltuielile de întreținere, chirii, amortizări, taxe și impozite aferente bunurilor folosite în interesul asocierii, costul materialelor, consumabile, investiții, utilități și dotări, precum și orice alte cheltuieli) sunt suportate de către asociere din veniturile realizate de către aceasta.

4. După deducerea cheltuielilor prevăzute la pct. 3, venitul rămas se distribuie între asociați conform cotelor convenite la pct. 1.

5. Asociații pot conveni înainte de distribuirea prevăzută la pct. 4 constituirea unui fond de rezervă al asocierii.

Asociat:
Semnătura:

6. Cota de participare la asociere conferă asociaților dreptul și obligația de a încasa venitul și de a suporta pierderea.

ARTICOLUL 5

Conducerea și coordonarea asocierii

1. Organul de conducere al asocierii este adunarea generală, formată din titularii cabinetelor individuale asociate, care votează conform cotelor precizate. Hotărârile se iau cu majoritatea de ...%.

2. Conducerea curentă și reprezentarea în fața terților a asocierii vor fi realizate după cum urmează, ținând cont și de prevederile O.U.G. și ale Statutului:

3.;

4.

(Pot fi incluse clauze convenite, cu respectarea O.U.G. și a Statutului.)

ARTICOLUL 6

Exercitarea profesiei

1. Fiecare asociat exercită profesia de practician în insolvență în numele asocierii. În actele sale profesionale va indica denumirea asocierii.

2. Asociații își vor desfășura activitatea profesională exclusiv în cadrul asocierii, prin cooperare, cu diligență, sprijin reciproc și informare permanentă.

(Pot fi incluse clauze convenite privind organizarea exercitării profesiei, repartizarea dosarelor, pentru cazul incapacității temporare de exercitare a profesiei, privind răspunderea profesională etc., cu respectarea O.U.G. și a Statutului.)

ARTICOLUL 7

Încetarea asocierii. Lichidarea asocierii

1. Asocierea încetează la inițiativa oricăruia dintre asociați, prin hotărâre judecătorească, prin radiere din profesie a unuia dintre asociați, prin decesul unuia sau tuturor asociaților sau din orice altă cauză prevăzută de O.U.G. sau Statut.

Lichidarea asocierii va avea în vedere prevederile statutare aplicabile.

2.;

3.

(Pot fi incluse clauze convenite, cu respectarea O.U.G. și a Statutului.)

ARTICOLUL 8

Alte clauze

1.;

2.

ARTICOLUL 9

Dispoziții finale

1. Prezenta convenție va fi înregistrată la UNPIR, conform prevederilor Statutului.

2. Încheiată astăzi,, la, în exemplare, câte unul pentru fiecare parte, iar unul spre a fi înregistrat la UNPIR.

Asociat:
Semnătura:"

77. Anexa nr. 9 din anexa nr. I se modifică și va avea următorul cuprins:

„ANEXA Nr. 9*)
la statut

Formatul Registrului formelor de organizare

Tip societate	SPRL, IPURL		Modificare, data												
Contract societate	număr														
	data														
Sediul social	judet/ sector	oraș	str.	nr.	bl.	sc.	et.	ap.	cod poștal	din data					
schimbare sediu															
Adrese contact	Telefon	Fax	E-mail	web											
modificări															
Nr.	Lista asociaților		Domiciliu								Alte informații			Tabloul UNPIR	
	Nume	Prenume	oraș	str.	nr.	bl.	sc.	et.	ap.	cod poștal	judet	cetățenie	locul nașterii	CNP	Număr matricol
1															
2															
Nr.	Filiale	judet/ sector	oraș	str.	nr.	bl.	sc.	et.	ap.	cod poștal	din data				
1															
	Conducerea societății	Nume	Prenume	Număr matricol											
Nr.	Organe executive														
1															
Nr.	Asociați coordonatori														
1															
Nr.	Asociații societății	Nume	Prenume	Număr matricol											
1	cabinete														
2															
Nr.	Asociații societății	Denumire	Nr. înregistrare în RSP												
1	societăți														
2															
Nr.	Angajați	Nume	Prenume	Număr matricol											
1															
Nr.	Colaboratori	Nume	Prenume	Număr matricol											
1															
Informații financiare	pentru anul	2006	2007	2008	2009	2010									
	venituri														
Mențiuni cu privire la forma de exercitare a profesiei															

*) Anexa nr. 9 la statut este reprodusă în facsimil.”

78. La anexa nr. II, articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Codul de etică profesională și disciplină al Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România împreună cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare O.U.G., și Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență constituie principalele reguli conform cărora Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România (UNPIR), denumită în continuare *Uniunea*, și practicienii în insolvență își desfășoară activitatea.”

79. La anexa nr. II, articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Codul de etică profesională și disciplină stabilește principiile, normele și regulile de conduită care guvernează exercitarea profesiei de practician în insolvență. Acesta are rolul de a asigura desfășurarea activității profesionale cu competență, integritate, independență și respectarea standardelor de etică și disciplină profesională.”

80. La anexa nr. II, articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Principiile fundamentale care trebuie să fie respectate de către practicianul în insolvență în conduita lui, în relațiile profesionale cu ceilalți, sunt:

a) independența — în exercitarea profesiei, practicianul în insolvență trebuie să se manifeste liber față de orice interes care ar putea fi incompatibil cu integritatea și obiectivitatea sa;

b) integritatea morală — în exercitarea activității lor, practicienii în insolvență vor acționa cu cinste, corectitudine și sinceritate;

c) respectarea secretului profesional — practicienii în insolvență vor păstra secretul profesional și vor respecta caracterul confidențial al informațiilor obținute cu ocazia desfășurării activității lor;

d) conflictul de interese — practicienii în insolvență vor evita în exercitarea activității lor conflictul de interese;

e) concurența neloială — practicienii în insolvență își vor exercita activitatea cu bună-credință și cu respectarea cerințelor unei concurențe loiale;

f) practica anticoncurențială — practicienii în insolvență vor evita actele și faptele care au sau pot avea ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței libere între aceștia;

g) respectarea prevederilor legale — practicienii în insolvență vor respecta legislația aplicabilă activității pe care o desfășoară;

h) competența profesională — practicienii în insolvență sunt datori să abordeze cu competență profesională lucrările pe care le realizează.”

81. La anexa nr. II, după articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 4¹, cu următorul cuprins:

„Art. 4¹. — Raționamentul profesional al practicianului în insolvență trebuie să reflecte conformitatea cu normele deontologice și principiile fundamentale prevăzute de prezentul cod.”

82. La anexa nr. II, articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Se prezumă încălcarea independenței în exercitarea profesiei în situația în care practicianul în insolvență, un angajat, un colaborator al său, soțul (soția) sau o rudă ori afin până la gradul III se află, simultan sau succesiv, în raporturi juridice susceptibile de a influența creditorul sau creditorii ce pot decide sau propune numirea în poziția de administrator judiciar sau lichidator într-un dosar de insolvență.

(2) În cazul persoanelor juridice, membrii ai Uniunii, prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător și în situația în care afectarea independenței rezultă din activitatea unui angajat sau colaborator al persoanei juridice.

(3) În cazul particular al exceptării prevăzute de art. 28 alin. (5) din O.U.G., filialele sau SPRL-ul și filiala este necesar a desemna în dosare reprezentanți legali diferiți care acționează independent în raport cu interesul debitorilor și creditorilor fiecărei proceduri.

(4) Se prezumă încălcarea independenței în exercitarea profesiei în situația în care practicianul în insolvență acceptă un onorariu care să fie condiționat de îndeplinirea unei cerințe individuale a unui anumit creditor, condiționarea conducând la încălcarea caracterului unitar concursual și egalitar al procedurii.

(5) Se prezumă încălcarea principiului fundamental privind independența în exercitarea profesiei situația în care practicianul în insolvență solicită, în cadrul ofertei pentru preluarea poziției de administrator concordatar/al restructurării/judiciar și/sau lichidator judiciar, un onorariu derizoriu, raportat la criteriile prevăzute de art. 38 din O.U.G.”

83. La anexa nr. II, articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Practicianul în insolvență va acționa cu cinste, corectitudine și sinceritate în activitatea sa profesională, în relațiile cu instanțele judecătorești și în relațiile cu ceilalți membri ai Uniunii.

(2) Practicianul în insolvență va comunica instanțelor judecătorești în cadrul ofertei, înainte de numire sau, ulterior, prin publicare în BPI și depunere la dosar, orice situație cu risc de incompatibilitate sau obligație prezumată de abținere. De asemenea, practicianul are obligația de a notifica și descrie toate situațiile care, în urma verificării sale permanente, au reieșit că au potențialul de a afecta respectarea, la un nivel acceptabil, a principiilor fundamentale ale prezentului cod de etică.”

84. La anexa nr. II, articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Prin comportamentul său și calitatea activității depuse, fiecare practician în insolvență va contribui la construirea și întreținerea încrederii publice în instituția practicianului în insolvență, precum și în viabilitatea soluțiilor propuse de legislația aplicabilă.”

85. La anexa nr. II, articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Practicienii în insolvență vor păstra secretul profesional și vor respecta caracterul confidențial al informațiilor obținute cu ocazia activității întreprinse, cu excepția cazurilor în care au obligația legală sau sunt autorizați în mod expres să le transmită.”

86. La anexa nr. II, articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Practicienii în insolvență nu vor folosi secretul profesional de care au luat cunoștință în cursul exercitării profesiei nici în beneficiul propriu, nici în beneficiul unor terțe părți.”

87. La anexa nr. II, articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Conflictul de interese este starea în care se află practicianul în insolvență care are un interes personal, de natură patrimonială sau nepatrimonială, care ar putea influența imparțialitatea și obiectivitatea activității sale în evaluarea, realizarea și raportarea atribuțiilor ce îi revin.”

88. La anexa nr. II, articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Practicienii în insolvență au obligația să se abțină de la orice fel de conflict de interese și să comunice instanțelor, în cazul în care au fost numiți, că nu își pot îndeplini obligațiile din cauza acestui conflict, solicitând înlocuirea.”

89. La anexa nr. II, articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — (1) Constituie concurență neloială conform Legii nr. 11/1991 privind combaterea concurenței neloiale, cu modificările și completările ulterioare, practicile comerciale ale formei de organizare care contravin uzanțelor cinstite și principiului general al buneii-credințe și care produc sau pot produce pagube oricăror participanți la piață.

(2) Pot fi considerate practici de concurență neloială, după cum urmează:

a) denigrarea unui competitor sau a serviciilor sale, realizată prin comunicarea ori răspândirea de către o formă de organizare sau reprezentantul/angajatul său de informații inexacte ori înșelătoare privind un concurent sau serviciile sau activitatea acestuia, de natură să îi afecteze reputația sau interesele legitime;

b) denaturarea competiției de către un practician în insolvență/o formă de organizare prin nedeclararea stării de incompatibilitate sau a obligației de abținere;

c) depunerea unei oferte de onorariu derizoriu în vederea confirmării/desemnării într-o procedură care nu reflectă intenția reală de prestare a serviciilor în condițiile descrise în ofertă ori care sunt utilizate ca mijloc de eludare, în orice mod, a regulilor privind remunerarea conform criteriilor prevăzute de art. 38 din O.U.G.;

d) orice alte practici care, prin obiectul sau efectul lor, contravin uzanțelor cinstite și principiului general al buneii-credințe și denaturează concurența pe piața serviciilor oferite de practicienii în insolvență.”

90. La anexa nr. II, articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Constituie practică anticoncurențială, conform Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și sunt interzise orice înțelegeri între formele de organizare și practici concertate, care au ca obiect sau au ca efect împiedicarea, restrângerea ori denaturarea concurenței la numirea/confirmarea/desemnarea practicienilor în insolvență în dosare.

(2) Pot fi considerate practici anticoncurențiale cele care:

a) stabilesc, direct sau indirect, onorarii sau orice alte condiții de desemnare;

b) limitează sau controlează, utilizând calitatea deja dobândită în proceduri existente, accesul liber al practicienilor la dosare prin numiri succesive între grupuri de forme de organizare sau, indirect, de persoane;

c) utilizează calitatea de practician în insolvență numit în dosare ale creditorilor pentru a direcționa dosare către forme de organizare și practicieni în insolvență susceptibili a nu fi independente profesional în sensul prezentului cod;

d) denaturează valoarea reală a ofertei de onorariu, neincluzând costurile ascunse ale serviciilor care excedează onorariului oferit, creând astfel competitorilor în dosare un dezavantaj concurențial;

e) pentru a fi numiți/confirmați/desemnați, acceptă condiții sau se angajează la prestații suplimentare care, prin natura lor sau în conformitate cu uzanțele procedurii, nu au legătură cu obiectul acesteia.”

91. La anexa nr. II, articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Practicienii în insolvență vor respecta legislația aplicabilă activității pe care o desfășoară.”

92. La anexa nr. II, articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — În cazul în care un practician în insolvență se găsește în una dintre următoarele situații:

a) este condamnat, definitiv printr-o hotărâre judecătorească, pentru o infracțiune economică, cum ar fi: deturnare de fonduri, fals, furt, înșelăciune, evaziune fiscală sau, după caz, pentru tentativă, instigare și/sau complicitate la o astfel de faptă;

b) a fost găsit vinovat, definitiv printr-o hotărâre judecătorească, pentru încălcarea prevederilor legislației Autorității de Supraveghere Financiară, a societăților reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și/sau bancare;

c) a fost condamnat, definitiv și irevocabil printr-o hotărâre judecătorească, pentru orice faptă de natură să determine imposibilitatea continuării activității de practician în insolvență;

d) a recunoscut că este vinovat de una dintre faptele prevăzute la lit. a), b) sau c); în acest caz, va aduce de îndată la cunoștința Secretariatului general al Uniunii situația respectivă.”

93. La anexa nr. II, articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — Practicienii în insolvență nu vor exercita simultan sau succesiv pentru același debitor calitatea de avocat, consilier juridic, auditor financiar, expert contabil, contabil autorizat, evaluator, arbitru, mediator, conciliator, expert judiciar, într-o perioadă de 2 ani.”

94. La anexa nr. II, articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — Practicienii în insolvență vor informa Secretariatul general al Uniunii, în cel mult 30 de zile, cu privire la intrarea în una dintre situațiile de incompatibilitate prevăzute la art. 26 alin. (1) din O.U.G.”

95. La anexa nr. II, articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Practicienii în insolvență nu vor utiliza, în realizarea atribuțiilor lor exclusive, mandatari, colaboratori sau salariați care nu au calitatea de practician în insolvență definitiv și compatibil.”

96. La anexa nr. II, articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — Practicienii în insolvență nu vor încredința administrarea societății profesionale unei persoane care nu are calitatea de practician în insolvență definitiv și compatibil.”

97. La anexa nr. II, articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Practicienii în insolvență nu își vor desfășura profesia în același timp în mai multe forme de exercitare a acesteia sau în mai multe entități profesionale.”

98. La anexa nr. II, articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — Practicienii în insolvență nu își vor exercita calitatea pentru o persoană juridică la care cel în cauză a deținut calitatea de administrator, asociat, acționar, director sau membru al consiliului de administrație ori alte funcții ori poziții similare, potrivit art. 28 alin. (3) din O.U.G.”

99. La anexa nr. II, articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Practicienii în insolvență nu vor exercita calitatea de administrator judiciar sau lichidator concomitent cu activități aferente altor profesii, cu excepția celor prevăzute la art. 26 alin. (2) din O.U.G.”

100. La anexa nr. II, articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — Practicienii în insolvență vor respecta prevederile art. 18 din O.U.G. privind cesionarea în termen de cel mult 30 de zile a părților sociale deținute de un asociat al societății profesionale devenit incompatibil.”

101. La anexa nr. II, articolul 28 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — Practicienii în insolvență nu vor transmite cu întârziere mai mare de 30 de zile raportările statistice privind numirile ca administrator judiciar sau lichidator și declarațiile de venit, față de termenele stabilite de art. 21 lit. f) din Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență.”

102. La anexa nr. II, articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29. — Practicienii în insolvență nu vor refuza furnizarea datelor solicitate cu ocazia verificării prin sondaj efectuate de delegații conducerii filialei în condițiile art. 21 lit. j) din Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență.”

103. La anexa nr. II, articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — Practicienii în insolvență vor respecta prevederile art. 41 din O.U.G.”

104. La anexa nr. II, articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — Practicienii în insolvență nu vor comunica peste termenul prevăzut de art. 9 din Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență schimbările intervenite în forma de exercitare a profesiei.”

105. La anexa nr. II, articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — Practicienii în insolvență vor respecta termenul prevăzut de art. 120 lit. c) din Statutul privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență.”

106. La anexa nr. II, articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Practicienii în insolvență nu vor solicita decontarea din fondul de lichidare în condițiile în care în averea debitoare existau bunuri sau sume de bani ce puteau fi valorificate.”

107. La anexa nr. II, articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Practicienii în insolvență au obligația de a comunica datele necesare verificării prin sondaj efectuate de către delegatul conducerii filialei, în legătură cu îndeplinirea obligațiilor profesionale.”

108. La anexa nr. II, articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — Practicienii în insolvență au obligația de a comunica datele necesare comisiei de cenzori a filialei în vederea verificării situației virării către filiala Uniunii a procentului de 2% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență.”

109. La anexa nr. II, articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — Practicienii în insolvență vor comunica modificările intervenite în forma de exercitare a profesiei, prevăzute la art. 22 alin. (8) din O.U.G.”

110. La anexa nr. II, articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — Practicienii în insolvență au obligația de a participa la cursurile de pregătire profesională continuă.”

111. La anexa nr. II, articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — Practicienii în insolvență au obligația de a nu depune sau accepta, în mod repetat, oferte de onorariu care nu îndeplinesc prevederile art. 38 alin. (2) din O.U.G.”

112. La anexa nr. II, articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — Practicienii în insolvență au obligația de a nu solicita decontarea din fondul de lichidare a unui onorariu mai mare decât cel din propriile oferte financiare în baza cărora au fost desemnați într-o procedură conform art. 19 alin. (2) sau (2¹) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, sau în baza art. 57 alin. (2) sau (3) din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare.”

113. La anexa nr. II, articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — Practicienii în insolvență vor aborda cu competență profesională activitatea desfășurată și vor arăta preocupare pentru sporirea prestigiului profesiei, manifestând reținere la angajarea unor lucrări pe care nu le pot realiza în bune condiții.”

114. La anexa nr. II, articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — Practicienii în insolvență vor adopta un comportament de natură să contribuie la creșterea prestigiului profesiei prin:

- a) devotament față de profesia aleasă;
- b) efort profesional de îmbunătățire continuă a practicilor profesionale;
- c) instruire și perfecționare profesională și asigurarea condițiilor pentru creșterea experienței persoanelor cu care colaborează;
- d) spirit de echipă, curajul opiniilor și onestitate.”

115. La anexa nr. II, articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — Deontologia profesională — toți practicienii în insolvență definiți în conformitate cu art. 2 și 3 din O.U.G. trebuie să se abțină, chiar în afara exercitării profesiei lor, de la orice încălcări ale legilor, regulamentelor și regulilor profesionale și de la orice acțiuni contrare independenței și onoarei sau care sunt susceptibile să aducă știrbirea demnității Uniunii și membrilor săi.”

116. La anexa nr. II, articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — Practicienii în insolvență pot face uz numai de titlurile sau diplomele eliberate de instituții de învățământ autorizate.”

117. La anexa nr. II, articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — Practicienii în insolvență pot folosi în corespondența lor mențiunea apartenenței la Uniune, dar nu sigla sau emblema Uniunii.”

118. La anexa nr. II, articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. — (1) Practicienii în insolvență nu pot acorda consultanță terților în probleme de specialitate din domeniul insolvenței care se referă la sau au legătură cu societățile reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu care aceștia se află în raporturi contractuale ori de mandat legal, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

(2) Un practician în insolvență nu poate colabora, în cadrul activităților și operațiunilor pe care le desfășoară ca practician, cu un coleg, membru al Uniunii, care este suspendat, pe perioada sancțiunii.”

119. La anexa nr. II, articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — Orice practician în insolvență care activează are datoria să verifice ca toate persoanele cu care lucrează sau care sunt angajate colaboratori să fie competente și să aibă pregătirea profesională necesară unei astfel de activități.”

120. La anexa nr. II, articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — Fiecare practician în insolvență este obligat să se asigure profesional, într-un termen de maximum 30 de zile de la admiterea în Uniune, la o societate de asigurări.”

121. La anexa nr. II, articolul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 53. — Practicienii în insolvență își datorează amabilitate și respect reciproc. Acestea exclud nu numai vulgaritatea, ci și manifestările dure și necuviincioase. Ei trebuie să se abțină de la orice cuvinte care jignesc, orice imputări răuvoitoare, demersuri în defavoarea altora și, în general, să se abțină de la orice acțiune susceptibilă de a aduce daune altor practicieni în insolvență.”

122. La anexa nr. II, articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — Divergențele dintre practicienii în insolvență se vor concilia pe cale amiabilă, iar în caz de nerezolvare se vor supune dezbaterii Instanței superioare de disciplină.”

123. La anexa nr. II, articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — Regulile privind conduita etică sunt obligatorii pentru toți practicienii în insolvență.”

Art. II. — Hotărârea Congresului Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România nr. 3/2007 privind aprobarea Statutului privind organizarea și exercitarea profesiei de practician în insolvență și a Codului de etică profesională și disciplină ale Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1113 din 3 decembrie 2025, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. III. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România,
Cătălin-Andrei Dascăl

București, 8 mai 2026.

Nr. 3.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 719212